

T.C.

BİLECİK ŞEYH EDEBALI ÜNİVERSİTESİ

LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

İŞLETME ANABİLİM DALI

İŞLETME TEZLİ YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

**YEREL YÖNETİMLERİN DİJİTAL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK İLETİŞİMİ:
BEBKA BÖLGESİ ÖRNEĞİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

MAHER JARADA

TEZ DANIŞMANI

DOÇ. DR. GÖZDE KOCA

BİLECİK, 2026

10810073

T.C.
BİLECİK ŞEYH EDEBALI ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
İŞLETME ANABİLİM DALI
İŞLETME TEZLİ YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

**YEREL YÖNETİMLERİN DİJİTAL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK İLETİŞİMİ:
BEBKA BÖLGESİ ÖRNEĞİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

MAHER JARADA

TEZ DANIŞMANI

DOÇ. DR. GÖZDE KOCA

BİLECİK, 2026

10810073

BEYAN

Yerel Yönetimlerin Dijital Sürdürülebilirlik İletişimi: BEBKA Bölgesi Örneği başlıklı Yüksek Lisans tezimin hazırlık ve yazım aşamasında bilimsel araştırma ve etik kurallarına uyduğumu, Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Faaliyetlerinde Üretken Yapay Zekâ Kullanımına Dair Etik Rehberine uygun olarak tezimi hazırladığımı, başkalarının eserlerinden yararlandığım bölümlerde bilimsel etik kurallarına uygun olarak atıfta bulunduğumu, kullandığım verilerde herhangi bir tahrifat yapmadığımı, çalışmamın herhangi bir kısmının başka bir tez olarak sunulmadığını, aksinin tespit edilmesi durumunda doğabilecek her türlü hukuki sorumluluğu kabul ettiğimi ve vermiş olduğum bilgilerin doğru olduğunu beyan ederim.

Maher JARADA

../../20..

İmza:

ÖN SÖZ

Tez çalışması sürecindeki derin bilgi birikimi, değerli yönlendirmeleri ve sabırlı rehberliği için danışmanım Sn. Doç. Dr. Gözde KOCA'ya içtenlikle teşekkür etmek istiyorum. Yüksek akademik standartlara olan bağlılığı ve yapıcı geri bildirimleri, bu çalışmanın her aşamasına önemli katkılar sağlamıştır. Cesaretlendirici tutumu ve değerli destekleri, tez sürecini tamamlamak için gerekli motivasyonun kaynağı olmuştur.

Bu tez çalışması boyunca desteklerini hiçbir zaman esirgemeyen aileme ve sevdiklerime de en içten teşekkürlerimi sunmak istiyorum. Gösterdikleri sabır, anlayış ve sonsuz destek sayesinde bu çalışmaya gereken özeni gösterme ve başarıya ulaşma fırsatını elde ettim. Sizlerin sevgi dolu desteği bu süreçteki en büyük motivasyon kaynağım oldu.

ÖZET

Bu araştırma, BEBKA bölgesinde faaliyet gösteren Bilecik Belediyesi, Eskişehir Büyükşehir Belediyesi ve Bursa Büyükşehir Belediyesi'nin 01.04.2024–01.04.2026 tarihleri arasındaki Instagram paylaşımları üzerinden yürüttükleri dijital sürdürülebilirlik iletişimi pratiklerini sistematik biçimde incelemeyi amaçlamaktadır. Dijital iletişim araçlarının kamu yönetimindeki artan rolüyle birlikte sosyal medya platformları, belediyelerin sürdürülebilirlik faaliyetlerini kamuoyuna aktarmaları ve vatandaşlarla etkileşim kurmaları açısından kritik bir iletişim kanalına dönüşmüştür. Bununla birlikte yerel yönetimlerin sürdürülebilirlik iletişiminin Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları (SKA) ile ne ölçüde uyumlu olduğuna dair araştırmaların sınırlı kaldığı görülmektedir. Araştırmada nicel ve nitel yöntemleri bir arada kullanan karma yöntem yaklaşımı benimsenmiş; toplam 4.875 Instagram gönderisi MAXQDA yazılımı aracılığıyla içerik analizi ve tematik analiz yöntemleriyle incelenmiştir. Paylaşımlar Triple Bottom Line (TBL) çerçevesinde çevresel, sosyal ve ekonomik sürdürülebilirlik boyutlarına ve Birleşmiş Milletler'in 17 SKA'sına göre sistematik biçimde kodlanmıştır. Araştırma bulguları, sosyal sürdürülebilirlik içeriklerinin (%91) baskın konumda olduğunu; çevresel (%24) ve ekonomik (%39) boyutların ise görece geri planda kaldığını ortaya koymaktadır. SKA analizi sonuçları, SKA 11: Sürdürülebilir Şehirler ve Topluluklar'ın %68 oranıyla baskın hedef olduğunu; buna karşın enerji ve su ekosistemi gibi kritik alanlarda iletişim boşlukları bulunduğunu göstermektedir. Tematik analiz bulguları ise her üç belediyenin kurumsal kimlik, coğrafi aidiyet ve toplumsal etkinlikler ekseninde iletişim kurduğunu; bütüncül ve stratejik bir sürdürülebilirlik iletişimi modelinin henüz kurumsal bir pratik olarak yerleşmediğini ortaya koymaktadır. Bu araştırma, BEBKA bölgesinde yerel yönetimlerin dijital sürdürülebilirlik iletişimini TBL, SKA ve tematik analiz çerçevelerini bir arada kullanarak ele alan ilk çalışmalardan biri olma niteliğiyle literatüre özgün bir katkı sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: BEBKA bölgesi, dijital sürdürülebilirlik iletişimi, Instagram, sürdürülebilir kalkınma amaçları, yerel yönetimler.

ABSTRACT

This study systematically examines the digital sustainability communication practices of three municipalities in the BEBKA region — Bilecik Municipality, Eskişehir Metropolitan Municipality, and Bursa Metropolitan Municipality — through an analysis of their Instagram posts between 01.04.2024 and 01.04.2026. With the increasing role of digital communication tools in public administration, social media platforms have become critical channels for municipalities to convey their sustainability activities to the public and engage with citizens. However, research on the extent to which local governments' sustainability communication aligns with the United Nations Sustainable Development Goals (SDGs) remains limited. This study adopted a mixed-method approach combining quantitative and qualitative methods; a total of 4,875 Instagram posts were analyzed using content analysis and thematic analysis methods through MAXQDA software. The posts were systematically coded according to the Triple Bottom Line (TBL) framework across environmental, social, and economic sustainability dimensions, as well as the United Nations' 17 SDGs. The findings reveal that social sustainability content dominates at 91%, while environmental (24%) and economic (39%) dimensions remain relatively in the background. SDG analysis results show that SDG 11: Sustainable Cities and Communities is the dominant goal at 68%; however, significant communication gaps exist in critical areas such as energy and water ecosystems. Thematic analysis findings indicate that all three municipalities communicate primarily around institutional identity, geographical belonging, and community events, suggesting that a comprehensive and strategic sustainability communication model has yet to be established as an institutional practice. This research makes an original contribution to the literature as one of the first studies to examine the digital sustainability communication of local governments in the BEBKA region using TBL, SDG, and thematic analysis frameworks together.

Keywords: BEBKA region, digital sustainability communication, Instagram, local governments, sustainable development goals.

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
ÖN SÖZ	i
ÖZET	ii
ABSTRACT	iii
İÇİNDEKİLER.....	iv
TABLolar LİSTESİ	viii
ŞEKİLLER LİSTESİ	ix
KISALTMALAR VE SİMGELER LİSTESİ.....	x
1. GİRİŞ.....	1
1.1. Araştırmanın Problemi	3
1.2. Araştırmanın Amacı ve Önemi.....	4
1.3. Araştırmanın Kapsamı ve Sınırlılıkları.....	5
1.4. Araştırma Soruları	6
1.5. Araştırmanın Yöntemi ve Veri Kaynakları	6
1.6. Tezin Yapısı.....	6
2. KAVRAMSAL VE KURAMSAL ÇERÇEVE	7
2.1. Sürdürülebilirlik ve Yerel Yönetimler	7
2.1.1. Sürdürülebilir kalkınma kavramı.....	7
2.1.2. Sürdürülebilirliğin boyutları.....	8
2.1.3. Yerel yönetimlerde sürdürülebilirlik yaklaşımı	9
2.1.4. Sürdürülebilir kalkınma amaçları (SKA) ve belediyeler.....	9
2.2. Dijitalleşme ve Yerel Yönetimlerde İletişim	13
2.2.1. Dijital dönüşüm ve kamu yönetimi	13

2.2.2. Sosyal medya ve kurumsal iletişim	14
2.2.3. Yerel yönetimlerde dijital iletişim	15
2.2.4. Yeni kamu yönetimi (New Public Management) ve yeni kamu hizmeti yaklaşımı	16
2.3. Yerel Yönetimlerde Dijital Sürdürülebilirlik İletişimi	17
2.3.1. Dijital platformlarda sürdürülebilirlik içeriğinin sunumu	17
2.3.1.1. Üçlü sorumluluk yaklaşımı (Triple Bottom Line: çevresel, sosyal, ekonomik)	17
2.3.1.2. Sürdürülebilirlik içerik türleri ve temsili	18
2.3.1.3. Sosyal medyada sürdürülebilirlik anlatısı ve görsel sunum	18
2.3.2. Belediyelerde dijital iletişim stratejileri	19
2.3.2.1. Kurumsal iletişim ve dijital stratejiler	19
2.3.2.2. Sürdürülebilirlik odaklı iletişim	19
2.3.2.3. Dijital imaj ve kurumsal algı yönetimi	19
2.3.3. Katılımcılık ve şeffaflık bağlamında dijital iletişim	20
2.3.3.1. Dijital katılım ve vatandaş etkileşimi	20
2.3.3.2. Şeffaflık ve hesap verebilirlik	20
2.3.3.3. Dijital yönetim ve kamu iletişimi	21
2.4. Kuramsal Çerçeve	21
2.4.1. Gündem belirleme teorisi (Agenda-Setting Theory)	21
2.4.2. Kurumsal meşruiyet teorisi (Legitimacy Theory)	22
2.4.3. Sinyal teorisi (Signaling Theory)	23
2.4.4. Kamu değeri teorisi (Public Value Theory)	23
3. LİTERATÜR TARAMASI	24
3.1. Yerel Yönetimlerde Sürdürülebilirlik Çalışmaları	24

3.2. Belediyelerde Sosyal Medya Kullanımı Üzerine Araştırmalar	28
3.3. Dijital Sürdürülebilirlik İletişimi Üzerine Çalışmalar.....	32
3.4. Türkiye’de Yerel Yönetimlerin Dijitalleşme Süreci.....	37
3.5. BEBKA Bölgesi Üzerine Yapılan Çalışmalar	41
3.6. Literatürün Genel Değerlendirilmesi ve Araştırma Boşluğu	45
4. ARAŞTIRMA METODOLOJİSİ.....	47
4.1. Araştırmanın Amacı ve Kapsamı	47
4.2. Araştırma Evreni ve Kapsamı	47
4.2.1. BEBKA bölgesi belediyeleri.....	47
4.2.2. İncelenen sosyal medya platformu: Instagram.....	48
4.3. Veri Toplama Süreci	49
4.3.1. Veri kaynağı ve veri setinin oluşturulması	49
4.3.2. Araştırma dönemi.....	50
4.3.3. Veri toplama yöntemi	50
4.4. Veri Analiz Yöntemi.....	51
4.4.1. İçerik analizi yöntemi.....	51
4.4.2. Triple Bottom Line (sosyal, ekonomik, çevresel) sınıflandırması	52
4.4.3. Sürdürülebilir kalkınma amaçları (SKA) ile eşleştirme	53
4.4.4. Tematik analiz.....	55
4.5. Geçerlilik ve Güvenirlik.....	56
5. BULGULAR VE ANALİZ.....	57
5.1. Genel Bulgular ve Analiz Çerçevesi.....	57
5.2. Sürdürülebilirlik Boyutlarına Göre İçerik Analizi	59
5.2.1. Sosyal sürdürülebilirlik bulguları.....	60

5.2.2. Ekonomik sürdürülebilirlik bulguları.....	61
5.2.3. Çevresel sürdürülebilirlik bulguları.....	63
5.3. Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları (SKA) Analizi	64
5.3.1. SKA dağılımı	65
5.3.2. Öne çıkan SKA'lar	66
5.3.3. Düşük temsil edilen SKA'lar	67
5.4. Tematik Analiz Bulguları.....	68
5.5. Bulguların Genel Değerlendirilmesi	79
6. SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER	83
6.1. Sonuç.....	83
6.2. Tartışma.....	84
6.3. Öneriler	88
6.3.1. Yerel yönetimlere yönelik öneriler	88
6.3.2. Araştırmacılara yönelik öneriler.....	89
6.3.3. Politika yapıcılara yönelik öneriler.....	90
KAYNAKÇA	91
EKLER	105

TABLÖLER LİSTESİ

	Sayfa
Tablo 4.1. Araştırma Kapsamındaki Belediyeler ve Instagram Hesap Bilgileri.....	48
Tablo 4.2. Triple Bottom Line Boyutlarına Yönelik Kodlama Şeması.....	53
Tablo 4.3. Sürdürülebilir Kalkınma Amaçlarına (SKA) Yönelik Kodlama Şeması	54
Tablo 5.1. Araştırma Verilerine İlişkin Genel Bilgiler	57
Tablo 5.2. Araştırmada Kullanılan Kodlama Sistemi	58
Tablo 5.3. Sosyal Sürdürülebilirlik Kodlarının Belediyeler Bazında Dağılımı - Çapraz Tablo Analizi	61
Tablo 5.4. Ekonomik Sürdürülebilirlik Kodlarının Belediyeler Bazında Dağılımı - Çapraz Tablo Analizi	62
Tablo 5.5. Çevresel Sürdürülebilirlik Kodlarının Belediyeler Bazında Dağılımı - Çapraz Tablo Analizi	64
Tablo 5.6. SKA'ların Belediyeler Bazında Dağılımı - Çapraz Tablo Analizi	66
Tablo 5.7. Öne Çıkan SKA'ların Belediyeler Bazında Dağılımı	67
Tablo 5.8. Düşük Temsil Edilen SKA'ların Belediyeler Bazında Dağılımı	68

ŞEKİLLER LİSTESİ

Sayfa

Şekil 2.1. Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları.....	10
Şekil 2.2. Dijitalleşmenin Çok Boyutlu Etkileri	14
Şekil 2.3. Dijital Stratejinin Yapısal Çerçevesi	16
Şekil 5.1. MAXQDA Kod Sistemi Yapısı	58
Şekil 5.2. BEBKA Bölgesi Sürdürülebilirlik Boyutu Dağılımı - Kod Sıklıkları Analizi (%)	59
Şekil 5.3. BEBKA Bölgesi Sosyal Sürdürülebilirlik Kodları Frekans Dağılımı - Kod Sıklıkları Analizi.....	60
Şekil 5.4. BEBKA Bölgesi Ekonomik Sürdürülebilirlik Kodları Frekans Dağılımı - Kod Sıklıkları Analizi.....	62
Şekil 5.5. BEBKA Bölgesi Çevresel Sürdürülebilirlik Kodları Frekans Dağılımı - Kod Sıklıkları Analizi.....	63
Şekil 5.6. BEBKA Bölgesi SKA Dağılımı - Kod Sıklıkları Analizi	65
Şekil 5.7. BEBKA Bölgesi Geneli Kod-Alt Kod Ağı	69
Şekil 5.8. BEBKA Bölgesi Geneli Kelime Bulutu.....	70
Şekil 5.9. Bilecik Belediyesi Kod-Alt Kod Ağı	71
Şekil 5.10. Bilecik Belediyesi Kelime Bulutu.....	72
Şekil 5.11. Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Kod-Alt Kod Ağı.....	74
Şekil 5.12. Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Kelime Bulutu.....	75
Şekil 5.13. Bursa Büyükşehir Belediyesi Kod-Alt Kod Ağı.....	77
Şekil 5.14. Bursa Büyükşehir Belediyesi Kelime Bulutu	78

KISALTMALAR VE SİMGELER LİSTESİ

BEBKA: Bursa Eskişehir Bilecik Kalkınma Ajansı

BKH: Binyıl Kalkınma Hedefleri

BM: Birleşmiş Milletler

BURFAŞ: Bursa Park Bahçe Sosyal ve Kültürel Hizmetler Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi

EFQM: European Foundation for Quality Management (Avrupa Kalite Yönetimi Vakfı)

GRI: Global Reporting Initiative (Küresel Raporlama Girişimi)

ICLEI: International Council for Local Environmental Initiatives (Uluslararası Yerel Çevresel Girişimler Konseyi)

ISO: International Organization for Standardization (Uluslararası Standardizasyon Örgütü)

KSS: Kurumsal Sosyal Sorumluluk

OECD: Organisation for Economic Co-operation and Development (Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü)

SKA: Sustainable Development Goals (Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları)

STK: Sivil Toplum Kuruluşu

SWOT: Strengths, Weaknesses, Opportunities and Threats (Güçlü Yönler, Zayıf Yönler, Fırsatlar ve Tehditler)

TBL: Triple Bottom Line (Üçlü Sorumluluk yaklaşımı)

TR41: Bursa, Eskişehir ve Bilecik Bölgesi

TR42: Doğu Marmara Bölgesi

UN: United Nations (Birleşmiş Milletler)

UNCED: United Nations Conference on Environment and Development (Birleşmiş Milletler Çevre ve Kalkınma Konferansı)

WCED: World Commission on Environment and Development (Dünya Çevre ve Kalkınma Komisyonu)

YKH: Yeni Kamu Hizmeti

YKY: Yeni Kamu Yönetimi

1. GİRİŞ

Son yıllarda sürdürülebilir kalkınma, yerel yönetimlerin politika oluşturma süreçlerinde ve kamu hizmetlerinin sunumunda merkezi bir çerçeve hâline gelmiştir. Birleşmiş Milletler tarafından 2015 yılında kabul edilen Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları (SKA), sürdürülebilirliği yalnızca çevresel bir konu olarak değil; sosyal refah, ekonomik kapsayıcılık ve çevresel koruma boyutlarını kapsayan bütüncül bir dönüşüm süreci olarak ele almaktadır (UN, 2015). Bu bağlamda sürdürülebilirlik politikalarının yerel düzeyde nasıl uygulandığı ve kamuoyuna nasıl aktarıldığı sorusu, sosyal bilimler açısından önemli bir araştırma alanı olarak öne çıkmaktadır. Yerel yönetimler ise SKA'ların yerelleştirilmesinde hem uygulayıcı hem de toplumsal farkındalık oluşturan aktörler olarak kritik bir rol üstlenmektedir.

Yerel yönetimlerin sürdürülebilirlik iletişimde kritik bir aktör olarak konumlanması birkaç temel gerekçeye dayanmaktadır. Her şeyden önce belediyeler, yerellik (subsidiarity) ilkesi gereği vatandaşa en yakın yönetim kademesini oluşturmakta ve kamu hizmetlerinin toplumla buluştuğu ilk temas noktası işlevini görmektedir. İkinci olarak atık yönetimi, su ve kanalizasyon, toplu taşıma, imar ve kentsel planlama ile sosyal hizmetler gibi sürdürülebilir kalkınmanın temel uygulama alanları doğrudan belediyelerin görev ve yetki alanına girmektedir. Nitekim OECD (2020) tarafından yapılan değerlendirmede, SKA'ları oluşturan 169 alt hedefin yaklaşık %65'inin yerel ve bölgesel yönetimlerin etkin katılımı ve koordinasyonu olmaksızın gerçekleştirilemeyeceği tahmin edilmektedir. Üçüncü olarak belediyeler, devletin vatandaş nezdindeki en görünür yüzü olmaları nedeniyle soyut küresel hedefleri somut yerel anlatılara dönüştürme ve toplumsal davranış değişikliği oluşturma konusunda benzersiz bir iletişim kapasitesine sahiptir. Bu kapsamda 1992 Rio Zirvesi'nde kabul edilen Gündem 21 belgesinden bu yana uluslararası politika mimarisi, yerel yönetimleri sürdürülebilirliğin yalnızca uygulayıcısı değil, aynı zamanda iletişimcisi ve toplumsal farkındalık üreticisi olarak konumlandırmaktadır. Dolayısıyla belediyelerin sürdürülebilirlik iletişimi, küresel gündemin yerelleştirilmesinin hem aracı hem de göstergesi niteliğindedir.

Dijital iletişim teknolojilerindeki gelişmeler, yerel yönetimlerin vatandaşlarla kurduğu iletişim biçimlerinde köklü dönüşümlere yol açmıştır. Bu dönüşüm yalnızca teknik bir değişim olarak değil, aynı zamanda kamu yönetiminde şeffaflık, katılım ve hesap verebilirlik gibi yönetim ilkelerini güçlendiren bir süreç olarak değerlendirilmelidir. Sosyal medya platformları, bu bağlamda yerel yönetimlerin faaliyetlerini kamuoyuna aktardığı ve kurumsal görünürlüğünü

artırdığı önemli iletişim araçları hâline gelmiştir (Mergel & Bretschneider, 2013). Bu platformlar arasında Instagram, görsel içerik temelli yapısı ve geniş kullanıcı kitlesi sayesinde belediyelerin sürdürülebilirlik faaliyetlerini kamuoyuyla paylaşabildiği etkili bir iletişim alanı olarak öne çıkmaktadır (Bonsón vd., 2012). Nitekim Türkiye'de Instagram kullanıcı sayısının 50 milyonu aştığı ve bu platformun kurumsal iletişim açısından en etkili sosyal medya kanallarından biri konumuna geldiği bilinmektedir (We Are Social ve Hootsuite, 2024).

Bu çalışma teorik olarak beş tamamlayıcı yaklaşıma dayanmaktadır. Bunlardan ilki, Elkington (1997) tarafından geliştirilen Triple Bottom Line (TBL) modelidir. Bu model, sürdürülebilirliği sosyal, ekonomik ve çevresel boyutlarıyla ele alan bütüncül bir değerlendirme çerçevesi sunmakta; kurumların yalnızca ekonomik performanslarıyla değil, toplumsal katkıları ve çevresel etkileriyle birlikte değerlendirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. İkinci olarak bu çalışma, Spence (1973) tarafından geliştirilen Sinyal Teorisi (Signaling Theory) perspektifiyle ilişkilendirilmektedir. Sinyal teorisine göre kurumlar, sahip oldukları değerler ve öncelikler hakkında kamuoyuna çeşitli sinyaller göndererek algı yönetimi gerçekleştirirler. Bu çerçevede yerel yönetimlerin Instagram paylaşımları, sürdürülebilirlik anlayışlarını ve kurumsal önceliklerini kamuoyuna yansıtan stratejik iletişim araçları olarak değerlendirilebilir. Üçüncü olarak Suchman (1995) tarafından ortaya konan Kurumsal Meşruiyet Teorisi, belediyelerin sürdürülebilirlik iletişiminin güdülerini anlamlandırmak için başvurulan kuramsal bir çerçeve sunmaktadır. Bu teoriye göre kurumlar, toplumsal değerlerle örtüşen bir imaj inşa etmek amacıyla iletişim stratejilerini bilinçli biçimde kurgulamaktadır. Dördüncü olarak Moore (1995) tarafından geliştirilen Kamu Değeri Teorisi (Public Value Theory), belediyelerin dijital iletişim faaliyetlerinin vatandaşlar için ürettiği değeri sorgulamak amacıyla kuramsal çerçeveye dahil edilmektedir. Beşinci olarak Yeni Kamu Yönetimi (YKY) yaklaşımı (Hood, 1991) ile bu yaklaşıma yöneltelen eleştiriler üzerine inşa edilen Yeni Kamu Hizmeti (YKH) yaklaşımı (Denhardt ve Denhardt, 2015), belediyelerin dijital iletişim pratiklerini yorumlamak için kullanılan tamamlayıcı teorik çerçeveler olarak bu araştırmaya dahil edilmektedir.

Mevcut literatür incelendiğinde, Türkiye'de belediyelerin sosyal medya kullanımı ve dijital iletişim pratiklerine odaklanan önemli sayıda çalışma bulunduğu görülmektedir (Er ve Taydaş, 2024; Eryeşil vd., 2021; Kaygısız ve Sarı, 2015; Şenyurt, 2016). Bu çalışmaların büyük bir kısmı, belediyelerin sosyal medyayı kurumsal iletişim ve halkla ilişkiler aracı olarak nasıl kullandığını

incelemekte ve özellikle tek yönlü iletişim örüntülerini ön plana çıkarmaktadır (Aydın, 2018; Karakoç, 2019; Küçükşen ve Firidin, 2021; Sayılanoğlu, 2018). Bununla birlikte belediyelerin sosyal medya içeriklerinin Triple Bottom Line çerçevesinde ve Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları ekseninde sistematik biçimde analiz edildiği çalışmaların oldukça sınırlı kaldığı dikkat çekmektedir. Ayrıca BEBKA bölgesi özelinde yerel yönetimlerin dijital sürdürülebilirlik iletişimini ele alan herhangi bir çalışmaya rastlanmamıştır.

Bu çalışma, söz konusu literatürdeki boşluğu doldurmayı amaçlamaktadır. Araştırma kapsamında BEBKA bölgesinde yer alan Bilecik Belediyesi, Eskişehir Büyükşehir Belediyesi ve Bursa Büyükşehir Belediyesi'nin resmi Instagram hesaplarında 01.04.2024–01.04.2026 tarihleri arasında paylaşılan toplam 4.875 gönderi analiz edilerek bu içeriklerin sürdürülebilirliğin sosyal, ekonomik ve çevresel boyutları çerçevesinde nasıl dağılım gösterdiği ortaya konulmaktadır. Ayrıca bu içeriklerin SKA'larla ilişkisi sistematik biçimde incelenmekte ve yerel yönetimlerin sürdürülebilirlik iletişim profilleri tematik bir çerçevede karşılaştırmalı olarak değerlendirilmektedir. Bu doğrultuda çalışma; yerel yönetimlerin dijitalleşen iletişim pratikleri ile sürdürülebilirlik politikaları arasındaki ilişkiyi ortaya koyarak hem akademik literatüre katkı sağlamayı hem de uygulayıcılara yol gösterici bulgular sunmayı hedeflemektedir.

1.1. Araştırmanın Problemi

Sürdürülebilir kalkınma, çağdaş anlamıyla ilk kez 1987 tarihli Brundtland Raporu'nda "bugünün ihtiyaçlarını karşılarken gelecek nesillerin kendi ihtiyaçlarını karşılama kapasitesini tehlikeye atmayan kalkınma" olarak tanımlanmış (WCED, 1987) ve bu tanım, kavramın uluslararası politika gündeminin merkezine yerleşmesinde belirleyici olmuştur. Brundtland Raporu ile başlayan süreçte sürdürülebilirlik; çevresel, sosyal ve ekonomik olmak üzere üç temel boyut üzerinden kavramsallaştırılmış, bu üçlü yapı Elkington (1997) tarafından Triple Bottom Line (TBL) yaklaşımı olarak sistematize edilmiştir. Söz konusu bütüncül anlayış, sürdürülebilirliğin yalnızca bir çevre politikası konusu olmadığını; toplumsal refah ve ekonomik kapsayıcılıkla birlikte ele alınması gereken çok boyutlu bir dönüşüm gündemi olduğunu ortaya koymaktadır.

Dijital iletişim araçları, yerel yönetimlerin sürdürülebilirlik politikalarını kamuoyuna aktarmasında giderek daha belirleyici bir rol üstlenmektedir. Sosyal medya platformları, belediyelerin sürdürülebilirlik faaliyetlerini duyurmaları ve vatandaşlarla etkileşim kurmaları açısından önemli bir iletişim kanalı oluşturmaktadır. Türkiye'de Instagram kullanıcı sayısının 50

milyonu aştığı ve bu platformun kurumsal iletişim açısından en etkili sosyal medya kanallarından biri konumuna geldiği bilinmektedir (We Are Social ve Hootsuite, 2024). Bu bağlamda belediyelerin Instagram üzerinden yürüttükleri iletişim faaliyetleri, hem kurumsal görünürlük hem de sürdürülebilirlik taahhütlerinin kamuoyuna yansıtılması açısından kritik bir öneme sahiptir.

Araştırmanın sorunsalı tam da bu noktada şekillenmektedir: Brundtland Raporu'ndan bu yana bütüncül bir çerçevede tanımlanan sürdürülebilirlik boyutlarının, yerel yönetimlerin dijital iletişim pratiklerinde nasıl temsil edildiği ve bu temsilde hangi boyutların ihmal edildiği sorusu yanıtlanmayı beklemektedir. Belediyelerin sosyal medya iletişiminde üç boyutun dengeli biçimde mi yansıtıldığı, yoksa belirli boyutların öne çıkarılıp diğerlerinin geri planda mı bırakıldığı, sürdürülebilirlik iletişiminin bütünlüğü açısından kritik bir sorundur. Zira iletişimde sistematik olarak ihmal edilen bir sürdürülebilirlik boyutu, hem kamuoyunun ilgili alandaki farkındalığının zayıflamasına hem de kurumsal önceliklerin tek yönlü bir gündem etrafında kurgulanmasına yol açma riski taşımaktadır.

Bununla birlikte yerel yönetimlerin sürdürülebilirlik faaliyetlerini dijital platformlarda nasıl temsil ettikleri ve bu iletişimin Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları (SKA) ile ne ölçüde ilişkilendirildiği literatürde yeterince incelenmiş değildir. Özellikle BEBKA bölgesi gibi bölgesel ölçekte yerel yönetimlerin dijital sürdürülebilirlik iletişimini ele alan çalışmaların son derece sınırlı kaldığı görülmektedir. Bu doğrultuda araştırmanın temel problemi; BEBKA bölgesindeki belediyelerin Instagram paylaşımlarında çevresel, sosyal ve ekonomik sürdürülebilirlik boyutlarının nasıl temsil edildiğinin, hangi boyutların ihmal edildiğinin ve bu içeriklerin SKA çerçevesiyle ne ölçüde örtüştüğünün sistematik biçimde ortaya konulmasıdır.

1.2. Araştırmanın Amacı ve Önemi

Bu çalışmanın temel amacı, BEBKA bölgesindeki yerel yönetimlerin Instagram üzerinden yürüttükleri sürdürülebilirlik iletişimini Triple Bottom Line (TBL) ve Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları (SKA) çerçevelerinde sistematik biçimde analiz etmektir. Bu temel amaç doğrultusunda araştırma; belediyelerin dijital sürdürülebilirlik iletişiminde hangi boyutları ön plana çıkardığını, SKA'larla uyumlu içerik üretip üretmediklerini ve belediyeler arasında anlamlı farklılıklar bulunup bulunmadığını ortaya koymayı hedeflemektedir.

Araştırmanın önemi birkaç temel noktada toplanmaktadır. Her şeyden önce çalışma, yerel yönetimlerin sürdürülebilir kalkınma amaçlarıyla uyumlu dijital iletişim stratejilerini sistematik

biçimde ortaya koyan az sayıdaki çalışmadan biri olma niteliği taşımaktadır. Bununla birlikte sosyal medyanın kamu iletişimindeki rolünü sürdürülebilirlik bağlamında değerlendirmesi ve BEBKA bölgesi özelinde bölgesel düzeyde gerçekleştirilen ilk kapsamlı çalışmalardan birini oluşturması bakımından literatüre özgün bir katkı sunmaktadır. Son olarak araştırma, dijital sürdürülebilirlik iletişiminin ölçülmesine yönelik bütünleşik bir analiz modeli sunarak hem akademik literatüre hem de yerel yönetimler için uygulamaya dönük çıkarımlara katkı sağlamaktadır.

1.3. Araştırmanın Kapsamı ve Sınırlılıkları

Bu araştırma, BEBKA bölgesinde faaliyet gösteren ve aktif Instagram hesabı bulunan üç belediyeyi kapsamaktadır: Bilecik Belediyesi, Eskişehir Büyükşehir Belediyesi ve Bursa Büyükşehir Belediyesi. Araştırmada örneklem seçimine gidilmemiş; BEBKA bölgesini oluşturan üç ilin il düzeyindeki belediyelerinin tamamı (iki büyükşehir belediyesi ve bir il merkezi belediyesi) çalışma kapsamına alınmıştır. Ayrıca belirlenen dönemdeki tüm gönderiler analiz edildiğinden veri düzeyinde de tam sayım yaklaşımı benimsenmiştir. Çalışma, bu belediyelerin 01.04.2024–01.04.2026 tarihleri arasındaki Instagram paylaşımlarını kapsamakta olup toplam 4.875 gönderi analiz edilmiştir.

Araştırmanın bazı sınırlılıkları bulunmaktadır. Her şeyden önce çalışma yalnızca Instagram platformuyla sınırlı tutulmuş; Twitter/X, Facebook ve YouTube gibi diğer sosyal medya platformları kapsam dışında bırakılmıştır. Veriler 01.04.2024–01.04.2026 tarihleri arasındaki dönemle sınırlı olduğundan bulgular bu döneme özgü bir değerlendirme sunmaktadır. İçerik analizi sürecinin araştırmacının kodlama kararlarına bağlı olması nedeniyle yorumlayıcı bir öznellik barındırabileceği göz önünde bulundurulmalıdır; ancak bu sınırlılık pilot kodlama ve bağımsız kodlayıcı uygulamalarıyla en aza indirilmeye çalışılmıştır. Bunun yanı sıra belediyelerin tüm sürdürülebilirlik faaliyetlerini Instagram üzerinden paylaşmıyor olma ihtimali ve etkileşim verilerinin platform algoritmalarından etkilenebilmesi de araştırmanın sınırlılıkları arasında yer almaktadır. Son olarak araştırma, belediyelerin ürettiği içerikler üzerinden kurum odaklı bir analiz sunmakta; vatandaşların bu içeriklere ilişkin görüş, algı ve değerlendirmelerini kapsamamaktadır. Dolayısıyla bulgular, sürdürülebilirlik iletişiminin üretim boyutuna ilişkin olup alımlama boyutu hakkında doğrudan çıkarım yapmaya imkân vermemektedir.

1.4. Araştırma Soruları

Bu tez çalışması aşağıdaki araştırma sorularına yanıt aramaktadır: (1) BEBKA bölgesindeki belediyeler Instagram paylaşımlarında sürdürülebilirlik temalarına ne ölçüde yer vermektedir? (2) Paylaşımlar çevresel, sosyal ve ekonomik sürdürülebilirlik boyutlarına göre nasıl bir dağılım göstermektedir? (3) Belediyelerin Instagram paylaşımları sürdürülebilir kalkınma amaçları (SKA) ile ne ölçüde ilişkilidir? (4) Yerel yönetimlerin dijital sürdürülebilirlik iletişim stratejileri arasında farklılıklar var mıdır?

1.5. Araştırmanın Yöntemi ve Veri Kaynakları

Bu çalışmada nicel ve nitel araştırma yöntemleri birlikte kullanılmıştır (Creswell, 2014). Araştırmanın ilk aşamasında belirlenen belediyelerin 01.04.2024–01.04.2026 tarihleri arasındaki Instagram paylaşımları sistematik olarak toplanmış ve elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle incelenmiştir (Krippendorff, 2019). Paylaşımlar; sürdürülebilirlik teması (çevresel, sosyal, ekonomik), SKA uyumu ve içerik kategorileri (Sosyal Yardım, Ekonomik Kalkınma, Çevre ve İklim vb.) çerçevesinde kodlanmıştır. Kodlama süreci MAXQDA 2026 yazılımı aracılığıyla yürütülmüş; güvenirlik analizi için pilot kodlama ve bağımsız kodlayıcı uygulamalarına başvurulmuştur.

İkinci aşamada ise elde edilen veriler kullanılarak belediyelerin dijital sürdürülebilirlik iletişim profilleri karşılaştırmalı biçimde değerlendirilmiştir. Bu değerlendirme, sosyal medya içerik temalarının TBL ve SKA çerçeveleriyle birlikte ele alınmasına dayanmaktadır (Lovejoy ve Saxton, 2012). Araştırmanın veri kaynakları; belediyelerin resmi Instagram hesapları, Birleşmiş Milletler SKA dokümanları ve ilgili akademik literatürden oluşmaktadır.

1.6. Tezin Yapısı

Bu tez çalışması sistematik ve bütüncül bir yapı içerisinde altı ana bölümden oluşmakta olup çalışmanın sonunda yararlanılan tüm akademik eserleri kapsayan kaynakça yer almaktadır. Birinci bölüm olan Giriş'te araştırmanın problemi, amacı ve önemi, kapsamı ve sınırlılıkları, araştırma soruları ile yöntem ve veri kaynakları ele alınmaktadır. İkinci bölüm olan Kavramsal ve Kuramsal Çerçeve'de sürdürülebilirlik kavramı, yerel yönetimlerle ilişkisi, SKA ve dijitalleşme süreçleri incelenmekte; Triple Bottom Line yaklaşımı, dijital iletişim stratejileri ve kuramsal çerçeve tartışılmaktadır. Üçüncü bölüm olan Literatür Taraması'nda yerel yönetimlerde

sürdürülebilirlik uygulamaları, sosyal medya kullanımı, dijital sürdürülebilirlik iletişimi ve BEBKA bölgesine yönelik çalışmalar sistematik biçimde değerlendirilmektedir. Dördüncü bölüm olan Araştırma Metodolojisi'nde araştırmanın yöntemsel çerçevesi, evren ve kapsam, veri toplama süreci, analiz yöntemleri ile geçerlilik ve güvenilirlik kriterleri ayrıntılı olarak açıklanmaktadır. Beşinci bölüm olan Bulgular ve Analiz'de araştırma kapsamında elde edilen veriler sistematik biçimde sunulmakta; sürdürülebilirliğin TBL boyutlarına ve SKA'lara göre dağılımlar incelenmekte, tematik analiz bulguları ortaya konulmaktadır. Altıncı bölüm olan Sonuç, Tartışma ve Öneriler'de ise araştırma bulguları literatür ışığında tartışılmakta ve ilgili paydaşlara yönelik öneriler geliştirilmektedir.

2. KAVRAMSAL VE KURAMSAL ÇERÇEVE

2.1. Sürdürülebilirlik ve Yerel Yönetimler

2.1.1. Sürdürülebilir kalkınma kavramı

Sürdürülebilir kalkınma kavramı, insanlığın doğal kaynakları tüketme hızı ile bu kaynakların yenilenme kapasitesi arasındaki kronik dengesizliğin farkına varılmasıyla birlikte uluslararası gündemin merkezine yerleşmiştir. Kavramın çağdaş anlamıyla ilk sistematik tanımı, 1987 yılında Birleşmiş Milletler bünyesinde hazırlanan Brundtland Raporu'nda yer almıştır. Söz konusu raporda sürdürülebilir kalkınma, "bugünün ihtiyaçlarını karşılarken gelecek nesillerin kendi ihtiyaçlarını karşılama kapasitesini tehlikeye atmayan kalkınma" olarak tanımlanmıştır (WCED, 1987). Bu tanım, kuşaklar arası adalet ilkesini ön plana çıkarması bakımından hem etik hem de politika yapımı açısından dönüştürücü bir nitelik taşımaktadır.

Sürdürülebilir kalkınma fikrinin kökleri, 1972 Roma Kulübü raporuna (Meadows vd., 1972) ve aynı yıl Stockholm'de düzenlenen BM İnsan Çevresi Konferansı'na dayanmaktadır. Söz konusu gelişmeler, ekonomik büyümenin sınırsız sürdürülemeyeceğini ve çevre ile kalkınma politikalarının birlikte ele alınması gerektiğini uluslararası kamuoyuna açıkça ortaya koymuştur (Mebratu, 1998). 1992 Rio Yeryüzü Zirvesi ise sürdürülebilir kalkınmayı küresel politikaların merkezine taşımış; bu zirvede kabul edilen Gündem 21 belgesi, yerel yönetimleri sürdürülebilirlik politikalarının temel uygulayıcıları olarak tanımlayan ilk kapsamlı uluslararası belge niteliğini kazanmıştır (UNCED, 1993).

2000'li yıllara gelindiğinde, Binyıl Kalkınma Hedefleri (BKH) ile başlayan süreç 2015 yılında Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları'nın (SKA) benimsenmesiyle yeni bir boyut kazanmıştır. 193 BM üyesi devlet tarafından onaylanan 2030 Gündemi, 17 temel amaç ve 169 alt hedeften oluşmakta; ekonomik, sosyal ve çevresel sürdürülebilirliği bütünleşik bir çerçevede ele almaktadır (UN, 2015). Söz konusu amaçların hayata geçirilmesinde belediyelerin ve yerel yönetimlerin üstlendiği rol, özellikle kentleşme ve iklim değişikliğiyle mücadele bağlamında kritik bir önem taşımaktadır.

2.1.2. Sürdürülebilirliğin boyutları

Sürdürülebilirlik kavramı akademik literatürde ve politika belgelerinde çoğunlukla üç temel boyut üzerinden ele alınmaktadır: çevresel, sosyal ve ekonomik sürdürülebilirlik. Bu üçlü çerçeve, Elkington (1997) tarafından "Triple Bottom Line" (Üçlü Sorumluluk) yaklaşımı olarak kavramsallaştırılmış; insanlar (people), gezegen (planet) ve kâr (profit) olmak üzere üç sacayağına dayandırılmıştır. Söz konusu çerçeve, kurumların yalnızca ekonomik performansla değil, aynı zamanda sosyal adalet ve çevresel bütünlükle de değerlendirilmesi gerektiğini savunmaktadır.

Çevresel sürdürülebilirlik boyutu; biyoçeşitliliğin korunması, iklim değişikliğiyle mücadele, hava ve su kalitesinin muhafazası, enerji verimliliği ve yenilenebilir enerji kaynaklarına geçiş gibi konuları kapsamaktadır. Bu boyut, doğal kaynakların gelecek nesillere aktarılması amacıyla aşırı tüketim pratiklerinin sınırlandırılmasını ön koşul olarak kabul etmektedir (Daly, 1990). Yerel yönetimler, kentsel dönüşüm, ulaşım planlaması, atık yönetimi ve yeşil altyapı yatırımları aracılığıyla bu boyutun hayata geçirilmesinde anahtar bir rol üstlenmektedir (Bulkeley ve Betsill, 2005).

Sosyal sürdürülebilirlik boyutu; toplumsal eşitlik, kapsayıcılık, katılım, kültürel miras ve insan haklarının korunması gibi değerleri içermektedir. Bu perspektiften bakıldığında kalkınmanın yalnızca büyüme rakamlarıyla değil, toplumun tüm kesimlerinin refah düzeyi ve yaşam kalitesiyle ölçülmesi gerektiği vurgulanmaktadır (Dempsey vd., 2011). Ekonomik sürdürülebilirlik boyutu ise yalnızca kısa vadeli kârlılıkla değil, uzun vadeli mali istikrar, kaynak verimliliği, ve döngüsel ekonomi ilkeleriyle bağlantılıdır (Pearce vd., 1989).

Söz konusu üç boyut birbirinden bağımsız olmayıp birbiriyle derin bir etkileşim içindedir. Örneğin, yeşil enerji yatırımları hem çevresel hem de ekonomik sürdürülebilirliğe katkı sağlarken, dezavantajlı grupları bu dönüşümün dışında bırakmamak sosyal boyutun gözetilmesini zorunlu

kılmaktadır. Bu bütünleşik anlayış, yerel yönetimlerin politika geliştirme ve iletişim süreçlerinde de yansımaları bulmaktadır.

2.1.3. Yerel yönetimlerde sürdürülebilirlik yaklaşımı

Yerel yönetimler; kentsel altyapı, ulaşım, atık yönetimi, enerji verimliliği ve sosyal hizmetler gibi alanlarda doğrudan müdahale yetkisine sahip olmaları nedeniyle sürdürülebilir kalkınmanın hayata geçirilmesinde en kritik aktörler arasında yer almaktadır. Kamu yönetimi literatüründe bu durum "subsidiarity" (yerellik) ilkesiyle ifade edilmekte; kararların mümkün olduğunca vatandaşa en yakın yönetim kademesinde alınması gerektiği savunulmaktadır (Hooghe ve Marks, 2003).

Nitekim OECD (2020) tarafından yapılan değerlendirme, SKA'ları oluşturan 169 alt hedefin yaklaşık %65'inin yerel ve bölgesel yönetimlerin etkin katılımı ve koordinasyonu olmaksızın gerçekleştirilemeyeceğini ortaya koymakta; bu tespit, yerel yönetimlerin sürdürülebilir kalkınmadaki kritik konumunu nicel olarak da doğrulamaktadır.

1994 yılında imzalanan Aalborg Şartı, Avrupa'daki belediyeleri sürdürülebilirlik taahhütleri etrafında bir araya getiren ilk kapsamlı yerel yönetim belgesi olma özelliğini taşımaktadır. Bu belge, yerel sürdürülebilirlik planlaması için bir çerçeve sunarken yereli küreselle buluşturan bir yönetim anlayışını da öne çıkarmaktadır (ICLEI, 1994). Türkiye'de ise belediyelerin sürdürülebilirlik çalışmaları özellikle 2000'li yıllardan itibaren hız kazanmış; başta büyükşehir belediyeleri olmak üzere çeşitli kurumlar iklim eylem planları, sürdürülebilirlik raporları ve yeşil belediyeçilik uygulamaları geliştirmiştir (Ertan, 2002).

Yerel yönetimlerin sürdürülebilirlik alanındaki iletişim pratiklerini inceleyen çalışmalar, belediyelerin bu alandaki faaliyetleri vatandaşlara duyurmak ve onları sürece dahil etmek için giderek daha fazla dijital araçlara başvurduğunu ortaya koymaktadır (Navarro-Galera vd., 2017). Bu durum, sürdürülebilirlik iletişiminin dijital boyutunu araştırma gündeminin merkezine taşımaktadır.

2.1.4. Sürdürülebilir kalkınma amaçları (SKA) ve belediyeler

2015 yılında 193 ülke tarafından benimsenen 2030 Sürdürülebilir Kalkınma Gündemi, belediyeleri ve yerel yönetimleri küresel hedeflerin yerel ölçekte hayata geçirilmesinde kilit bir konuma yerleştirmiştir. Özellikle SKA 11 (Sürdürülebilir Şehirler ve Topluluklar), SKA 12

(Sorumlu Tüketim ve Üretim), SKA 13 (İklim Eylemi) ve SKA 16 (Barış, Adalet ve Güçlü Kurumlar) olmak üzere pek çok amaç, doğrudan belediye yetki alanlarıyla örtüşmektedir (UN, 2015).

SKA 11, güvenli, kapsayıcı, dayanıklı ve sürdürülebilir şehirlerin ve yerleşim alanlarının oluşturulmasını hedeflemektedir. Bu çerçevede güvenli konut, kentsel altyapı, ulaşım erişilebilirliği ve afet direnci gibi konular belediyelerin birincil sorumluluk alanına girmektedir. SKA 12 kapsamında belediyelerin tüketim ve üretim alışkanlıklarını dönüştürücü politikalar geliştirmesi; SKA 13 bağlamında ise iklim değişikliğine uyum ve azaltım konularında acil önlemler alması beklenmektedir (Parnell, 2016).

Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları, (Şekil 2.1) ile özetlenmiştir:

Şekil 2.1. Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları

Kaynak: (T.C. Cumhurbaşkanlığı Strateji ve Bütçe Başkanlığı, 2020)

Birleşmiş Milletler tarafından belirlenen Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları toplam 17 küresel hedeften oluşmaktadır. Bu amaçlar, ekonomik, sosyal ve çevresel boyutları kapsayan sürdürülebilir kalkınma anlayışının temel çerçevesini oluşturmaktadır (T.C. Cumhurbaşkanlığı Strateji ve Bütçe Başkanlığı, 2020).

Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları aşağıdaki şekilde özetlenebilir:

1. SKA 1: Yoksulluğa Son: Bu amaç, yoksulluğun tüm biçimlerinin ortadan kaldırılmasını hedeflemektedir. Sosyal koruma sistemlerinin güçlendirilmesi, ekonomik kaynaklara erişimin artırılması ve kırılgan grupların desteklenmesi bu amacın temel unsurları arasında yer almaktadır.
2. SKA 2: Açlığa Son: Açlığın ortadan kaldırılması, gıda güvenliğinin sağlanması ve sürdürülebilir tarımın desteklenmesi bu hedefin temelini oluşturmaktadır. Bu kapsamda sağlıklı ve yeterli gıdaya erişimin artırılması ve tarımsal üretimin sürdürülebilir yöntemlerle geliştirilmesi amaçlanmaktadır.
3. SKA 3: Sağlıklı ve Kaliteli Yaşam: Her yaştan insan için sağlıklı bir yaşamın güvence altına alınması ve sağlık hizmetlerine erişimin artırılması hedeflenmektedir. Bu amaç, bulaşıcı hastalıkların azaltılması, sağlık hizmetlerinin iyileştirilmesi ve toplum sağlığının geliştirilmesini kapsamaktadır.
4. SKA 4: Nitelikli Eğitim: Bu hedef, kapsayıcı ve eşitlikçi bir eğitim sisteminin oluşturulmasını ve yaşam boyu öğrenme fırsatlarının teşvik edilmesini amaçlamaktadır. Eğitimde fırsat eşitliğinin sağlanması ve bireylerin bilgi ve becerilerinin geliştirilmesi bu amacın temel unsurlarındandır.
5. SKA 5: Toplumsal Cinsiyet Eşitliği: Kadınların ve kız çocuklarının güçlendirilmesi ve toplumsal cinsiyet eşitsizliklerinin ortadan kaldırılması bu hedefin temel amacıdır. Kadınların ekonomik, sosyal ve siyasi alanlarda daha aktif rol almaları teşvik edilmektedir.
6. SKA 6: Temiz Su ve Sanitasyon: Herkes için güvenli ve erişilebilir içme suyunun sağlanması ve sürdürülebilir su yönetiminin geliştirilmesi hedeflenmektedir. Bu amaç, su kaynaklarının korunmasını ve su hizmetlerinin iyileştirilmesini içermektedir.
7. SKA 7: Erişilebilir ve Temiz Enerji: Herkes için uygun maliyetli, güvenilir ve sürdürülebilir enerji kaynaklarına erişimin sağlanması amaçlanmaktadır. Yenilenebilir enerji kullanımının artırılması ve enerji verimliliğinin geliştirilmesi bu hedefin önemli unsurlarıdır.
8. SKA 8: İnsana Yakıışır İş ve Ekonomik Büyüme: Sürdürülebilir ekonomik büyümenin sağlanması, üretken istihdamın artırılması ve herkes için insana yakışır çalışma koşullarının oluşturulması hedeflenmektedir.

9. SKA 9: Sanayi, Yenilikçilik ve Altyapı: Dayanıklı altyapıların kurulması, sürdürülebilir sanayileşmenin desteklenmesi ve yenilikçiliğin geliştirilmesi bu amacın temel hedefleridir.
10. SKA 10: Eşitsizliklerin Azaltılması: Ülkeler içinde ve ülkeler arasında ortaya çıkan ekonomik ve sosyal eşitsizliklerin azaltılması hedeflenmektedir.
11. SKA 11: Sürdürülebilir Şehirler ve Topluluklar: Şehirlerin daha güvenli, kapsayıcı ve sürdürülebilir hale getirilmesi amaçlanmaktadır. Bu kapsamda sürdürülebilir kentleşme, güvenli ulaşım sistemleri ve çevre dostu şehir planlaması önem kazanmaktadır.
12. SKA 12: Sorumlu Üretim ve Tüketim: Doğal kaynakların sürdürülebilir şekilde kullanılması ve üretim ile tüketim süreçlerinin çevreye duyarlı hale getirilmesi hedeflenmektedir.
13. SKA 13: İklim Eylemi: İklim değişikliği ile mücadele edilmesi ve bu değişimin olumsuz etkilerinin azaltılması amacıyla küresel ölçekte önlemler alınması hedeflenmektedir.
14. SKA 14: Sudaki Yaşam: Okyanusların ve deniz ekosistemlerinin korunması ve sürdürülebilir şekilde kullanılması bu hedefin temelini oluşturmaktadır.
15. SKA 15: Karasal Yaşam: Karasal ekosistemlerin korunması, biyolojik çeşitliliğin sürdürülebilir şekilde yönetilmesi ve doğal kaynakların korunması amaçlanmaktadır.
16. SKA 16: Barış, Adalet ve Güçlü Kurumlar: Barışçıl toplumların oluşturulması, adaletin sağlanması ve güçlü, hesap verebilir kurumların geliştirilmesi hedeflenmektedir.
17. SKA 17: Amaçlar İçin Ortaklıklar: Sürdürülebilir kalkınma amaçlarına ulaşabilmek için uluslararası iş birliği, finansal kaynaklar ve küresel ortaklıkların güçlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Türkiye'deki belediyeler, son yıllarda giderek artan bir şekilde SKA'ları kurumsal stratejileriyle ilişkilendirmeye başlamıştır. Ancak bu entegrasyon süreci çoğunlukla sistematik bir izleme ve raporlama mekanizmasından yoksun olup yalnızca sembolik düzeyde kalmaktadır (Akbaş, 2022). Bu araştırmanın temel motivasyonlarından biri de BEBKA bölgesindeki belediyelerin SKA'larla uyumlu sürdürülebilirlik iletişimini hangi ölçüde gerçekleştirdiğini ampirik bir perspektifle incelemektir.

2.2. Dijitalleşme ve Yerel Yönetimlerde İletişim

2.2.1. Dijital dönüşüm ve kamu yönetimi

Dijital dönüşüm, yalnızca teknolojik bir yenileşme süreci olmanın ötesinde kurumsal yapıları, iş süreçlerini ve hizmet sunumunu köklü biçimde dönüştüren çok boyutlu bir değişim sürecini ifade etmektedir. Kamu yönetimi alanında bu dönüşüm; e-devlet uygulamaları, açık veri politikaları, dijital katılım mekanizmaları ve algoritmik karar destek sistemleri aracılığıyla kendini göstermektedir (Dunleavy vd., 2006). "Dijital Devlet" (Digital Government) olarak adlandırılan bu paradigma, vatandaş-devlet ilişkisinin bilgi ve iletişim teknolojileri üzerinden yeniden yapılandırılmasını ön görmektedir.

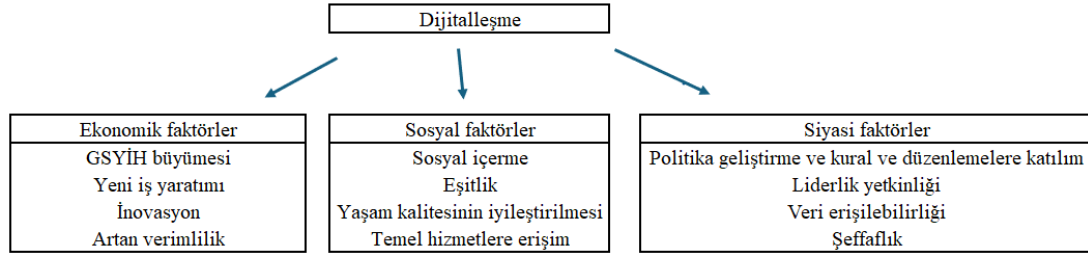
E-devlet kavramı, 1990'ların sonunda internet kullanımının yaygınlaşmasıyla birlikte kamu politikası gündemine girmiştir. İlk kuşak e-devlet uygulamaları, mevcut hizmetlerin çevrimiçi ortama taşınmasını esas alırken günümüzdeki ikinci ve üçüncü kuşak uygulamalar; bütünleşik hizmet platformları, yapay zeka destekli sistemler ve gerçek zamanlı vatandaş etkileşimini kapsamaktadır (Meijer ve Bolívar, 2016). Türkiye'de e-devlet altyapısının gelişimi incelendiğinde, 2008 yılında hayata geçirilen e-Devlet Kapısı (turkiye.gov.tr) ile belediyelerin bu platforma entegrasyonunun önemli bir dönüm noktası oluşturduğu görülmektedir.

Dijital dönüşüm sürecinde yerel yönetimler, merkezi idareye kıyasla daha yavaş bir dönüşüm hızı sergilemektedir. Bunun başlıca nedenleri arasında kurumsal kapasite eksiklikleri, mali kısıtlar, nitelikli insan kaynağı yetersizlikleri ve kurumsal direnç sayılabilir (Criado ve Gil-Garcia, 2019). Bununla birlikte özellikle büyükşehir belediyeleri, dijital hizmet sunumu ve iletişim alanında önemli adımlar atmaktadır.

Dijitalleşmenin yalnızca ekonomik faydalar sağlamakla kalmayıp, aynı zamanda sosyal ve politik alanlarda da önemli yararlar sunduğu görülmektedir. Dijitalleşme ekonomik büyümeyi desteklerken işsizlik oranlarını azaltmakta ve yaşam kalitesini iyileştirmektedir. Bunun yanı sıra dijitalleşme, vatandaşların kamu hizmetlerine erişimini kolaylaştırırken hükümetlerin şeffaflık ve verimlilik ilkeleri doğrultusunda faaliyet göstermesine de katkı sağlamaktadır (Dunleavy vd., 2006).

Dijitalleşmenin üç temel boyutu vardır: ekonomik, sosyal ve politik. (Şekil 2.2) gösterdiği gibi, dijitalleşme ile toplumun ihtiyaçlarını karşılama gereksinimleri arasında sıkı bir ilişki

bulunmaktadır, özellikle ekonomik ve politik boyutlarda. Bu boyutlar, toplumun işletmelerden beklediği temel talepleri temsil etmektedir. Toplum, işletmelerden sosyal boyutta daha büyük bir rol oynamalarını beklemektedir; bu boyut aslında, tüm organizasyonların benimsemesi gereken meşru toplumsal arzuları ifade etmektedir. Diğer yandan, herhangi bir boyutun başka bir boyuta dayanması, gerçek bir durumu temsil eder. Bu bağlamda işletmelerin dijitalleşme uygulamalarını hayata geçirebilmeleri, çalıştıkları toplumlara karşı ekonomik, politik ve sosyal sorumluluklarını yerine getirme konusunda somut adımlar atmalarını zorunlu kılmaktadır.

Şekil 2.2. Dijitalleşmenin Çok Boyutlu Etkileri

Kaynak: (Gobierno de la República, 2013)

Dijitalleşmenin sağladığı bu avantajlar, yalnızca özel sektör için değil, aynı zamanda kamu kurumları ve yerel yönetimler için de önemli fırsatlar sunmaktadır (Gobierno de la República, 2013). Özellikle yerel yönetimler, dijital teknolojileri kullanarak vatandaşlara daha hızlı ve etkin hizmet sunabilmekte, aynı zamanda sürdürülebilirlik faaliyetlerini dijital iletişim kanalları aracılığıyla kamuoyuna aktarabilmektedir.

2.2.2. Sosyal medya ve kurumsal iletişim

Sosyal medya platformları, kurumsal iletişim pratiğini kökten dönüştürmüştür. Geleneksel tek yönlü iletişim modelinin aksine sosyal medya; diyalog, katılım ve içerik ortak üretimi (co-creation) imkânları sunarak kurumlar ile paydaşları arasındaki etkileşimi karşılıklı ve anlık bir niteliğe büründürmüştür (Kaplan ve Haenlein, 2010). Bu dönüşüm, kurumsal iletişim stratejilerinin yeniden kurgulanmasını zorunlu kılmaktadır.

Facebook, Twitter/X, Instagram, YouTube ve TikTok başta olmak üzere çeşitli sosyal medya platformları farklı kullanıcı demografilerine ve içerik formatlarına hitap etmektedir. Instagram, özellikle görsel içerik yoğunluğu ve gençlere yönelik erişimi nedeniyle kurumsal sürdürülebilirlik iletişimde öne çıkan bir platform haline gelmiştir (Lee vd., 2015). Araştırmalar,

Instagram'ın görsel hikaye anlatımı özelliğinin çevresel ve sosyal mesajları somutlaştırmak açısından diğer platformlara kıyasla daha etkili olduğunu göstermektedir (San Cornelio vd., 2024).

Kurumsal iletişim perspektifinden bakıldığında sosyal medya; marka değeri oluşturma, paydaş etkileşimi, kriz yönetimi ve kurumsal sosyal sorumluluk (KSS) iletişimi gibi işlevleri yerine getirmektedir (Waters vd., 2009). Kamu kurumları söz konusu olduğunda bu işlevlere; şeffaflık, hesap verebilirlik ve demokratik katılımın güçlendirilmesi gibi boyutlar da eklenmektedir. Bu bağlamda belediyelerin sosyal medya kullanımı, salt bir iletişim aracının ötesinde yönetim kalitesinin de bir göstergesi olarak değerlendirilebilir.

2.2.3. Yerel yönetimlerde dijital iletişim

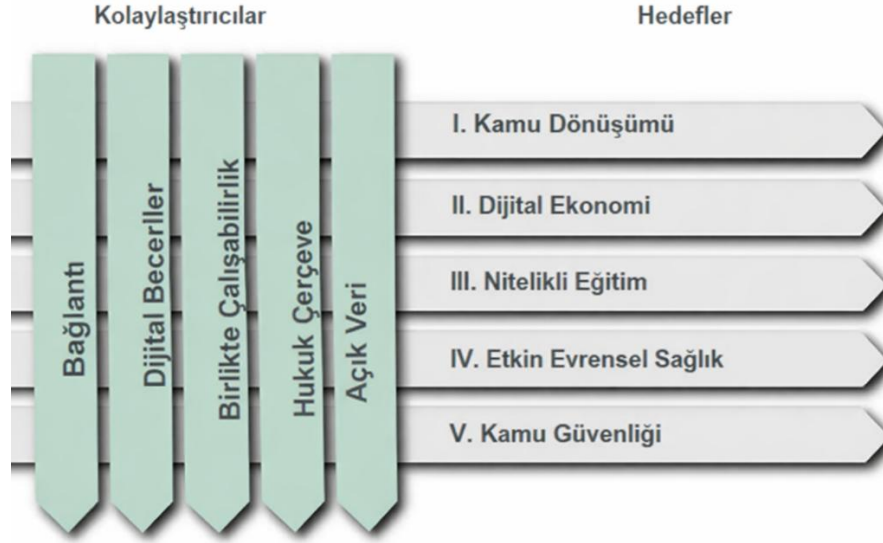
Yerel yönetimler, dijital iletişim araçlarını vatandaş bilgilendirme, hizmet duyuruları, katılım süreçleri ve kurumsal imaj yönetimi gibi çeşitli amaçlarla kullanmaktadır. Bu alandaki erken dönem araştırmalar, belediyelerin çevrimiçi iletişimde ağırlıklı olarak tek yönlü bir yaklaşım benimsediğini ortaya koymuş; diyalog ve etkileşim boyutunun görece zayıf kaldığını göstermiştir (Bonsón vd., 2012). Ancak sosyal medyanın yaygınlaşmasıyla birlikte bu tablonun değişmeye başladığı görülmektedir.

Bonsón vd. (2012), Avrupa'daki büyük belediyelerin Facebook kullanımını incelemiş; bunların önemli bir bölümünün aktif profil yönetimine sahip olduğunu, bununla birlikte vatandaşların kurumsal içeriklere katılımının sınırlı kaldığını saptamıştır. Türkiye özelinde yapılan çalışmalar ise belediyelerin Twitter ve Instagram kullanımında kentsel hizmet, etkinlik duyuruları ve kültürel içeriklere ağırlık verdiğini; sürdürülebilirlik odaklı içeriklerin görece az yer bulduğunu ortaya koymaktadır (Sobacı ve Karkin, 2013).

Yerel yönetimlerin dijital iletişim etkinliğini belirleyen başlıca etkenler arasında kurumsal kapasite, siyasi liderlik, hedef kitle yapısı ve platformların teknik özellikleri sayılabilir. Bu faktörlerin bütüncül bir perspektifle değerlendirilmesi, belediyeler arasındaki dijital iletişim farklılıklarının anlaşılabilmesi bakımından büyük önem taşımaktadır.

Dijital dönüşüm süreci, kamu kurumlarında stratejik planlama anlayışını da değiştirmiş ve dijital strateji kavramını ön plana çıkarmıştır. Dijital strateji, kamu hizmetlerinin etkinliğini artırmak, vatandaş memnuniyetini sağlamak ve yönetim süreçlerini güçlendirmek amacıyla geliştirilen bütüncül bir yaklaşımdır.

Bu bağlamda dijital stratejinin yapısal çerçevesi aşağıdaki şekil 2.3'te sunulmaktadır:

Şekil 2.3. Dijital Stratejinin Yapısal Çerçevesi

Kaynak: (Gobierno de la República, 2013)

Bu şekil, dijital stratejinin yapısal çerçevesini bütüncül bir bakış açısıyla ortaya koymaktadır. Şekilde, dijital dönüşüm sürecini destekleyen temel kolaylaştırıcı unsurlar (bağlantı, dijital beceriler, birlikte çalışabilirlik, hukuki çerçeve ve açık veri) ile bu unsurlar doğrultusunda ulaşılması hedeflenen stratejik alanlar (kamu dönüşümü, dijital ekonomi, nitelikli eğitim, etkin evrensel sağlık ve kamu güvenliği) birlikte sunulmaktadır (Gobierno de la República, 2013). Bu yapı, dijital stratejinin yalnızca teknolojik bir dönüşüm değil, aynı zamanda yönetim, hizmet sunumu ve toplumsal kalkınmayı kapsayan çok boyutlu bir süreç olduğunu göstermektedir.

2.2.4. Yeni kamu yönetimi (New Public Management) ve yeni kamu hizmeti yaklaşımı

Yeni Kamu Yönetimi (YKY) yaklaşımı, 1980'li yıllarda özellikle İngiltere ve ABD'de hız kazanan neoliberal reformlar çerçevesinde ortaya çıkmıştır. Bu yaklaşım; verimliliği, performans yönetimini, özel sektör tekniklerinin kamu yönetimine uygulanmasını ve piyasa mekanizmalarını ön plana çıkarmaktadır (Hood, 1991). Dijital dönüşüm bağlamında KYK perspektifi; e-hizmetlerin verimlilik ve tasarruf gerekçesiyle geliştirilmesini ve kamu hizmetlerinin vatandaşlara bireysel bir "müşteri" olarak sunulmasını esas almaktadır.

Yeni Kamu Hizmeti (YKH) yaklaşımı ise YKY'ye yöneltilen eleştiriler temelinde, bu yaklaşıma alternatif olarak Denhardt ve Denhardt (2015) tarafından geliştirilmiştir. YKH, vatandaşı "müşteri" olarak konumlandıran ve kamu hizmetini piyasa rasyonalitesine indirgeyen YKY anlayışını eleştirmektedir. Bu yaklaşım; kamu görevlilerinin yönlendirmek yerine hizmet etmesi, yurttaşlık değerlerinin piyasa değerlerinin önünde tutulması ve kamu yararının ortak tanımlamalara dayandırılması gerektiğini savunmaktadır. Dijital iletişim açısından YKH, sosyal medyanın vatandaş katılımını gerçek anlamda güçlendiren, hesap verebilirliği artıran ve ortak değer üretimini destekleyen bir araç olarak kullanılmasını ön görmektedir.

Bu araştırma bağlamında her iki teorik çerçeve de belediyelerin dijital sürdürülebilirlik iletişimini yorumlamak için kullanılacaktır. YKY perspektifinden bakıldığında, iletişim faaliyetlerinin kurumsal imaj ve verimlilik kaygılarıyla şekillendiği görülürken; YKH perspektifi, sürdürülebilirlik iletişiminin demokratik katılım ve kamusal sorumluluk boyutlarını ön plana çıkarmaktadır.

2.3. Yerel Yönetimlerde Dijital Sürdürülebilirlik İletişimi

2.3.1. Dijital platformlarda sürdürülebilirlik içeriğinin sunumu

2.3.1.1. Üçlü sorumluluk yaklaşımı (Triple Bottom Line: çevresel, sosyal, ekonomik)

Üçlü Sorumluluk (Triple Bottom Line – TBL) yaklaşımı, Elkington (1997) tarafından kurumların yalnızca ekonomik performansla değil; çevresel ve sosyal etkilerle de hesaplaşması gerektiği teziyle ortaya atılmıştır. Bu çerçevede kurumsal başarı; kârlılık (ekonomik), gezegen (çevresel) ve insanlar (sosyal) olmak üzere üç eksen üzerinden ölçülmektedir. Sürdürülebilirlik raporlaması ve iletişimi alanındaki çalışmalarda TBL, hem analitik bir çerçeve hem de kurumsal iletişimin içeriğini yapılandırmak için sıkça başvurulmuş bir referans noktasına dönüşmüştür (Norman ve MacDonald, 2004).

Belediyelerin sosyal medya içerikleri TBL çerçevesiyle incelendiğinde, kurumların çevresel mesajları öne çıkarmaya yönelik görece daha fazla çaba sarf ettiği, sosyal ve ekonomik boyutların ise görece daha az işlendiği görülmektedir. Bu eğilim, "yeşil iletişim" (green communication) pratiğinin çevresel konuları öne çıkarma biçimindeki genel eğilimiyle örtüşmekte olmakla birlikte bütüncül bir sürdürülebilirlik iletişimi anlayışının zayıf kaldığına işaret etmektedir.

(Du vd., 2010). Bu araştırma, belediyelerin TBL boyutlarına yönelik içerik dağılımını sistematik biçimde analiz etmeyi amaçlamaktadır.

2.3.1.2. Sürdürülebilirlik içerik türleri ve temsili

Sürdürülebilirlik iletişimde içerik türleri; bilgilendirici, farkındalık artırıcı, çağrı (call-to-action) ve etkinlik duyurusu şeklinde sınıflandırılabilir (Mahiwal vd., 2024). Bilgilendirici içerikler, kurumun gerçekleştirdiği projeleri ve alınan tedbirleri aktarırken farkındalık artırıcı içerikler çevre, iklim değişikliği ve sosyal eşitsizlik gibi konulara dikkat çekmeyi hedeflemektedir. Çağrı içerikleri ise vatandaşları belirli eylemlere (geri dönüşüm, tasarruf, katılım vb.) davet etmekte; etkinlik duyuruları ise somut kentsel etkinlikleri kamuoyuyla paylaşmaktadır.

Araştırmalar, farklı içerik türlerinin kullanıcı etkileşimi üzerinde farklı etkiler yarattığını göstermektedir. Duygusal yük taşıyan ve kişisel bağ kurulabilecek içerikler, salt bilgilendirici içeriklere kıyasla çok daha yüksek etkileşim oranları elde etmektedir (Lovejoy ve Saxton, 2012). Bu bulgu, belediyelerin sürdürülebilirlik mesajlarını yalnızca teknik bilgi aktarımıyla değil; hikaye anlatımı ve duygusal çerçeveleme yoluyla da sunması gerektiğine işaret etmektedir.

2.3.1.3. Sosyal medyada sürdürülebilirlik anlatısı ve görsel sunum

Görsel iletişim, özellikle Instagram gibi görsel içerik ağırlıklı platformlarda sürdürülebilirlik mesajlarının algılanmasında belirleyici bir rol oynamaktadır. Çevre, doğa, yeşil altyapı ve topluluk yaşamına ilişkin görseller, hem estetik bir çekim yaratmakta hem de sürdürülebilirlik değerleriyle özdeşleşme duygusunu pekiştirmektedir (Hansen ve Machin, 2013). Bu bağlamda belediyelerin kullandığı görsel repertuar, kurumun sürdürülebilirliğe yönelik tutumunun önemli bir yansıması olarak değerlendirilebilir.

Sürdürülebilirlik anlatısı (sustainability narrative) açısından ele alındığında, yerel yönetimlerin kimi zaman iyimser ve başarı odaklı bir dil benimsediği, kimi zaman ise sorunların altını çizen bir aciliyet çerçevesine (urgency framing) başvurduğu görülmektedir. Her iki anlatı biçiminin de vatandaş etkileşimi üzerinde farklı etkileri bulunmakta; araştırmalar çözüm odaklı ve katılımcı anlatıların daha yüksek olumlu tepki oranlarıyla ilişkilendirildiğini ortaya koymaktadır (O'Neill ve Nicholson-Cole, 2009).

2.3.2. Belediyelerde dijital iletişim stratejileri

2.3.2.1. Kurumsal iletişim ve dijital stratejiler

Kurumsal iletişim (corporate communication), bir kurumun iç ve dış paydaşlarıyla kurduğu bütünleşik mesaj akışını yönetme sürecini kapsamaktadır. Kurumsal iletişim; kimlik, imaj ve itibar yönetiminin temel aracı olarak değerlendirilmektedir (Van Riel ve Fombrun, 2007). Dijital çağda bu süreç, web siteleri, sosyal medya hesapları, e-posta bültenleri ve mobil uygulamalar aracılığıyla çok kanallı bir biçim almaktadır.

Belediyelerin dijital iletişim stratejileri incelendiğinde, içerik planlaması, platform yönetimi, etkileşim analizi ve kriz iletişimi gibi bileşenlerin öne çıktığı görülmektedir. Araştırmalar, stratejik bir dijital iletişim yaklaşımının benimsenmesinin; kurumsal güveni, katılım oranlarını ve kurumsal imajı olumlu yönde etkilediğini ortaya koymaktadır (Mergel, 2013). Sürdürülebilirlik iletişimi açısından bu stratejik tutarlılık; kurumun taahhütlerini güvenilir ve izlenebilir kılmak bakımından özel bir önem taşımaktadır.

2.3.2.2. Sürdürülebilirlik odaklı iletişim

Sürdürülebilirlik odaklı iletişim (sustainability communication), kurumların çevre, toplum ve yönetim alanlarındaki performanslarını, taahhütlerini ve projelerini paydaşlarına iletme sürecini tanımlamaktadır. Bu alandaki literatür; iletişimin içeriği (ne söylendiği), kanalları (nasıl ve nerede söylendiği) ve alıcı üzerindeki etkileri (ne kadar anlaşıldığı ve benimsendiği) olmak üç temel boyutu öne çıkarmaktadır (Frandsen ve Johansen, 2011).

Belediyelerin sürdürülebilirlik iletişiminde karşılaştığı en önemli güçlüklerden biri, "yeşil aklama" (greenwashing) riskidir. Gerçek politika değişikliklerinden yoksun olduğu hâlde sürdürülebilirlik söylemi geliştiren kurumlar, zaman içinde güvenilirliklerini yitirme riskiyle yüzleşmektedir (Lyon ve Maxwell, 2011). Öte yandan bu riski yönetmenin en etkili yolu, iletişimin gerçekleştirilen eylemlerle tutarlılığını sağlamak ve bunu ölçülebilir göstergelerle desteklemektir.

2.3.2.3. Dijital imaj ve kurumsal algı yönetimi

Kurumsal algı yönetimi; bir kurumun paydaşlar tarafından nasıl algılandığını şekillendirmeye yönelik stratejik iletişim faaliyetlerini kapsamaktadır. Dijital ortamda bu süreç; web sitesi tasarımı, sosyal medya içerik yönetimi, çevrimiçi kullanıcı yorumlarına yanıt verme ve arama motoru görünürlüğü gibi boyutları içermektedir (Coombs, 2007). Belediyelerin

sürdürülebilirlik alanındaki dijital algı yönetimi, hem kurumsal itibar hem de vatandaşların katılım isteklerini etkilemesi açısından kritik bir öneme sahiptir.

Araştırmalar, vatandaşların kurumların dijital iletişimini değerlendirirken özgünlük, tutarlılık ve şeffaflık kriterlerini ön planda tuttuğunu ortaya koymaktadır (Meijer, 2014). Bu bulgu, belediyelerin sürdürülebilirlik konusundaki dijital içeriklerini gerçek politika ve eylemlerle desteklemesi, yalnızca imaj kaygısıyla değil gerçek taahhütlerle hareket etmesi gerektiğinin önemini bir kez daha vurgulamaktadır.

2.3.3. Katılımcılık ve şeffaflık bağlamında dijital iletişim

2.3.3.1. Dijital katılım ve vatandaş etkileşimi

Dijital katılım (digital participation ya da e-participation), bilgi ve iletişim teknolojileri aracılığıyla vatandaşların yönetim süreçlerine dahil edilmesini ifade etmektedir. Katılım Merdiveni teorisinden hareketle geliştirilen çerçeveler; bilgilendirme, danışma ve ortak karar alma olmak üzere üç temel düzeyi kapsamakta, sosyal medyanın bu düzeylerin tamamında farklı işlevler üstlenebileceğine dikkat çekmektedir (Arnstein, 1969).

Yerel yönetimlerin dijital katılım pratiklerini inceleyen çalışmalar, sosyal medyanın çoğunlukla bilgilendirme düzeyinde kullanıldığını; gerçek anlamda diyalog ve ortak karar alma mekanizmalarının sınırlı kaldığını ortaya koymaktadır (Medaglia, 2012). Sürdürülebilirlik iletişimi bağlamında bu durum özellikle anlamlıdır: İklim değişikliği ve yeşil dönüşüm gibi karmaşık meselelerde vatandaş katılımı, yalnızca bilgi aktarımının çok ötesine geçen kolektif bir süreç gerektirmektedir.

2.3.3.2. Şeffaflık ve hesap verebilirlik

Şeffaflık, kamu yönetiminin temel meşruiyet koşullarından biri olarak değerlendirilmektedir. Dijital araçlar; bütçe verileri, performans raporları ve karar alma süreçlerine erişimi kolaylaştırarak şeffaflığın pratik boyutunu güçlendirebilir (Meijer, 2014). Açık veri (open data) uygulamaları ve sosyal medya aracılığıyla gerçekleştirilen düzenli raporlama, belediyelerin hesap verebilirliğini artırmanın önemli yollarından biri olarak öne çıkmaktadır.

Sürdürülebilirlik iletişimi bağlamında şeffaflık; taahhütlerin kamuoyuyla paylaşılması, süreçlerin izlenebilir kılınması ve aksaklıkların dürüstçe ele alınması gibi pratikleri kapsamaktadır. yeşil aklama riskini en aza indirmenin başlıca yolu da bu şeffaflık koşulunun tutarlı biçimde yerine

getirilmesidir. Araştırmalar, şeffaf sürdürülebilirlik iletişiminin vatandaş güvenini ve kurumsal meşruiyeti olumlu yönde etkilediğini göstermektedir (Fombrun ve Van Riel, 2004).

2.3.3.3. Dijital yönetim ve kamu iletişimi

Dijital yönetim, devlet kurumları, sivil toplum kuruluşları, özel sektör ve vatandaşlar arasındaki etkileşimi dijital teknolojiler aracılığıyla dönüştürmeyi amaçlayan bir yönetim anlayışını ifade etmektedir. Dijital yönetim; kurumsal tasarım, hizmet entegrasyonu ve veri altyapısı olmak üzere üç temel bileşenden oluşmaktadır (Dunleavy vd., 2006). Bu çerçevede kamu iletişimi, vatandaşları pasif alıcı konumundan çıkarıp aktif katılımcı konumuna taşımayı hedeflemektedir.

Belediyelerin sosyal medya üzerinden gerçekleştirdiği iletişim, dijital yönetimin somut bir yansıması olarak değerlendirilebilir. Sürdürülebilirlik konularındaki hashtag kampanyaları, kamuoyu anketleri ve katılımcı planlama süreçleri, vatandaşların kent yönetimine katkı sunmasına olanak tanıyan dijital yönetim araçlarına örnek gösterilebilir. Bu tür uygulamaların yaygınlaştırılması, hem demokratik katılımı hem de sürdürülebilirlik gündeminin toplumsal meşruiyetini güçlendirmektedir.

2.4. Kuramsal Çerçeve

2.4.1. Gündem belirleme teorisi (Agenda-Setting Theory)

Gündem belirleme teorisi, 1972 yılında yürütülen klasik çalışmadan bu yana medya çalışmalarının ve iletişim biliminin temel kuramsal başvuru kaynaklarından biri haline gelmiştir (McCombs ve Shaw, 1972). Teorinin özü şu ilkeye dayanmaktadır: Medya, insanlara ne düşüneceklerini değil; neyi düşüneceklerini söylemektedir. Başka bir ifadeyle, medyanın seçip vurguladığı konular, kamuoyunun dikkat yöneldiği gündemin biçimlenmesinde belirleyici bir işlev üstlenmektedir.

Dijital ve sosyal medya ortamında gündem belirleme teorisi yeni boyutlar kazanmıştır. Platformların algoritmik yapısı, belirli konuların görünürlüğünü artırırken diğerlerini arka plana iterek gündem kurma sürecini derinlemesine etkilemektedir. Belediyelerin Instagram hesapları üzerinden paylaştığı sürdürülebilirlik içerikleri, bu teorik çerçeve içinde anlam kazanmaktadır: Hangi sürdürülebilirlik konuları öne çıkarılmakta, hangilerine sınırlı alan ayrılmaktadır? Bu

soruların yanıtları, belediyelerin öncelikler hiyerarşisini yansıtmakta ve vatandaşların yerel sürdürülebilirlik gündemine ilişkin algısını dolaylı olarak biçimlendirmektedir.

Ayrıca gündem belirleme teorisinin ikinci düzey boyutu olan "çerçeveleme" (framing), kurumların konuları hangi perspektiften ele aldığını ve hangi özelliklere vurgu yaptığını inceleme imkânı sunmaktadır. Belediyelerin sürdürülebilirlik içeriklerini bilimsel bir sorun mu, yerel bir fırsat mı yoksa bir medeniyet projesi mi olarak konumlandığı, bu ikinci düzey gündem belirleme tartışmasının odağına yerleşmektedir (McCombs vd., 2014).

2.4.2. Kurumsal meşruiyet teorisi (Legitimacy Theory)

Kurumsal meşruiyet teorisi; kurumların kamuoyu, devlet ve toplumun genel değerleri tarafından meşru olarak tanınabilmek için sürekli bir çaba içinde olduklarını savunmaktadır. Bu teoriye göre kurumlar, toplumsal değerlerle örtüşen bir imaj inşa etmek ve sürdürmek amacıyla iletişim stratejilerini bilinçli biçimde tasarlamaktadır (Suchman, 1995). Sürdürülebilirlik iletişimi, bu arayışın en görünür yansımalarından birini oluşturmaktadır.

Meşruiyet, çeşitli mekanizmalar aracılığıyla inşa edilebilmektedir: Bunlar arasında kurumun amaçlarını toplumsal değerlerle uyumlu gösterme, toplumun değer ve normlarını değiştirmeye çalışma ve çıktıları toplumun beklentileriyle örtüşüyormuş gibi yansıtma yer almaktadır (Dowling ve Pfeffer, 1975). Yerel yönetimler söz konusu olduğunda meşruiyet; yalnızca yasal bir gereklilik değil, vatandaş desteği, seçimsel başarı ve kurumsal güvenilirlik açısından da yaşamsal bir öneme sahiptir.

Suchman (1995), meşruiyeti pragmatik, ahlaki ve bilişsel olmak üzere üç temel tür altında kavramsallaştırmaktadır. Pragmatik meşruiyet, kurumun faaliyetlerinin paydaşların doğrudan çıkarlarına hizmet ettiği algısına dayanmakta; ahlaki meşruiyet, kurumsal eylemlerin toplumun normatif değerleriyle uyumlu olup olmadığına ilişkin yargılardan beslenmekte; bilişsel meşruiyet ise kurumun varlığının ve faaliyetlerinin toplum tarafından doğal ve kendiliğinden anlaşılır kabul edilmesini ifade etmektedir. Bu üçlü ayrım, yerel yönetimlerin iletişim pratiklerini çözümlemek açısından işlevsel bir analitik çerçeve sunmaktadır: Belediyelerin hizmet duyuruları ve sosyal yardım içerikleri vatandaşın somut çıkarlarına seslenerek pragmatik meşruiyet üretme potansiyeli taşıırken; kültürel miras ile milli ve manevi değerlere ilişkin paylaşımlar ahlaki ve bilişsel meşruiyetin inşasına katkı sağlamaktadır.

Bu araştırma bağlamında meşruiyet teorisi, belediyelerin sürdürülebilirlik iletişimini biçimlendiren güdülerini analiz etmek için kullanılacaktır. Belediyelerin Instagram içerikleri aracılığıyla sürdürülebilirlik söylemini ne ölçüde gerçek politika taahhütleriyle desteklediği, ne ölçüde ise salt bir meşruiyet arayışının ürünü olduğu sorusu teorinin temel analitik merceklerinden birini oluşturmaktadır.

2.4.3. Sinyal teorisi (Signaling Theory)

Sinyal teorisi, asimetrik bilgi koşullarında tarafların birbirine güvenilir sinyaller göndererek belirsizliği azaltmaya çalıştığını ileri sürmektedir. İlk olarak Spence (1973) tarafından işgücü piyasası bağlamında geliştirilen teori, zamanla kurumsal iletişim ve sürdürülebilirlik raporlaması alanlarına da uyarlanmıştır. Teoriye göre, gözlemlenemeyen bir kaliteyi (ör. sürdürülebilirlik taahhüdü) paydaşlara aktarmanın en etkili yolu, maliyetli ve güvenilir sinyaller sunmaktır.

Kurumsal iletişim literatüründe sürdürülebilirlik raporlaması, çevre etiketleri ve uluslararası sertifikasyonlar (ISO, 15 Eylül 2015; GRI, 05 Ekim 2021) güvenilir birer sinyal olarak değerlendirilmektedir. Benzer biçimde, belediyelerin sosyal medya hesaplarında sergilediği sürdürülebilirlik içerikleri de kurumun değerlerini ve önceliklerini paydaşlara iletme amacıyla kullanılan birer sinyal niteliği taşımaktadır (Connelly vd., 2011).

Bu araştırma çerçevesinde sinyal teorisi, belediyelerin Instagram paylaşımlarını hangi mesajları iletme için araçsallaştırdığını sorgulamaktadır: Paylaşımlar gerçek anlamda kurumsal sürdürülebilirlik bağlılığının bir işareti midir, yoksa yalnızca paydaş beklentilerini karşılamaya yönelik sembolik birer sinyal midir? Bu sorunun yanıtı, sürdürülebilirlik iletişiminin etkinliğini ve güvenilirliğini değerlendirmek açısından kritik bir öneme sahiptir.

2.4.4. Kamu değeri teorisi (Public Value Theory)

Kamu değeri teorisi, Moore (1995) tarafından geliştirilen ve kamu yöneticilerinin temel görevinin özel sektördeki hissedar değeri üretimine benzer biçimde toplum için "kamu değeri" üretmek olduğunu savunan bir yaklaşımdır. Teoriye göre kamu değeri; sunulan hizmetlerin kalitesi, elde edilen toplumsal sonuçlar ve vatandaşların kamu kurumlarına duyduğu güven olmak üzere birbirini tamamlayan bileşenlerden oluşmaktadır. Moore (1995) ayrıca kamu değeri üretiminin "stratejik üçgen" olarak adlandırılan üç koşulun eş zamanlı sağlanmasına bağlı olduğunu ileri sürmektedir: üretilen değer toplumsal olarak anlamlı olması, meşruiyet ve destek ortamının

bulunması ve kurumun yeterli operasyonel kapasiteye sahip olması. Bu yönüyle teori, kamu yönetimini salt verimlilik ve maliyet ekseninde değerlendiren yaklaşımların ötesine geçerek yurttaş beklentilerini, meşruiyeti ve kolektif faydayı yönetsel analizin merkezine yerleştirmektedir.

Dijitalleşme bağlamında kamu değeri teorisi, teknolojinin kamu yönetiminde yalnızca bir verimlilik aracı olarak değil, değer üretim sürecinin kendisini dönüştüren bir unsur olarak ele alınmasını önermektedir (Criado ve Gil-Garcia, 2019). Bu perspektiften belediyelerin sosyal medya iletişimi; şeffaflık, hesap verebilirlik, katılım ve toplumsal güven gibi kamu değeri bileşenlerinin dijital ortamda inşa edildiği bir alan olarak değerlendirilebilir. Belediyelerin sürdürülebilirlik içerikleri, vatandaşların bilgilendirilmesi ve farkındalık kazanması yoluyla doğrudan; kuruma duyulan güvenin pekiştirilmesi yoluyla ise dolaylı biçimde kamu değeri üretme potansiyeli taşımaktadır.

Bu araştırma bağlamında kamu değeri teorisi, belediyelerin Instagram üzerinden yürüttüğü sürdürülebilirlik iletişiminin vatandaşlar için hangi tür değerler ürettiğini sorgulamak amacıyla kullanılmaktadır: Paylaşımlar yalnızca kurumsal görünürlük mü sağlamakta, yoksa bilgilendirme, toplumsal farkındalık oluşturma ve katılımı teşvik etme yoluyla kamu değeri üretimine gerçek anlamda katkı mı sunmaktadır? Bu soru, meşruiyet ve sinyal teorileriyle birlikte ele alındığında belediyelerin dijital sürdürülebilirlik iletişiminin niteliğini çok boyutlu biçimde değerlendirmeye imkân tanımaktadır.

3. LİTERATÜR TARAMASI

3.1. Yerel Yönetimlerde Sürdürülebilirlik Çalışmaları

Yerel yönetimlerde sürdürülebilirlik konusu, son yıllarda akademik literatürde giderek artan bir ilgi alanı haline gelmiştir. Bu kapsamda yapılan çalışmalar; sürdürülebilir kalkınma amaçlarının yerel düzeyde uygulanması, stratejik planlama süreçleri, yönetim mekanizmaları ve çevresel, sosyal ile ekonomik politikalar üzerinden değerlendirilmiştir. Literatürde, yerel yönetimlerin sürdürülebilirlik süreçlerinde önemli bir aktör olduğu vurgulanmakla birlikte, uygulama, entegrasyon ve kurumsal kapasite açısından çeşitli farklılıklar ve sınırlılıklar bulunduğu görülmektedir. Bu bağlamda, mevcut çalışmaların genel eğilimlerini ortaya koymak ve alandaki boşlukları belirlemek amacıyla ilgili literatür sistematik bir şekilde incelenmiştir.

Göçoğlu ve Göçoğlu (2025) çalışmasında, Türkiye’deki yerel yönetimlerin sürdürülebilir kalkınma amaçlarına katkı potansiyeli incelenmiştir. 2020–2024 yıllarını kapsayan stratejik planlar üzerinden gerçekleştirilen içerik analizi sonucunda, yerel yönetimlerin özellikle sürdürülebilir şehirler ve yaşam kalitesi konularına odaklandığı belirlenmiştir. Buna karşın toplumsal cinsiyet eşitliği ile enerji, iklim ve sürdürülebilir üretim gibi bazı alanlarda stratejik yönelimin sınırlı kaldığı tespit edilmiştir.

Bostancı ve Erdoğan (2017) çalışmasında, Türkiye’de özellikle İstanbul’daki yerel yönetim personelinin çevresel sürdürülebilirlik uygulamalarına yönelik algı ve bilgi düzeyi incelenmiştir. Nitel yöntemlerin kullanıldığı araştırmada, belediye personeliyle yapılan görüşmeler aracılığıyla sürdürülebilirlik araçları değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular, sürdürülebilir planlama ve katılımcı politikalar gibi strateji temelli uygulamaların, yenilenebilir enerji ve yeşil ulaşım gibi proje temelli uygulamalara kıyasla daha etkili olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte, yerel yönetim personelinin sürdürülebilirliğin öneminin farkında olmasına rağmen uygulama düzeyinde bazı eksikliklerin bulunduğu tespit edilmiştir.

Glass ve Newig (2019) çalışmasında, Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları’nın (SKA) gerçekleştirilmesinde yönetim unsurlarının rolü karşılaştırmalı bir analizle incelenmiştir. 41 ülke üzerinde gerçekleştirilen araştırmada, katılım, politika uyumu, uyum sağlama ve demokratik kurumlar gibi yönetim boyutlarının SKA başarısı üzerindeki etkisi analiz edilmiştir. Elde edilen bulgular, özellikle demokratik kurumlar ve katılım düzeyinin SKA’ların gerçekleştirilmesinde belirleyici olduğunu göstermektedir. Ayrıca ekonomik güç, eğitim düzeyi ve coğrafi faktörlerin de bu süreçte önemli rol oynadığı ortaya konmuştur.

Haberal ve Işık (2024) çalışmasında, Türkiye’deki büyükşehir belediyelerinin Birleşmiş Milletler tarafından belirlenen Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları’nı (SKA) ne ölçüde desteklediği incelenmiştir. Araştırmada ulusal kalkınma planları, belediyelerin stratejik planları ve faaliyet raporları içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular, belediyelerin SKA’ları eşit düzeyde desteklemediğini, özellikle SKA 8, SKA 11 ve SKA 16’nın daha fazla ön plana çıktığını göstermektedir. Ayrıca belirlenen hedeflerin önemli bir kısmının gerçekleştirildiği, ancak tüm hedeflere ulaşmada sınırlılıklar bulunduğu tespit edilmiştir.

Kanaat (2022) çalışmasında, yerel yönetimlerde sürdürülebilir kalkınma uygulamaları yenilik perspektifi çerçevesinde değerlendirilmiştir. Araştırmada, Diffusion of Innovations Theory

temel alınarak Marmara Belediyeler Birliği verileri analiz edilmiştir. Bulgular, sürdürülebilir kalkınma uygulamalarının yalnızca çevresel değil, aynı zamanda sosyal ve ekonomik boyutları içeren bütüncül bir yaklaşım gerektirdiğini ortaya koymaktadır. Ayrıca Türkiye’de yerel düzeyde gerçekleştirilen sürdürülebilirlik çalışmalarının içerik ve olgunluk düzeyine ilişkin sınırlı sayıda araştırma bulunduğu vurgulanmıştır.

Ateş (2024), yeni inşa edilen akıllı şehirlerin sürdürülebilirliğini yenilikçi politika ve uygulamalar çerçevesinde incelemiştir. Çalışmada, Space Syntax yöntemi kullanılarak mekânsal analiz yapılmış ve akıllı şehir altyapısının mekânsal konfigürasyonunun sürdürülebilirlik üzerinde etkili olduğu belirlenmiştir. Ayrıca, yerel faktörlerin bu süreçte önemli bir rol oynadığı vurgulanmıştır. Çalışma, sürdürülebilirliği kentsel verimlilik ile ilişkilendirerek yerel yönetimlerin planlama süreçlerine yönelik bütüncül bir bakış sunmaktadır. Bu yönüyle literatüre katkı sağlamaktadır.

Tepecik (2025), bölgesel sürdürülebilir kalkınma ile yerel yönetimler arasındaki ilişkiyi teorik çerçevede incelemiştir. Çalışmada, nitel araştırma yöntemlerinden sistematik literatür taraması kullanılarak farklı veri tabanlarından elde edilen yerli ve yabancı çalışmalar analiz edilmiştir. Elde edilen bulgular, yerel yönetimlerin sürdürülebilir kalkınma süreçlerinde çevrenin korunması, kaynakların verimli kullanımı ve temel hizmetlerin sağlanması açısından önemli bir rol üstlendiğini göstermektedir. Ayrıca, yerel yönetimlerin karbon emisyonlarının azaltılması ve sürdürülemez sorunlarla mücadelede aktif aktörler olduğu vurgulanmıştır. Çalışma, literatürdeki boşluklara dikkat çekerek yerel yönetimlerin yeşil sürdürülebilirlik ve kalkınma politikalarındaki rolünü ortaya koymakta ve bu alana katkı sağlamaktadır.

Baraçlı ve Yıldıırım (2023), yerel yönetimler için kurumsal sürdürülebilirlik temelli bir yönetim modeli geliştirmeyi amaçlamıştır. Nitel araştırma yaklaşımıyla fenomenoloji deseni kullanılan çalışmada, büyükşehir belediyelerinden seçilen yöneticilerle yapılan yarı yapılandırılmış görüşmeler betimsel analiz yöntemiyle değerlendirilmiştir. Bulgular, yerel yönetimlerde yönetim kalitesinin artırılması için ağdaş yönetim modellerinin (ISO, EFQM, Malcolm Baldrige) nemli bir referans sunduğunu göstermektedir. Ayrıca, yerel yönetimlerin ihtiyaçlarına uygun özgün bir yönetim modeli önerilerek mevcut yaklaşımlarla karşılaştırılmıştır. Çalışma, kurumsal sürdürülebilirlik perspektifini yerel yönetimlere uyarlayarak literatüre katkı sağlamaktadır.

Şamat ve Demirel (2024), yerel yönetimlerde stratejik planlama ile sürdürülebilirlik arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Çalışmada, Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları'nın kamu kurumlarının işleyişi üzerindeki etkisi ele alınmış ve yerel yönetimlerin bu amaçları stratejik planlarına ne ölçüde entegre ettikleri analiz edilmiştir. Örneklem olarak Bağcılar Belediyesi'nin stratejik planlama süreci değerlendirilmiştir. Bulgular, belediyenin sürdürülebilir kalkınma amaçlarına faaliyet raporlarında yer verdiğini ancak stratejik planlarında yeterince yer vermediğini göstermektedir. Bu durum, yerel yönetimlerde sürdürülebilirliğin planlama süreçlerine tam olarak entegre edilemediğine işaret etmektedir. Çalışma, sürdürülebilirlik ile stratejik planlama arasındaki uyumsuzluklara dikkat çekerek literatüre katkı sağlamaktadır.

Tekdere ve Gürbüz (2021), Türkiye'de yerel yönetimlerin mali sürdürülebilirliğini bütçe gelirleri, vergi gelirleri ve bütçe harcamaları arasındaki ilişkiler üzerinden incelemiştir. Çalışmada, 2010:Q1–2019:Q1 dönemine ait veriler kullanılarak panel veri analizi kapsamında eşbütünleşme ve birim kök testleri uygulanmıştır. Elde edilen bulgular, yerel yönetimlerin bütçe açıklarının hem bütçe gelirleri hem de vergi gelirleri açısından zayıf formda sürdürülebilir olduğunu göstermektedir. Bu sonuç, yerel yönetimlerin mali yapılarının uzun dönemde belirli bir denge eğilimi gösterdiğine işaret etmektedir. Çalışma, yerel yönetimlerde sürdürülebilirliğin ekonomik boyutuna odaklanarak literatüre katkı sağlamaktadır.

Tuğaç (2021) tarafından yapılan çalışmada, Antroposen çağda hızlanan kentleşmenin iklim değişikliği üzerindeki etkileri ele alınarak bu sürecin kentsel sürdürülebilirlik ve dirençlilik açısından ortaya çıkardığı sorunlar incelenmiştir. Araştırmada, iklim değişikliğinin çevresel, ekonomik ve sosyal etkilerinin en yoğun biçimde kentlerde hissedildiği vurgulanmaktadır. Bu bağlamda çalışma, iklim değişikliğiyle mücadele ve sürdürülebilir kentleşme süreçlerinde yerel yönetimlerin rolünü değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Elde edilen bulgular, sürdürülebilir yerleşimlerin oluşturulması ve kentsel dirençliliğin artırılmasında yerel yönetimlerin en uygun idari düzey olduğunu göstermektedir. Ayrıca, yerel koşullara dayalı bütüncül politika ve stratejilerin bu süreçte belirleyici olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Taşkıran (2022) tarafından gerçekleştirilen çalışmada, belediyelerin sürdürülebilirlik uygulamaları kamusal halkla ilişkiler bağlamında ele alınmıştır. Araştırmada, Türkiye'deki 30 büyükşehir belediyesinin sürdürülebilir kalkınma amaçlarına yönelik faaliyetleri, web siteleri üzerinden içerik analizi yöntemiyle incelenmiştir. Elde edilen bulgular, belediyelerin

sürdürülebilirlik hedeflerine katkı sağlayan çeşitli uygulamalar gerçekleştirdiğini göstermektedir. Özellikle açlığın sona erdirilmesi, yoksulluğun azaltılması, sağlık ve kaliteli yaşam ile eğitim alanlarına yoğunlaşıldığı belirlenmiştir. Bu durum, sürdürülebilirliğin kamusal halkla ilişkiler çerçevesinde önemli bir yönetim alanı haline geldiğini ortaya koymaktadır.

Köseoğlu (2026), artan çevresel baskılar çerçevesinde yerel yönetimlerin sürdürülebilir çevre politikalarındaki rolünü incelemektedir. Çalışmada, gelişmekte olan ülkelerde sosyoekonomik ve kurumsal yetersizlikler nedeniyle çevre politikalarının etkin uygulanmadığı vurgulanmaktadır. Türkiye’de ise 2000’li yıllardan itibaren yapılan yasal düzenlemelerle birlikte belediyelerin çevresel sorumluluklarının arttığı belirtilmektedir. Bu kapsamda belediyelerin çevrenin korunması, geri dönüşüm ve yenilenebilir enerji gibi alanlarda aktif rol üstlendiği ifade edilmektedir. Bulgular, yerel yönetimlerin önemli bir aktör olduğunu ancak kurumsal kapasitenin güçlendirilmesi gerektiğini göstermektedir.

Uzan (2025) tarafından gerçekleştirilen çalışmada, sürdürülebilir atık yönetimi kapsamında dünya ve Türkiye’den çeşitli yerel yönetim uygulamaları karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. Araştırmada, atık yönetiminin yalnızca çevresel bir sorun değil, aynı zamanda ekonomik değer üretimi ve toplumsal katılım gerektiren çok boyutlu bir politika alanı olduğu vurgulanmaktadır. Elde edilen bulgular, döngüsel ekonomi ve geri dönüşüm stratejilerinin sürdürülebilirlik açısından kritik bir rol oynadığını göstermektedir. Ayrıca, sürdürülebilir atık yönetiminin etkinliği için yerel yönetimlerin kapasitesinin artırılması, özel sektör entegrasyonu ve vatandaş katılımının güçlendirilmesi gerektiği ifade edilmektedir. Sonuç olarak, atık yönetiminin çevresel sürdürülebilirliğin yanı sıra ekonomik kalkınma ve toplumsal refah açısından da önemli olduğu ortaya konulmuştur.

3.2. Belediyelerde Sosyal Medya Kullanımı Üzerine Araştırmalar

Belediyelerde sosyal medya kullanımı, dijitalleşmenin yaygınlaşmasıyla birlikte yerel yönetim literatüründe önemli bir araştırma alanı haline gelmiştir. Bu alandaki çalışmalar; sosyal medyanın bilgilendirme, halkla ilişkiler, katılım ve yönetim süreçlerindeki rolünü farklı yöntem ve örneklemeler üzerinden incelemektedir. Literatürde genel olarak sosyal medyanın önemli fırsatlar sunduğu vurgulanmakla birlikte, kullanımın çoğunlukla tek yönlü iletişimle sınırlı kaldığı ve etkileşim düzeyinin yeterince gelişmediği görülmektedir. Bu doğrultuda, ilgili çalışmalar sosyal

medyanın yerel yönetimlerdeki mevcut kullanım biçimlerini ve geliştirilmesi gereken yönlerini ortaya koymaktadır.

Eryeşil vd. (2021) çalışmasında, yerel yönetimlerde sosyal medya kullanımının işlevi Van Edremit Belediyesi örneği üzerinden incelenmiştir. Araştırmada belediyenin Twitter paylaşımları MAXQDA programı kullanılarak analiz edilmiştir. Elde edilen bulgular, paylaşımların ağırlıklı olarak bilgilendirme amaçlı olduğunu ve pandemi, hava durumu ve ziyaretler gibi konulara odaklandığını göstermektedir. Ayrıca sosyal medyanın yönetim aracı olarak kısmen kullanıldığı, ancak iletişimin büyük ölçüde tek yönlü kaldığı tespit edilmiştir.

Akdeniz ve Cebeci (2021) çalışmasında, belediye hizmetlerinin sosyal medya üzerinden nasıl değerlendirildiği Sakarya ili örneğinde incelenmiştir. Araştırmada Twitter paylaşımları makine öğrenmesi ve derin öğrenme yöntemleri kullanılarak duygu analizi ile değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular, vatandaşların belediyelere yönelik olumlu ve olumsuz tutumlarını sosyal medya aracılığıyla açıkça ifade edebildiğini göstermektedir. Ayrıca sosyal medyanın, vatandaş geri bildirimlerinin alınması, hizmet kalitesinin artırılması ve katılımcı iletişimin güçlendirilmesi açısından önemli bir araç olduğu ortaya konmuştur.

Kaygısız ve Sarı (2015) çalışmasında, belediyelerin sosyal medya kullanım düzeyi Burdur Belediyesi ve ilçe belediyeleri örneğinde incelenmiştir. Araştırmada içerik analizi yöntemi kullanılarak belediyelerin sosyal medya faaliyetleri değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular, yerel yönetimlerin sosyal medyayı yeterince etkin ve bilinçli kullanmadığını, çoğunlukla basit bilgilendirme ve tanıtım faaliyetleriyle sınırlı kaldığını göstermektedir. Ayrıca profesyonel sosyal medya yönetiminin eksikliği dikkat çekmekte olup, sosyal medyanın vatandaşlarla etkileşim ve iletişimi güçlendirme potansiyelinin yeterince kullanılmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Selvi vd. (2023) çalışmasında, belediyelerde sosyal medyanın halkla ilişkiler aracı olarak kullanımı Yahşihan Belediyesi örneğinde incelenmiştir. Araştırmada Facebook, Twitter ve Instagram paylaşımları içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular, sosyal medyanın belediyeler tarafından halkla ilişkiler faaliyetlerinde aktif olarak kullanıldığını, ancak kullanımın daha çok bilgilendirme ve tanıtım odaklı olduğunu göstermektedir. Ayrıca sosyal medyanın çift yönlü iletişim ve etkileşim potansiyeline sahip olmasına rağmen, bu potansiyelin tam anlamıyla değerlendirilmediği sonucuna ulaşılmıştır.

Küçükşen ve Firidin (2021) çalışmasında, büyükşehir belediyelerinin sosyal medya kullanım etkinliği Trabzon Büyükşehir Belediyesi örneği üzerinden incelenmiştir. Araştırmada belediyenin Twitter paylaşımları içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular, belediyelerin sosyal medyayı ağırlıklı olarak bilgilendirme amaçlı ve tek yönlü iletişim aracı olarak kullandığını göstermektedir. Ayrıca etkileşim ve katılım odaklı içeriklerin sınırlı olduğu, bu durumun sosyal medyanın demokratik ve çift yönlü iletişim potansiyelinin yeterince kullanılmadığını ortaya koyduğu tespit edilmiştir.

Kılıç ve Dikmen (2021) tarafından gerçekleştirilen çalışmada, Türkiye’deki belediyelerin web siteleri ve sosyal medya kullanım düzeyleri kapsamlı biçimde incelenmiştir. Araştırmada, 81 il ve 919 ilçe belediyesinin dijital platformlardaki varlığı nicel analiz yöntemiyle değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular, belediyelerin büyük çoğunluğunun sosyal medya hesaplarına sahip olduğunu ancak bu hesapların önemli bir kısmının etkin ve düzenli kullanılmadığını göstermektedir. Ayrıca, belediyelerin web siteleri ile sosyal medya hesapları arasında entegrasyon sorunlarının bulunduğu tespit edilmiştir. Bu durum, dijital iletişim süreçlerinde kurumsal süreklilik ve etkinlik açısından eksiklikler olduğunu ortaya koymaktadır.

Özen ve Tekin (2025) tarafından yapılan çalışmada, Erzurum’daki belediyelerin Instagram üzerinden vatandaşlarla kurduğu etkileşim düzeyi incelenmiştir. Araştırmada, 18 belediyenin Instagram hesapları beğeni, yorum, paylaşım sayıları ve içerik türleri açısından nicel analiz yöntemiyle değerlendirilmiştir. Bulgular, kullanıcıların çoğunlukla beğeni etkileşimini tercih ettiğini, yorum ve paylaşım düzeyinin ise sınırlı kaldığını göstermektedir. Ayrıca, belediyelerin düzenli içerik üretimi ve farklı içerik türlerini kullanma konusunda yetersiz olduğu tespit edilmiştir. Çalışma, belediyelerin daha etkili bir dijital iletişim için sosyal medya stratejilerini geliştirmesi gerektiğini ortaya koymaktadır.

Aydın (2018) tarafından gerçekleştirilen çalışmada, belediyelerin sosyal medyayı halkla ilişkiler aracı olarak kullanımları Twitter özelinde incelenmiştir. Araştırmada, Türkiye’deki 23 büyükşehir belediyesinin Twitter hesapları içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiştir. Bulgular, sosyal medyanın belediyeler açısından vatandaşlarla çift yönlü ve anlık iletişim kurma imkânı sunduğunu göstermektedir. Belediyelerin hizmetlerini duyurma, bilgilendirme ve şeffaflık sağlama amacıyla bu platformları aktif biçimde kullandıkları belirlenmiştir. Ayrıca, sosyal medyanın

vatandaş taleplerine hızlı geri dönüş sağlama ve katılımı artırma açısından önemli bir araç olduğu ortaya konulmuştur.

Özdemir ve Çokluk (2020) tarafından gerçekleştirilen çalışmada, belediyelerin sosyal medya kullanımı halkla ilişkiler ve iyi yönetim perspektifiyle ele alınmıştır. Araştırmada, Kadıköy Belediyesi'nin Twitter hesabı üzerinden sosyal medya kullanım düzeyi içerik analizi yöntemiyle incelenmiştir. Bulgular, sosyal medyanın belediyeler için vatandaşlarla etkileşim, katılım ve şeffaflık sağlama açısından önemli bir araç olduğunu göstermektedir. Ayrıca, sosyal medyanın çift yönlü iletişim imkânı sunarak vatandaş geri bildirimlerinin yönetsel süreçlere yansıtılmasına katkı sağladığı belirlenmiştir. Çalışma, sosyal medyanın yerel yönetimlerde demokratik katılımı güçlendiren bir iletişim aracı olduğunu ortaya koymaktadır.

Adalı ve Ünür (2023) tarafından yapılan çalışmada, büyükşehir belediyelerinin sosyal medya kullanımları Twitter paylaşımları üzerinden metin madenciliği ve içerik analizi yöntemleriyle incelenmiştir. Araştırmada Ankara, İstanbul ve İzmir büyükşehir belediyelerinin paylaşımları karşılaştırmalı olarak analiz edilmiştir. Bulgular, belediyelerin sosyal medyada ağırlıklı olarak sundukları hizmetler, hedef kitle grupları ve hizmet alanlarına ilişkin içerikler paylaştıklarını göstermektedir. Ayrıca, paylaşım yoğunluğu bakımından Ankara'nın diğer belediyelere göre daha aktif olduğu tespit edilmiştir. Çalışma, sosyal medyanın yerel yönetimlerin faaliyetlerini duyurma ve kamuoyuyla iletişim kurma açısından önemli bir araç olduğunu ortaya koymaktadır.

Sarıhan ve Sarıhan (2026) tarafından gerçekleştirilen çalışmada, belediyelerin sosyal medya kullanımının halkla ilişkiler modelleri çerçevesinde nasıl şekillendiği incelenmiştir. Araştırmada TR90 Bölgesi'ndeki belediyelerin X (Twitter) paylaşımları içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiştir. Bulgular, belediyelerin sosyal medya kullanımında ağırlıklı olarak basın ajansı/tanıtım ve kamuyu bilgilendirme modelini benimsediklerini göstermektedir. Buna karşılık, çift yönlü asimetrik ve simetrik iletişim modellerinin yeterince kullanılmadığı tespit edilmiştir. Bu durum, belediyelerin sosyal medyayı daha çok tek yönlü iletişim aracı olarak kullandığını ortaya koymaktadır.

Sobacı ve Hatipoğlu (2017) tarafından yapılan çalışmada, belediyelerin Facebook üzerinden vatandaşlarla kurduğu etkileşim düzeyi incelenmiştir. Araştırmada, Türkiye'deki büyükşehir ve il belediyelerinin sosyal medya kullanımı bir ölçüm seti aracılığıyla

değerlendirilmiştir. Bulgular, sosyal medyanın iki yönlü iletişim ve katılım imkânı sunmasına rağmen belediyelerin vatandaşla etkileşim düzeyinin oldukça düşük olduğunu göstermektedir. Bu durum, sosyal medyanın potansiyeline rağmen yeterince etkin kullanılmadığını ortaya koymaktadır. Çalışma, belediyelerin vatandaş katılımını artırmaya yönelik sosyal medya stratejilerini geliştirmesi gerektiğine işaret etmektedir.

Şenyurt (2016) tarafından yapılan çalışmada, belediyelerin halkla ilişkiler faaliyetlerinde internet ve sosyal medya kullanım düzeyi incelenmiştir. Araştırmada Konya merkez ilçe belediyelerinin web siteleri, mobil uygulamaları ve sosyal medya hesapları içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiştir. Bulgular, belediyelerin dijital araçları çoğunlukla tanıtım ve bilgilendirme amaçlı kullandığını göstermektedir. Ayrıca, iki yönlü iletişimi destekleyen uygulamaların sınırlı olduğu ve etkileşim odaklı kullanımın yeterince gelişmediği tespit edilmiştir. Bu durum, belediyelerin dijital iletişim süreçlerinde daha katılımcı ve etkileşimli stratejilere ihtiyaç duyduğunu ortaya koymaktadır.

Arslan (2023) tarafından yapılan çalışmada, belediyelerde sosyal medya kullanımının nedenleri ve etkileri Gaziantep Büyükşehir Belediyesi örneği üzerinden incelenmiştir. Araştırmada nitel yöntem kullanılarak sosyal medyanın belediye-halk ilişkilerine katkısı değerlendirilmiştir. Bulgular, sosyal medyanın kentlerin tanıtımı, yönetim süreçleri ve vatandaş geri bildirimlerinin hizmetlere yansıtılması açısından önemli bir rol oynadığını göstermektedir. Ayrıca, belediyelerin sosyal medya aracılığıyla gelen talep ve tepkilere göre hizmet sunumlarını ve politikalarını şekillendirdiği belirlenmiştir. Bu durum, sosyal medyanın yerel yönetimlerde etkileşim ve katılımı artıran stratejik bir iletişim aracı olduğunu ortaya koymaktadır.

3.3. Dijital Sürdürülebilirlik İletişimi Üzerine Çalışmalar

Dijital sürdürülebilirlik iletişimi, dijitalleşmenin yaygınlaşmasıyla birlikte literatürde giderek önem kazanan bir araştırma alanı haline gelmiştir. Bu kapsamda yapılan çalışmalar; dijital iletişim araçları aracılığıyla sürdürülebilirlik içeriklerinin nasıl üretildiği, sunulduğu ve paydaşlarla nasıl etkileşim kurulduğu üzerine odaklanmaktadır. Literatürde, dijital platformların sürdürülebilirlik farkındalığını artırma ve şeffaflığı destekleme açısından önemli fırsatlar sunduğu belirtilmekle birlikte, içerik stratejileri ve etkileşim düzeyleri açısından bazı sınırlılıkların bulunduğu görülmektedir. Bu doğrultuda, ilgili çalışmalar dijital sürdürülebilirlik iletişiminin gelişim eğilimlerini ve temel dinamiklerini ortaya koymaktadır.

Spangenberg ve Söbke (2025) çalışmasında, dijital medyanın eğitim süreçlerine entegrasyonu sürdürülebilirlik boyutları çerçevesinde ele alınmıştır. Araştırmada, dijital medya kullanımının çevresel, ekonomik ve sosyal etkileri sistematik literatür taraması yoluyla incelenmiş ve mevcut çalışmaların sürdürülebilirlik boyutlarını bütüncül şekilde ele almakta yetersiz kaldığı belirlenmiştir. Elde edilen bulgular, dijital iletişim araçlarının sürdürülebilirlik açısından çok boyutlu değerlendirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Bu bağlamda çalışma, dijital medya kullanımının sürdürülebilirlik ile uyumlu şekilde değerlendirilmesine yönelik kapsamlı bir çerçeve geliştirilmesini önermektedir.

Kayan vd. (2025) çalışmasında, sosyal medya platformlarında sürdürülebilirlik ve yeşil enerjiye ilişkin söylemler dilsel ve kültürel farklılıklar çerçevesinde incelenmiştir. Araştırmada yapay zekâ temelli metin madenciliği yöntemleri kullanılarak İngilizce ve Türkçe paylaşımlar analiz edilmiştir. Elde edilen bulgular, sosyal medyada sürdürülebilirlik konularına yönelik algıların çoğunlukla eleştirel bir nitelik taşıdığını, ancak dil ve kültüre bağlı olarak içerik farklılıkları bulunduğunu göstermektedir. Ayrıca sosyal medyanın çevresel farkındalık oluşturma ve kamuoyu algısını şekillendirme açısından önemli bir dijital iletişim aracı olduğu ortaya konmuştur. Bu durum, sürdürülebilirlik iletişiminin yerel dinamikler ve kullanıcı beklentileri dikkate alınarak yürütülmesi gerektiğini göstermektedir.

Al-Assafeh (2024) çalışmasında, belediyelerde dijital dönüşümün sürdürülebilir kalkınma amaçlarının gerçekleştirilmesindeki rolü incelenmiştir. Araştırmada betimsel analiz yöntemi kullanılarak bilgi ve iletişim teknolojilerinin sürdürülebilir kalkınmaya katkısı değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular, dijital dönüşüm süreçlerinin özellikle yoksulluğun azaltılması, su ve sanitasyon ile enerji gibi alanlarda sürdürülebilir kalkınmayı desteklediğini göstermektedir. Ayrıca belediyelerin dijital projeler ve paydaş iş birlikleri aracılığıyla bu sürece katkı sağladığı, ancak dijital dönüşümün önündeki engellerin aşılması gerektiği vurgulanmıştır. Bu bağlamda çalışma, dijital iletişim ve teknoloji kullanımının sürdürülebilirlik hedeflerine ulaşmada kritik bir araç olduğunu ortaya koymaktadır.

Aljarallah ve Lock (2020) çalışmasında, sürdürülebilir e-devlet uygulamalarının vatandaşlar tarafından nasıl algılandığı incelenmiştir. Nicel yöntemle gerçekleştirilen araştırmada, sürdürülebilir e-devlet sistemlerinin kullanımını etkileyen temel faktörler analiz edilmiştir. Elde edilen bulgular, kullanılabilirlik, güvenlik, performans, şeffaflık ve esneklik gibi unsurların

kullanıcılar açısından en önemli kriterler olduğunu göstermektedir. Buna karşın sürdürülebilirliğin çevresel, sosyal ve ekonomik boyutlarına ilişkin farkındalığın daha sınırlı olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca sürdürülebilir dijital hizmetlerin geliştirilmesinde kurumlar arası iş birliğinin önemine dikkat çekilmiştir. Bu bağlamda çalışma, dijital kamu hizmetlerinin sürdürülebilirlik ilkeleri doğrultusunda tasarlanmasının gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Navarro-Galera vd. (2017) çalışmasında, Avrupa'daki yerel yönetimlerde sürdürülebilirlik kapsamında şeffaflık ve dijital bilgi paylaşımı uygulamaları incelenmiştir. Araştırmada 10 farklı ülkeden 72 yerel yönetimin web siteleri karşılaştırmalı analiz yöntemiyle değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular, yerel yönetimlerin sürdürülebilirliğe ilişkin ekonomik, sosyal ve çevresel bilgileri dijital platformlar aracılığıyla paylaşma düzeylerinin ülkelerin idari ve kültürel yapısına göre farklılık gösterdiğini ortaya koymaktadır. Ayrıca dijital iletişim araçlarının sürdürülebilirlik şeffaflığını artırmada önemli bir rol oynadığı vurgulanmış ve bu süreçte yasal düzenlemeler ile kurumsal teşviklerin gerekliliğine dikkat çekilmiştir.

Şişman ve Bilgici (2023) tarafından yapılan bu çalışmada, dijitalleşmenin marka iletişimi üzerindeki etkileri dijital sürdürülebilirlik bağlamında ele alınmıştır. Araştırmada sosyal medyadan metaverse ekosistemine uzanan dijital ortamlar incelenmiş ve 8 uzman ile yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Bulgular, sosyal medya platformlarının dijital sürdürülebilirlik iletişimde önemli bir rol oynadığını ve tüketicilerin bu alandaki beklentilerinin arttığını göstermektedir. Ayrıca metaverse'in sürdürülebilirlik açısından çeşitli fırsatlar sunduğu, ancak veri artışı, enerji tüketimi ve elektronik atık gibi unsurların bazı riskler barındırdığı ifade edilmektedir.

Gültekin ve Korkmaz (2024) tarafından gerçekleştirilen bu çalışmada, dijital sürdürülebilirlik alanında yapılmış uluslararası yayınlar bibliyometrik analiz yöntemiyle incelenmiştir. Araştırma kapsamında 2007–2024 yılları arasında Web of Science veri tabanında yer alan 103 çalışma; yıl, doküman türü, bilim dalı, ülke ve atıf gibi çeşitli kriterlere göre analiz edilmiştir. Ayrıca VOSviewer yazılımı kullanılarak ortak yazarlık, atıf ve anahtar kelime analizleri görselleştirilmiştir. Bulgular, en fazla yayının 2023 yılında yapıldığını ve çalışmaların ağırlıklı olarak yeşil sürdürülebilirlik bilim teknolojisi alanında yoğunlaştığını göstermektedir. Bununla birlikte, dijital sürdürülebilirlik konusunun gelişmekte olan bir araştırma alanı olduğu ve yeni çalışmalara ihtiyaç duyulduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Başçalışkan ve Vural (2025) tarafından gerçekleştirilen bu çalışmada, dijital çağda halkla ilişkiler uygulamaları sürdürülebilir iletişim perspektifinde ele alınmıştır. Araştırmada dijital araçların ve yeni teknolojilerin halkla ilişkiler süreçlerine etkisi incelenerek, veri analitiği ve yapay zekâ temelli uygulamaların iletişim süreçlerini daha ölçülebilir ve etkileşimli hale getirdiği ortaya konmuştur. Ayrıca hedef kitleye uygun içerik üretimi, kriz yönetimi ve marka imajının güçlendirilmesi gibi unsurların dijital halkla ilişkilerin temel bileşenleri olduğu vurgulanmaktadır. Çalışma kapsamında, internet tabanlı sürdürülebilir iletişim stratejileri analiz edilerek dijital halkla ilişkiler uygulamalarının gelecekteki yönelimi değerlendirilmiştir.

Yazar (2026) tarafından gerçekleştirilen bu çalışmada, dijital yerlilerin kurumsal sürdürülebilirlik ve kurumsal sosyal sorumluluk algıları nitel bir yaklaşımla incelenmiştir. Fenomenolojik desenle yürütülen araştırmada, üniversite öğrencileriyle yapılan derinlemesine görüşmeler nitel içerik analizi ile değerlendirilmiştir. Bulgular, dijital yerlilerin sürdürülebilirlik uygulamalarını özellikle topluma katkı ve çevre koruma çerçevesinde ele aldığını ve kurumlara yönelik samimiyet, şeffaflık ve süreklilik beklentilerinin yüksek olduğunu göstermektedir. Ayrıca katılımcıların sürdürülebilirlik iletişimini eleştirel bir bakışla değerlendirdiği ve güvenilir bilgi kaynaklarına önem verdiği ortaya konmuştur.

Aslan vd. (2024) tarafından gerçekleştirilen bu çalışmada, sürdürülebilir iletişim kavramının işletme, yönetim ve iletişim literatüründeki gelişimi bibliyometrik analiz yöntemiyle incelenmiştir. Araştırma kapsamında 2724 makale analiz edilerek yayınların dağılımı, ortak yazarlık ve atıf ilişkileri değerlendirilmiştir. Bulgular, sürdürülebilir iletişim alanının yıllar içinde istikrarlı bir gelişim gösterdiğini ve özellikle son yıllarda Endüstri 4.0, büyük veri ve çevresel performans gibi konularla ilişkilendirildiğini ortaya koymaktadır. Ayrıca alanın disiplinlerarası bir yapı kazandığı ve literatürde giderek artan bir ilgi gördüğü belirlenmiştir.

Türkden ve Kuşay (2022) tarafından gerçekleştirilen bu çalışmada, sürdürülebilirlik uygulamalarının sosyal medya iletişiminde nasıl kullanıldığı bankacılık sektörü özelinde incelenmiştir. Araştırmada, sürdürülebilirlik raporları çerçevesinde belirlenen ilkelerin hedef kitle iletişiminde nasıl yansıtıldığı ele alınmış ve Akbank'ın YouTube içerikleri vaka çalışması yöntemiyle analiz edilmiştir. Bulgular, kurumun sürdürülebilirlik projelerine sosyal medya içeriklerinde yer verdiğini ancak etkileşim düzeyinin sınırlı kaldığını göstermektedir. Özellikle

yorumlara kapalı olmasının paydaş katılımını kısıtladığı ve iletişimin çift yönlü yapısını zayıflattığı sonucuna ulaşılmıştır.

Özkan (2024) tarafından gerçekleştirilen bu çalışmada, Türkiye’de faaliyet gösteren yedi büyük bankanın sürdürülebilirlik iletişim stratejileri incelenmiştir. Araştırma kapsamında bankaların YouTube hesaplarında yürüttükleri iletişim kampanyaları nitel içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiştir. Bulgular, bankaların yenilenebilir enerji, yeşil krediler ve sürdürülebilir ekonomi gibi konulara odaklandığını ve iletişim stratejilerinde farklı hedef kitlelere yönelik çeşitli yaklaşımlar benimsediklerini göstermektedir. Ayrıca sürdürülebilirlik iletişiminin finans sektöründe kurumsal imaj ve büyüme açısından önemli fırsatlar sunduğu ortaya konmuştur.

Diksoy ve Mercin (2025) tarafından gerçekleştirilen bu çalışmada, dijital medya tasarımlarının sürdürülebilirlik ilkeleriyle ilişkisi kuramsal bir çerçevede incelenmiştir. Araştırmada, Sürdürülebilir Etkileşim Tasarımı yaklaşımı temel alınarak doküman analizi yöntemiyle elde edilen veriler çeşitli temalar üzerinden değerlendirilmiştir. Bulgular, dijital tasarım süreçlerinde çevresel sürdürülebilirliğin yeterince dikkate alınmadığını ve estetik ile işlevselliğin çoğu zaman önceliklendirildiğini göstermektedir. Ayrıca veri yoğunluğu, enerji tüketimi ve kullanıcı davranışlarının sürdürülebilirlik üzerinde olumsuz etkiler yarattığı ortaya konmuştur. Bu doğrultuda dijital sürdürülebilirliğin teknik olduğu kadar etik ve kültürel bir dönüşüm gerektirdiği vurgulanmaktadır.

Ömür (2025) tarafından gerçekleştirilen bu çalışmada, sürdürülebilirlik ile dijital dönüşüm kavramları arasındaki ilişki bibliyometrik analiz yöntemiyle incelenmiştir. Araştırma kapsamında Web of Science veri tabanında yer alan 233 makale VOSviewer ve Biblioshiny programları kullanılarak analiz edilmiştir. Bulgular, 2010–2024 yılları arasında sürdürülebilir kalkınma, dijitalleşme ve sürdürülebilirlik performansı gibi konuların öne çıktığını, son yıllarda ise ekonomik ve sosyal sürdürülebilirlik ile inovasyon ve çevresel sürdürülebilirlik temalarının ön plana geçtiğini göstermektedir. Ayrıca 2019 yılı sonrasında bu alandaki çalışmaların belirgin bir artış eğilimi gösterdiği tespit edilmiştir.

Tuna vd. (2026) tarafından gerçekleştirilen bu çalışmada, HelpSteps mobil uygulaması üzerinden dijital sürdürülebilirlik bağlamında kullanıcı algıları ve kullanım motivasyonları incelenmiştir. Araştırma kapsamında 24 kullanıcı ile yapılan yarı yapılandırılmış görüşmeler tematik analiz yöntemiyle değerlendirilmiştir. Bulgular, kullanıcı davranışlarının sosyal fayda,

sağlık, aidiyet ve motivasyon gibi çok boyutlu etkenlerle şekillendiğini göstermektedir. Ayrıca somut geri bildirimlerin ve kurumsal iş birliklerinin kullanıcı güvenini artırdığı belirlenmiştir. Çalışma, dijital platformlar aracılığıyla bireysel eylemlerin kolektif sürdürülebilirlik sonuçlarına dönüşebileceğini ortaya koymaktadır.

3.4. Türkiye’de Yerel Yönetimlerin Dijitalleşme Süreci

Türkiye’de yerel yönetimlerin dijitalleşme süreci, bilgi ve iletişim teknolojilerindeki gelişmelere paralel olarak literatürde geniş bir araştırma alanı oluşturmuştur. Bu alandaki çalışmalar; e-belediyeçilik uygulamaları, dijital yönetim, hizmet sunumu ve vatandaş katılımı gibi konular çerçevesinde ele alınmaktadır. Literatürde dijitalleşmenin hizmet kalitesi, erişilebilirlik ve şeffaflık açısından önemli avantajlar sağladığı vurgulanmakla birlikte, kurumsal kapasite, teknik altyapı ve entegrasyon eksiklikleri gibi çeşitli sınırlılıkların da bulunduğu görülmektedir. Bu bağlamda, mevcut çalışmalar yerel yönetimlerde dijital dönüşümün gelişim sürecini ve karşılaşılan temel sorunları ortaya koymaktadır.

Zengin ve Alkan (2024) çalışmasında, Türkiye’de yerel yönetimlerin dijitalleşme süreci güncel gelişmeler çerçevesinde değerlendirilmiştir. Literatür taramasına dayalı olarak gerçekleştirilen araştırmada, küreselleşmenin etkisiyle kamu yönetiminde dijital dönüşümün hız kazandığı ve yerel yönetimlerin bu süreçte önemli bir rol üstlendiği vurgulanmıştır. Elde edilen bulgular, e-belediyeçilik ve mobil belediyeçilik uygulamalarının yaygınlaştığını ve dijitalleşmenin hizmet sunumunda etkinlik, hız ve maliyet avantajı sağladığını göstermektedir. Bununla birlikte, dijitalleşme sürecinin sürekli gelişim gerektiren dinamik bir yapı olduğu ifade edilmiştir.

Yıldırım (2021) çalışmasında, yerel yönetimlerde dijital dönüşüm uygulamaları ve bu sürecin kamu hizmetleri üzerindeki etkileri incelenmiştir. Araştırmada, bilgi ve iletişim teknolojilerinin yaygınlaşmasıyla birlikte yerel yönetimlerin hizmet sunumunda dijital araçlardan daha fazla yararlandığı vurgulanmıştır. Elde edilen bulgular, dijital dönüşüm uygulamalarının hizmetlerin daha hızlı, etkin ve kaliteli sunulmasına katkı sağladığını göstermektedir. Ayrıca yerel yönetimlerin vatandaş ihtiyaçlarına daha kısa sürede cevap verebildiği ve yaşam kalitesini artırmaya yönelik önemli avantajlar sunduğu ifade edilmiştir.

Tutar ve Uzun (2024) çalışmasında, dijitalleşen kentlerde e-belediyeçilik ile halkla ilişkiler arasındaki etkileşim incelenmiştir. TR42 bölgesindeki belediyelerin web siteleri içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular, e-belediyeçilik uygulamalarının bilgiye

erişimi kolaylaştırdığı, şeffaflık ve hesap verebilirliği artırdığı ve vatandaş katılımını desteklediğini göstermektedir. Ayrıca dijital platformların, belediye-vatandaş etkileşimini güçlendiren önemli bir iletişim aracı olduğu ve kentsel yönetişimde dönüştürücü bir rol üstlendiği tespit edilmiştir.

Arslan (2011) çalışmasında, yenilikçi yönetim uygulamalarının Türkiye’deki yerel e-devlet performansı üzerindeki etkisi incelenmiştir. Araştırmada, yerel hizmetlerin dijital ortama taşınma düzeyi ve bu sürecin performansa etkisi analiz edilmiştir. Elde edilen bulgular, yenilikçi yönetim anlayışını benimseyen yerel yönetimlerin e-devlet performansının daha yüksek olduğunu göstermektedir. Bu durum, dijitalleşme sürecinde kurumsal yenilikçilik ve yönetim yaklaşımının belirleyici bir rol oynadığını ortaya koymaktadır.

Gök ve Durkal (2025) çalışmasında, Türkiye’de yerel yönetimlerde dijital yönetişim uygulamaları Sivas ili örneğinde incelenmiştir. Nitel yöntemle gerçekleştirilen araştırmada belediye personeli, vatandaşlar ve sivil toplum temsilcileriyle yapılan görüşmeler analiz edilmiştir. Elde edilen bulgular, e-belediyecilik ve dijital yönetişim uygulamalarının geliştirilmesi gerektiğini, özellikle vatandaş ve STK katılımının sınırlı kaldığını göstermektedir. Ayrıca mali kaynak yetersizliğinin dijitalleşme sürecinin önündeki önemli engellerden biri olduğu tespit edilmiştir.

Varnalı (2025), Türkiye’de e-belediyecilik uygulamalarını inceleyerek yerel yönetimlerin dijitalleşme süreçlerini ve vatandaş hizmetlerine etkilerini analiz etmiştir. Araştırmada Kırklareli ve Tekirdağ illerinden seçilen dört ilçe, şeffaflık, bilgiye erişim ve hizmet kalitesi gibi kriterler üzerinden değerlendirilmiştir. Belediye web siteleri ve dijital hizmetler toplam 60 kriter kapsamında analiz edilmiş ve bulgular ısı haritaları ile görselleştirilmiştir. Sonuçlar, bazı belediyelerin dijital performans açısından öne çıktığını, bazılarının ise özellikle kurumsal bilgi sunumunda eksiklikler yaşadığını göstermektedir. Bu durum, yerel yönetimlerde dijital hizmetlerin geliştirilmesi ve şeffaflığın artırılması gerekliliğine işaret etmektedir.

Yıldız ve Gümüş (2023), belediyelerin dijitalleşme sürecine girerek vatandaşların kamu hizmetlerine erişimini kolaylaştırmayı, katılımı artırmayı ve kaynak kullanımını optimize etmeyi hedeflediklerini belirtmektedir. Çalışmada, geleneksel kamu yönetimi anlayışının yerini dijital yönetime bıraktığı ve bu dönüşümün yerel yönetimler açısından önemli yapısal değişimler doğurduğu vurgulanmaktadır. Literatürde, belediyelerde teknoloji kullanımının avantaj ve dezavantajlarını ele alan çalışmaların sınırlı olduğu ve bu alanda bir boşluk bulunduğu ifade edilmektedir. Bu doğrultuda araştırma, e-belediye uygulamalarının sağladığı faydalar ile

karşılaşılan zorlukları incelemektedir. Ayrıca çalışma, dijital dönüşüm sürecinde yeni kamu yönetimi stratejilerinin geliştirilmesine yönelik öneriler sunmaktadır.

Özyardımcı (2022), küreselleşme ve teknolojik gelişmelerin etkisiyle yerel yönetimlerde dijitalleşme sürecinin hız kazandığını ortaya koymaktadır. Çalışmada, internet teknolojilerinin kamu ve özel sektörle birlikte yerel yönetimlerde de iş süreçlerini kolaylaştırdığı ve hızlandığı vurgulanmaktadır. E-devletin yerel düzeydeki yansıması olan e-belediye uygulamalarının, hizmetlerin elektronik ortamda sunulmasını mümkün kıldığı ifade edilmektedir. Ayrıca İngiltere örneği üzerinden dijital dönüşümün erken dönemde başladığı ve yüksek düzeyde başarı sağlandığı belirtilmektedir. Bu bağlamda çalışma, Türkiye ve İngiltere karşılaştırmasıyla yerel yönetimlerde dijital dönüşümün etkilerini ve gelişim sürecini ortaya koymaktadır.

Tekgül (2024), sanayi toplumundan bilgi toplumuna geçiş süreciyle birlikte bilgi ve iletişim teknolojilerinin kamu ve özel sektörde yaygınlaştığını ve yerel yönetimlerde dijital dönüşümü zorunlu kıldığını belirtmektedir. Çalışmada, şeffaflık, katılımcılık ve hesap verebilirlik gibi ilkelerin dijitalleşme sürecinde ön plana çıktığı vurgulanmaktadır. Yerel yönetimlerin, merkezi yönetimlere benzer şekilde hizmetlerini elektronik ortama taşıyarak hizmet kalitesi ve verimliliği artırabileceği ifade edilmektedir. Ayrıca dijital dönüşüm uygulamalarının, vatandaş ihtiyaçlarının daha etkin karşılanmasına katkı sağladığı ortaya konulmaktadır. Bu doğrultuda çalışma, yerel yönetimlerde dijital dönüşümün etkilerini inceleyerek uygulamaların geliştirilmesine yönelik öneriler sunmaktadır.

İncekara ve Bozkurt (2024), dijital dönüşümün yerel yönetimlerde zaman, maliyet ve mekân açısından önemli avantajlar sağladığını ve yönetim süreçlerini geliştirdiğini belirtmektedir. Çalışmada, belediyelerde dijitalleşmenin şeffaflık, hesap verebilirlik ve katılımcılığı artırdığı vurgulanmaktadır. Antalya, Burdur ve Isparta örnekleri üzerinden yürütülen araştırmada, nitel yöntemler kullanılarak saha verileri elde edilmiştir. Bulgular, belediyelerde dijital dönüşüme yönelik yatırımların yetersiz kaldığını ve teknik ile personel eksikliklerinin bulunduğunu göstermektedir. Ayrıca, dijitalleşme sürecinin planlı ve bütüncül bir şekilde yürütülemediği ve uygulamalarda çeşitli aksaklıkların yaşandığı tespit edilmiştir.

Bakırcıoğlu ve Ömürgönülşen (2024), küreselleşme ve teknolojik gelişmelerin kamu yönetiminde köklü bir dönüşüm yarattığını ve dijitalleşme sürecini hızlandığını belirtmektedir. Çalışmada, Türkiye’de e-Devlet Kapısı ve e-Belediye Bilgi Sistemi gibi uygulamaların kamu

hizmetlerinin dijital ortama taşınmasında önemli rol oynadığı vurgulanmaktadır. Araştırma, literatür taraması yöntemiyle bu dijital platformların gelişim süreçlerini ve işleyişini incelemektedir. Ayrıca söz konusu sistemlerin, kamu hizmetlerinin daha erişilebilir ve etkin sunulmasına katkı sağladığı ifade edilmektedir. Bu bağlamda çalışma, Türkiye’de kamu yönetiminde dijital dönüşümün gelişimini ve e-belediyeçilik uygulamalarının önemini ortaya koymaktadır.

Güç (2024), dijital teknolojilerdeki gelişmelerin kamu yönetimini hem merkezi hem de yerel düzeyde derinden etkilediğini ve dijital dönüşüm sürecini bütüncül bir yapıya dönüştürdüğünü belirtmektedir. Çalışmada, yerel yönetimlerin halka yakın yapıları sayesinde dijital hizmet sunumu, katılım ve akıllı kent uygulamalarında önemli bir konuma sahip olduğu vurgulanmaktadır. Ayrıca dijital dönüşümün, yerel yönetimlere hızlı geri bildirim alma ve yenilikçi projeler geliştirme imkânı sunduğu ifade edilmektedir. Bununla birlikte, sürecin etkinliği için merkezi ve yerel yönetimler arasında koordinasyon ve iş birliğinin sağlanmasının gerekliliği öne çıkarılmaktadır. Bu bağlamda çalışma, Türkiye ve dünya örnekleri üzerinden yerel yönetimlerin dijital dönüşüm sürecindeki rolünü değerlendirmektedir.

Bozkurt (2023), bilgi ve iletişim teknolojilerinin yaygınlaşmasıyla birlikte yönetim anlayışında katılım odaklı önemli dönüşümler yaşandığını belirtmektedir. Çalışmada, dijital dönüşüm süreciyle e-devlet ve e-belediyeçilik uygulamalarının vatandaş katılımını ve şeffaflığı artıran araçlar haline geldiği vurgulanmaktadır. E-belediyeçiliğin, yerel yönetimlerde hizmetlerin daha erişilebilir sunulmasına katkı sağladığı ifade edilmektedir. Bununla birlikte, akıllı kent uygulamalarında vatandaş katılımına yeterince yer verilmediği dikkat çekmektedir. Bu bağlamda çalışma, e-belediyeçilik uygulamalarını dijital yönetim perspektifinden değerlendirerek literatüre katkı sunmaktadır.

Şen (2023), bilişim teknolojilerindeki gelişmeler ve internet kullanımının yaygınlaşmasıyla birlikte kamu yönetiminde dijital dönüşüm sürecinin hız kazandığını ifade etmektedir. Çalışmada, bu dönüşümün devlet ile vatandaş arasındaki ilişkileri yeniden şekillendirdiği ve daha etkin, şeffaf ve katılımcı bir yönetim anlayışını ortaya çıkardığı vurgulanmaktadır. Ayrıca büyük veri, yapay zekâ ve nesnelerin interneti gibi teknolojilerin yerel yönetimlerde yaygın biçimde kullanılmaya başlandığı belirtilmektedir. Artan kent nüfusu ve buna bağlı sorunlar, akıllı kent uygulamalarının

geliştirilmesini teşvik etmektedir. Bu bağlamda çalışma, dijital dönüşüm ve akıllı kent uygulamalarının yerel yönetimlerdeki etkilerini eleştirel bir bakış açısıyla değerlendirmektedir.

Karaçorlu (2021), bilgi ve iletişim teknolojilerinin gelişimiyle birlikte dijitalleşmenin kamu yönetiminde önemli dönüşümlere yol açtığını belirtmektedir. Çalışmada, özellikle 2000’li yıllardan itibaren bilgi toplumuna geçiş süreciyle vatandaşların kamu hizmetlerinden beklentilerinin değiştiği vurgulanmaktadır. Bu doğrultuda, kamu kurumlarının hizmet taleplerini daha hızlı ve düşük maliyetle karşılayabilmek için dijital uygulamalara yöneldiği ifade edilmektedir. Ayrıca e-devlet ve e-belediye uygulamalarının, hizmet sunumunu kolaylaştırarak katılımı artırdığı ve bürokratik yükleri azalttığı belirtilmektedir. Bu bağlamda çalışma, dijitalleşmenin Türk kamu yönetimi üzerindeki etkilerini ve yerel yönetimlerdeki yansımalarını ortaya koymaktadır.

3.5. BEBKA Bölgesi Üzerine Yapılan Çalışmalar

BEBKA bölgesi üzerine yapılan çalışmalar, bölgesel kalkınma, sürdürülebilirlik, turizm, sanayi ve dijitalleşme gibi farklı temalar çerçevesinde şekillenmektedir. Bu kapsamda literatürde, Bursa, Eskişehir ve Bilecik illerini kapsayan bölgenin ekonomik, sosyal ve çevresel potansiyelinin çeşitli yönlerden incelendiği görülmektedir. Mevcut çalışmalar, bölgenin kalkınma dinamiklerini ve uygulanan politika araçlarını ortaya koyarken, yerel düzeyde uygulama, koordinasyon ve kurumsal kapasite açısından bazı sınırlılıkların bulunduğu işaret etmektedir. Bu doğrultuda, BEBKA bölgesine yönelik çalışmaların genel eğilimleri ve temel bulguları sistematik bir şekilde ele alınmaktadır.

Akbulut ve Çölgeçen (2023) çalışmasında, bölgesel kalkınma planlarının Birleşmiş Milletler tarafından belirlenen 2030 Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları ile uyumu incelenmiştir. Araştırmada, Bursa Eskişehir Bilecik Kalkınma Ajansı (BEBKA) dâhil olmak üzere çeşitli kalkınma ajanslarının planları içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular, sürdürülebilir kalkınma amaçlarının bölgesel planlarda yer almakla birlikte, bu hedeflerin yerel düzeyde uygulanmasının yönetim temelli yaklaşımlar gerektirdiğini göstermektedir. Bu bağlamda çalışma, BEBKA bölgesi özelinde sürdürülebilir kalkınma amaçlarının yerelleştirilmesi sürecinde bölgesel planların önemli bir rol oynadığını ortaya koymaktadır.

Özdemir ve Erdoğan (2018) çalışmasında, Bursa Eskişehir Bilecik Kalkınma Ajansı (BEBKA) tarafından sağlanan finansal destek mekanizmalarının bölgesel kalkınma üzerindeki etkileri incelenmiştir. Araştırmada, yeni bölgesel politika paradigması çerçevesinde aşağıdan

yukarıya yönetim yaklaşımı temel alınmıştır. Elde edilen bulgular, BEBKA'nın sağladığı desteklerin firma düzeyinde bazı olumlu katkılar sunduğunu, ancak bölgesel kalkınma süreçlerinde daha etkin ve kapsayıcı politikaların geliştirilmesi gerektiğini göstermektedir. Bu durum, BEBKA bölgesinde sürdürülebilir ve katılımcı kalkınma yaklaşımlarının güçlendirilmesine ihtiyaç olduğunu ortaya koymaktadır.

Yüncü vd. (2017) çalışmasında, Bursa, Eskişehir ve Bilecik illerini kapsayan bölgede turist çekicilikleri ile turist akışı arasındaki ilişkiler mekânsal analiz yöntemleriyle incelenmiştir. Araştırmada, bölgedeki 39 ilçeye ait veriler kullanılarak mekânsal modeller aracılığıyla değerlendirmeler yapılmıştır. Elde edilen bulgular, özellikle kültürel ve tarihi çekiciliklerin yerli ve yabancı turist akışı üzerinde anlamlı bir etkisi olduğunu göstermektedir. Bu sonuçlar, BEBKA bölgesinde yer alan şehirlerin bölgesel kalkınma ve destinasyon yönetimi açısından önemli bir potansiyele sahip olduğunu ortaya koymaktadır.

Alpar ve Aygün (2026) çalışmasında, Eskişehir Organize Sanayi Bölgesi örneğinde endüstriyel simbiyoz faaliyetlerinin bölgesel kalkınma üzerindeki etkisi incelenmiştir. Araştırmada sosyal ağ analizi ve yarı yapılandırılmış görüşmeler kullanılarak firmalar arasındaki iş birlikleri değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular, coğrafi yakınlık, teknik kapasite, bilgi paylaşımı ve kurumsal desteklerin simbiyotik ilişkilerin gelişiminde belirleyici olduğunu göstermektedir. Ayrıca bu tür iş birliklerinin sürdürülebilir üretim ve bölgesel kalkınmayı desteklediği ortaya konmuştur. Bu sonuçlar, BEBKA bölgesinde yer alan sanayi yapılarının sürdürülebilir kalkınma açısından önemli bir potansiyele sahip olduğunu göstermektedir.

Berispek (2019) çalışmasında, yatırım teşvik uygulamalarının TR-41 BEBKA bölgesi üzerindeki etkileri incelenmiştir. Araştırmada, teşvik mekanizmalarının bölgesel kalkınma ve ekonomik büyüme üzerindeki rolü analiz edilmiştir. Elde edilen bulgular, uygulanan teşvik sisteminin yatırımları artırarak bölgesel üretim kapasitesine olumlu katkı sağladığını göstermektedir. Bununla birlikte, teşviklerin etkinliğinin maliyet-fayda dengesi çerçevesinde değerlendirilmesi gerektiği vurgulanmıştır. Bu sonuçlar, BEBKA bölgesinde ekonomik ve sürdürülebilir kalkınmanın desteklenmesinde kamu politikalarının önemli bir rol oynadığını ortaya koymaktadır.

Erdoğan (2017) çalışmasında, bölgesel kalkınma sürecinde kalkınma ajanslarının rolü BEBKA örneği üzerinden incelenmiştir. Çalışmada, mekânsal ve bölgesel faktörlerin ekonomik

faaliyetler üzerindeki etkisi ele alınarak, yeni bölgesel kalkınma yaklaşımı çerçevesinde kalkınma ajanslarının önemine vurgu yapılmıştır. Araştırma kapsamında BEBKA'nın bölgesel kalkınmaya yönelik faaliyetleri ve finansal destek mekanizmaları analiz edilmiş; bu mekanizmaların bölgesel kalkınma sürecinde önemli bir rol oynadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Arabacı (2021) çalışmasında, yerel yönetimlerde dijitalleşme süreci Eskişehir Tepebaşı Belediyesi örneği üzerinden incelenmiştir. Çalışmada, internet ve bilgi-iletişim teknolojilerindeki gelişmelerin yerel yönetimleri dijital dönüşüme yönlendirdiği, e-belediye uygulamalarının bu süreçte önemli bir araç haline geldiği vurgulanmaktadır. Araştırma kapsamında Tepebaşı Belediyesi'nin dijital hizmet sunumu değerlendirilmiş; dijitalleşmenin hizmet etkinliğini artırma ve bürokratik işlemleri azaltma potansiyeline sahip olduğu, ancak bazı altyapısal eksikliklerin de bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Can (2021) çalışmasında, sağlıklı kentler yaklaşımı ile yerel yönetimler arasındaki ilişki Bursa örneği üzerinden incelenmiştir. Çalışmada, artan nüfus ve sınırlı doğal kaynaklar bağlamında sürdürülebilir kentleşmenin önemi vurgulanarak, Sağlıklı Kentler hareketinin yerel yönetimler açısından taşıdığı rol ele alınmıştır. Araştırma kapsamında Bursa'da Sağlıklı Kentler Birliği'ne üye belediyelerin faaliyetleri anket yöntemiyle değerlendirilmiş; söz konusu birlik çalışmalarının yerel yönetimlerin sürdürülebilirlik odaklı uygulamalarına katkı sağladığı sonucuna ulaşılmıştır.

Yalabık (2025) çalışmasında, Bursa'daki yaya akslarının kullanıcılar üzerindeki etkileri incelenmiştir. Araştırmada, Cumhuriyet, Osmangazi, Nalbantoğlu ve Ünlü caddeleri üzerinde gerçekleştirilen anket verilerine dayanarak, bireylerin bu alanlara yönelik aidiyet ve bağlanma düzeyleri analiz edilmiştir. Bulgular, yeşil alan eksikliği, güvenlik algısı ve sosyal etkileşim alanlarının yetersizliğinin kullanıcı memnuniyetini olumsuz etkilediğini ortaya koyarken; estetik düzenlemeler, tarihi dokunun korunması ve sosyal etkinliklerin artırılmasının aidiyet duygusunu güçlendirdiğini göstermektedir.

Ayaz (2024) çalışmasında, yerel yönetimlerde dijitalleşme ve e-belediyeçilik uygulamaları incelenmiştir. Çalışmada, dijital dönüşüm sürecinin yerel yönetimlerin hizmet sunumunu, etkileşim düzeyini ve vatandaş katılımını artırdığı vurgulanmaktadır. Araştırma kapsamında Türkiye'deki büyükşehir belediyelerinin dijital hizmetleri analiz edilmiş; özellikle Eskişehir Odunpazarı ve Tepebaşı Belediyeleri örneklerinde e-belediyeçilik uygulamalarının etkinlik, şeffaflık ve erişilebilirlik açısından önemli katkılar sağladığı sonucuna ulaşılmıştır.

Karacaoğlu (2023) çalışmada Bilecik ilinin turizm açısından yeterince tanınmadığını belirleyerek, ilin turizm potansiyelini yerel paydaşların bakış açısıyla değerlendirmeyi amaçlamıştır. Nitel yaklaşım benimsenen çalışmada doküman incelemesi yapılmış ve 15 paydaş ile görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Elde edilen veriler SWOT ve betimsel analiz yöntemleriyle incelenmiştir. Bulgular, ilin güçlü yönleri ve fırsatlarının bilindiğini ancak zayıf yönler ve tehditlerin daha fazla ön plana çıktığını göstermektedir. Çalışmada, Bilecik'in turizm potansiyelinin geliştirilmesine yönelik çeşitli öneriler sunulmuştur.

Aydoğdu ve Sezer (2018) çalışmasında, bölgesel kalkınma sürecinde kalkınma ajanslarının turizmin gelişimine olan etkilerini inceleyerek, Kuzey Anadolu Kalkınma Ajansı'nın Kastamonu ilindeki rolünü analiz etmiştir. Nitel araştırma yaklaşımı kapsamında derinlemesine görüşme yöntemi kullanılmış ve alanında uzman iki kişi ile yapılan görüşmelerden elde edilen veriler betimsel analiz ile değerlendirilmiştir. Bulgular, ajans tarafından yürütülen projelerin şehir markalaşmasına, destinasyon alanlarının oluşturulmasına ve tanıtım faaliyetlerine önemli katkılar sağladığını göstermektedir. Ayrıca paydaşlara sunulan desteklerin turizm gelişimini hızlandırdığı ve bölgesel kalkınmayı olumlu etkilediği belirlenmiştir. Çalışmada, planlanan İl Turizm Eylem Planı kapsamında eğitim, kapasite geliştirme ve altyapı alanlarında kapsamlı çalışmaların öngörüldüğü ifade edilmiştir.

Cesur (2025) çalışmasında, akıllı uzmanlaşma stratejisinin Bursa bölgesinde uygulanabilirliğini ve bölgesel kalkınmaya olan etkilerini incelemeyi amaçlamıştır. Nitel araştırma yöntemi kapsamında kamu kurumları, özel sektör, üniversiteler ve sivil toplum kuruluşlarından oluşan paydaşlarla yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle değerlendirilerek Bursa'nın ekonomik potansiyeli sektörel kümelenme, teknolojik gelişim ve yenilik hedefleri çerçevesinde analiz edilmiştir. Bulgular, akıllı uzmanlaşma yaklaşımının bölgesel iş birliğini güçlendiren ve yenilik odaklı kalkınmayı destekleyen bir yapı sunduğunu göstermektedir. Çalışmada, politika yapıcılara yönelik öneriler geliştirilmiş ve bölgesel kalkınma literatürüne katkı sağlanmıştır.

Tabak (2024) çalışmasında, Eskişehir ilinde tarım sektörünün sosyo-ekonomik yapısını inceleyerek sürdürülebilir tarımın mevcut durumunu ve karşılaşılan sorunları ortaya koymayı amaçlamıştır. Araştırmada ilin coğrafi, demografik ve ekonomik özellikleri ile tarımsal üretim yapısı kapsamlı şekilde analiz edilmiştir. Nitel veri toplama sürecinde 2023 yılında 50 üretici ile

yapılan yüz yüze görüşmelerden elde edilen veriler değerlendirilmiştir. Bulgular, sulama olanakları ve verimli tarım arazilerinin sürdürülebilir üretimi desteklediğini, ancak üreticilerin yaş ortalamasının yüksek olmasının ve kooperatifçilik bilincinin zayıf olmasının önemli sorunlar yarattığını göstermektedir. Çalışmada, üreticilerin bilinçlendirilmesi ve kurumsal desteklerin artırılması gerektiği vurgulanmıştır.

BEBKA (2024) çalışmasında, Bursa Eskişehir Bilecik Kalkınma Ajansı tarafından yürütülen mali destek programlarının bölgesel kalkınma üzerindeki etkileri değerlendirilmiştir. Nitel ve nicel yöntemlerin birlikte kullanıldığı araştırmada, birincil ve ikincil veriler analiz edilerek programların etkinlik, etkililik ve sürdürülebilirlik boyutları incelenmiştir. Bulgular, destek programlarının genel olarak amaçlarına uygun şekilde uygulandığını ve bölgesel kalkınmaya önemli katkılar sağladığını göstermektedir. Ayrıca projelerin teknik kapasiteyi artırdığı ve yararlanıcıların yeni yatırımlar gerçekleştirmesine katkı sunduğu belirlenmiştir. Çalışmada, elde edilen bulgular doğrultusunda gelecekte tasarlanacak destek programlarına yönelik çeşitli öneriler sunulmuştur.

3.6. Literatürün Genel Değerlendirilmesi ve Araştırma Boşluğu

Literatürde yer alan çalışmalar bütüncül bir perspektifle değerlendirildiğinde, yerel yönetimlerde sürdürülebilirlik, dijitalleşme ve iletişim süreçlerinin son yıllarda önemli ölçüde çeşitlendiği ve derinleştiği görülmektedir. Bununla birlikte, bu çalışmaların büyük ölçüde belirli tematik alanlar etrafında yoğunlaştığı ve söz konusu alanlar arasında kavramsal ve kuramsal bütünleşmenin sınırlı kaldığı dikkat çekmektedir.

Yerel yönetimlerde sürdürülebilirlik üzerine yapılan çalışmalar, ağırlıklı olarak sürdürülebilir kalkınma amaçlarının yerelleştirilmesi, stratejik planlama süreçleri ve çevresel politikalar çerçevesinde şekillenmiştir. Bu çalışmalar, yerel yönetimlerin sürdürülebilir kalkınma süreçlerinde kritik bir rol üstlendiğini ortaya koymakla birlikte, sürdürülebilirliğin sosyal ve ekonomik boyutlarının uygulama ve iletişim süreçleriyle entegrasyonunun yeterince ele alınmadığını göstermektedir.

Belediyelerde sosyal medya kullanımına yönelik çalışmalar incelendiğinde, sosyal medyanın çoğunlukla bilgilendirme ve tanıtım odaklı bir araç olarak kullanıldığı, buna karşın katılım, etkileşim ve birlikte değer üretimi (co-creation) süreçlerinin sınırlı kaldığı görülmektedir.

Bu durum, sosyal medyanın yönetim temelli iletişim potansiyelinin teorik olarak vurgulanmasına rağmen, pratikte yeterince gerçekleştirilemediğine işaret etmektedir.

Dijital sürdürülebilirlik iletişimi üzerine yapılan çalışmalar, dijital platformların sürdürülebilirlik söylemlerinin üretimi ve yayılımı açısından önemli bir rol oynadığını ortaya koymaktadır. Ancak bu çalışmaların büyük ölçüde içerik analizi ve genel eğilimlerin belirlenmesiyle sınırlı kaldığı, sürdürülebilirlik iletişiminin dijital ortamlarda nasıl stratejik olarak kurgulandığı ve paydaş etkileşimiyle nasıl ilişkilendirildiği konularında derinlemesine analizlerin yetersiz olduğu görülmektedir.

Türkiye’de yerel yönetimlerin dijitalleşme sürecine odaklanan çalışmalar ise, e-belediyeçilik uygulamaları ve dijital yönetim mekanizmaları üzerinden hizmet sunumunun dönüşümünü ele almaktadır. Bu çalışmalar, dijitalleşmenin hizmet kalitesi, erişilebilirlik ve şeffaflık açısından önemli katkılar sağladığını ortaya koyarken, kurumsal kapasite, teknik altyapı ve bütünleşik dijital strateji eksikliklerinin bu sürecin etkinliğini sınırladığını göstermektedir.

BEBKA bölgesi üzerine yapılan çalışmalar incelendiğinde, araştırmaların büyük ölçüde bölgesel kalkınma, turizm, sanayi ve ekonomik yapı analizleri üzerine yoğunlaştığı görülmektedir. Buna karşın, bölge özelinde yerel yönetimlerin dijital iletişim pratikleri, sosyal medya kullanımı ve sürdürülebilirlik iletişimi gibi konuların sınırlı düzeyde ele alındığı ve bu alanların bütüncül bir çerçevede analiz edilmediği dikkat çekmektedir.

Genel olarak değerlendirildiğinde, literatürde sürdürülebilirlik, dijitalleşme ve iletişim alanlarının çoğunlukla birbirinden bağımsız şekilde ele alındığı; bu alanların yerel yönetimler bağlamında bütünleşik bir yaklaşımla incelendiği çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Ayrıca, yerel yönetimlerin dijital sürdürülebilirlik iletişimi süreçlerinin, Yeni Kamu Yönetimi (YKY) ve Yeni Kamu Hizmeti (YKH) yaklaşımları çerçevesinde değerlendirilmediği; sürdürülebilirliğin Triple Bottom Line (çevresel, sosyal, ekonomik) boyutlarıyla dijital iletişim pratikleri arasında sistematik bir ilişki kurulmadığı; bunun yanı sıra Sinyal Teorisi perspektifinden kurumların dijital platformlar aracılığıyla verdikleri sürdürülebilirlik mesajlarının anlamlandırılmasına yönelik çalışmaların yetersiz kaldığı dikkat çekmektedir.

Bu doğrultuda, mevcut literatürdeki bu boşluklardan hareketle, bu çalışmanın amacı; BEBKA bölgesinde yer alan yerel yönetimlerin dijital platformlar, özellikle Instagram üzerinden yürüttükleri sürdürülebilirlik iletişimi uygulamalarını incelemek, bu iletişim faaliyetlerini

sürdürülebilirliğin üç boyutu (çevresel, sosyal, ekonomik) ve yönetim temelli yaklaşımlar çerçevesinde analiz etmek ve literatürdeki eksikliği gidermeye katkı sağlamaktır.

4. ARAŞTIRMA METODOLOJİSİ

4.1. Araştırmanın Amacı ve Kapsamı

Bu araştırma, BEBKA (Bursa–Eskişehir–Bilecik Kalkınma Ajansı) bölgesinde yer alan yerel yönetimlerin sürdürülebilirlik iletişimini dijital mecralarda nasıl gerçekleştirdiklerini sistematik bir içerik analizi yöntemiyle incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmanın temel odak noktası, belediyelerin Instagram hesaplarında yaptıkları paylaşımlar üzerinden çevresel, sosyal ve ekonomik sürdürülebilirlik temalarının ne ölçüde vurgulandığını ortaya koymaktır. Bu doğrultuda araştırma, belediye kurumlarının dijital iletişim stratejilerini hem niceliksel hem de niteliksel boyutlarıyla ele almaktadır.

Araştırma dört temel soruyu yanıtlamayı hedeflemektedir: (1) BEBKA bölgesindeki belediyeler Instagram paylaşımlarında sürdürülebilirlik temalarına ne ölçüde yer vermektedir? (2) Paylaşımlar çevresel, sosyal ve ekonomik sürdürülebilirlik boyutlarına göre nasıl bir dağılım göstermektedir? (3) Belediyelerin Instagram paylaşımları sürdürülebilir kalkınma amaçları (SKA) ile ne ölçüde ilişkilidir? (4) Yerel yönetimlerin dijital sürdürülebilirlik iletişim stratejileri arasında farklılıklar var mıdır?

Araştırmanın kapsamı üç temel eksen üzerine inşa edilmiştir: Triple Bottom Line (Üçlü Alt Çizgi) yaklaşımı çerçevesinde çevresel, sosyal ve ekonomik sürdürülebilirlik boyutlarının analizi; Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları (SKA) ile içeriklerin sistematik eşleştirilmesi; ve belediyelerin dijital sürdürülebilirlik iletişim stratejilerinin karşılaştırmalı değerlendirilmesi. Çalışma, yalnızca Instagram platformundaki organik içerik paylaşımlarını kapsamakta olup reklam içerikleri ve hikâye (story) formatındaki paylaşımlar kapsam dışında tutulmuştur.

4.2. Araştırma Evreni ve Kapsamı

4.2.1. BEBKA bölgesi belediyeleri

BEBKA bölgesi; Bursa, Eskişehir ve Bilecik illerini kapsayan, Türkiye'nin kuzeybatısında yer alan bir kalkınma ajansı bölgesidir. Bölge, sanayileşme düzeyi, kentsel nüfus yoğunluğu ve

ekonomik çeşitlilik açısından sürdürülebilirlik politikalarının yerel ölçekte incelenmesine elverişli bir yapı sunmaktadır.

Araştırmanın evrenini BEBKA bölgesinde faaliyet gösteren ve aktif kurumsal Instagram hesabı bulunan il düzeyindeki belediyeler oluşturmaktadır. Bu evren; Bursa Büyükşehir Belediyesi, Eskişehir Büyükşehir Belediyesi ve Bilecik Belediyesi olmak üzere üç belediyeden meydana gelmekte olup evrenin tamamı araştırma kapsamına dahil edilmiştir. Dolayısıyla araştırmada örnekleme yoluna gidilmemiş; tam sayım yaklaşımı benimsenmiştir. Benzer biçimde 01.04.2024–01.04.2026 tarihleri arasında paylaşılan tüm gönderiler analiz edildiğinden veri düzeyinde de tam sayım söz konusudur. Araştırma kapsamındaki belediyeler ve kurumsal bilgileri Tablo 4.1’de sunulmaktadır:

Tablo 4.1. Araştırma Kapsamındaki Belediyeler ve Instagram Hesap Bilgileri

Belediye	Düzyey	İl	Instagram Hesabı
Bursa Büyükşehir Belediyesi	Büyükşehir	Bursa	@bursabuyuksehir
Eskişehir Büyükşehir Belediyesi	Büyükşehir	Eskişehir	@eskisehirbb
Bilecik Belediyesi	İl Merkezi	Bilecik	@bilecikbeltr

Bu çeşitlilik, hem kentsel ölçek farklılıklarını hem de kurumsal kapasite farklılıklarını yansıtmaları bakımından metodolojik bir güç oluşturmaktadır. Söz konusu seçim, araştırmanın büyükşehir ve il merkezi belediyelerini karşılaştırmalı biçimde ele almasına imkân tanımakta; ölçek, nüfus ve kurumsal kapasite farklılıklarının dijital sürdürülebilirlik iletişimine yansımalarını gözlemlemeyi mümkün kılmaktadır.

Evrenin tamamının araştırma kapsamına alınması, örneklem seçiminden kaynaklanabilecek temsil sorunlarını ortadan kaldırmakta ve bulguların BEBKA bölgesi düzeyindeki geçerliliğini güçlendirmektedir. Bununla birlikte bu çalışma, nicel ve nitel veri toplama ve analiz tekniklerinin birlikte kullanıldığı karma yöntem (mixed methods) yaklaşımına dayanmaktadır. Karma yöntem araştırmaları, araştırma problemini daha kapsamlı anlamak amacıyla nicel ve nitel verilerin bir arada kullanıldığı bir araştırma tasarımı ifade etmektedir (Creswell, 2014).

4.2.2. İncelenen sosyal medya platformu: Instagram

Bu araştırmada veri toplama platformu olarak Instagram tercih edilmiştir. Bu tercihin birkaç temel gerekçesi bulunmaktadır. Her şeyden önce Instagram, görsel odaklı yapısı sayesinde

belediyeler tarafından çevre, kentsel dönüşüm ve sosyal projeler gibi sürdürülebilirlik temalarının görsel materyallerle aktarımına özellikle elverişli bir platform olarak öne çıkmaktadır (Zeren ve Gökdağlı, 2019). Nitekim Türkiye’de belediyeler, kurumsal iletişim faaliyetlerinde sosyal medya platformlarını giderek daha yoğun biçimde kullanmakta olup, bu platformlar arasında Instagram önemli ve öne çıkan bir mecra olarak dikkat çekmektedir (Aydın, 2024; Özen ve Tekin, 2025).

İkinci olarak Instagram, Twitter/X ve Facebook gibi platformlara kıyasla daha geniş ve demografik açıdan çeşitli bir kullanıcı kitlesine ulaşma kapasitesine sahiptir. Türkiye’de Instagram kullanıcı sayısının 50 milyonu aştığı ve bu platformun kurumsal iletişim açısından en etkili sosyal medya kanallarından biri konumuna geldiği bilinmektedir (We Are Social ve Hootsuite, 2024). Üçüncü olarak Instagram gönderilerinin arşiv niteliği taşıması, belirli bir zaman dilimine ait içeriklerin sistematik biçimde toplanmasına ve analiz edilmesine olanak sağlamaktadır. Son olarak belediyelerin Instagram hesaplarının kamuya açık olması, etik ve teknik açıdan veri erişimini kolaylaştırmaktadır.

4.3. Veri Toplama Süreci

4.3.1. Veri kaynağı ve veri setinin oluşturulması

Araştırmanın veri seti, araştırma kapsamındaki üç belediyenin resmi Instagram hesaplarından elde edilen gönderilerden oluşturulmuştur. Her belediyenin kurumsal Instagram hesabı, belediyenin resmi web sitesi ve diğer kurumsal iletişim kanallarından çapraz doğrulama yoluyla teyit edilmiştir. Yalnızca doğrulanmış resmi hesaplardan elde edilen veriler analize dahil edilmiştir.

Veri seti oluşturulurken belirli dahil etme ve dışlama kriterleri uygulanmıştır. Dahil etme kriterleri açısından gönderilerin 01.04.2024–01.04.2026 tarihleri arasındaki araştırma dönemi içinde paylaşılmış olması, belediyenin resmi kurumsal hesabından yayımlanmış olması ve metin, görsel veya video formatında kodlanabilir içerik barındırması esas alınmıştır. Dışlama kriterleri açısından ise ücretli reklam ve sponsorlu içerikler, paylaşım metni içermeyen salt görsel paylaşımlar, erişim kısıtlaması nedeniyle analiz edilemeyen içerikler ve tekrarlanan veya yeniden paylaşılan (repost) içerikler kapsam dışında bırakılmıştır.

Söz konusu kriterler doğrultusunda yapılan tarama sonucunda araştırma kapsamına toplam 4.875 gönderi dahil edilmiştir. Bu gönderilerin belediyeler bazındaki dağılımı şu şekildedir: Bursa

Büyükşehir Belediyesi 2.204, Eskişehir Büyükşehir Belediyesi 1.571 ve Bilecik Belediyesi 1.100 gönderi. Bu gönderiler, araştırmanın analiz birimini oluşturmakta ve izleyen bölümlerde ayrıntılı biçimde incelenmektedir.

4.3.2. Araştırma dönemi

Araştırma, 1 Nisan 2024 – 1 Nisan 2026 tarihleri arasındaki iki yıllık dönemi kapsamaktadır. Bu dönemin seçilmesinin birkaç gerekçesi bulunmaktadır. Her şeyden önce iki yıllık bir zaman dilimi, mevsimsel dalgalanmaları (çevre günleri, iklim etkinlikleri vb.) ve dönemsel kampanyaları daha kapsamlı bir şekilde gözlemleme imkânı sunmaktadır. Ayrıca bu dönem, Türkiye'de yerel seçimlerin gerçekleştiği 2024 yılına denk gelmekte olup seçim sürecinin belediye iletişim stratejileri üzerindeki olası etkilerini de inceleme fırsatı sağlamaktadır. Son olarak söz konusu dönem, araştırmanın yürütüldüğü tarihe yakınlığı sayesinde verilerin güncelliğini ve erişilebilirliğini güvence altına almaktadır.

4.3.3. Veri toplama yöntemi

Veriler, Instagram'ın kamuya açık içeriklerinin sistematik biçimde toplanmasına olanak sağlayan araçlar aracılığıyla derlenmiştir. Veri toplama sürecinde öncelikle her belediyenin Instagram hesabına ait profil arşivi incelenmiş ve araştırma dönemine ait tüm gönderiler liste hâline getirilmiştir. Devamında her gönderiye ilişkin meta veriler; paylaşım tarihi, metin içeriği ve metin içinde kullanılan hashtag'ler sistematik olarak kaydedilerek Microsoft Excel ortamında yapılandırılmış biçimde depolanmıştır. Bu sürece ilişkin örnek bir kodlama formu EK-1'de sunulmuştur.

Ham veriler veri tabanına aktarılmadan önce bir ön işleme sürecinden geçirilmiştir. Bu süreçte gönderi metinleri; fazladan satır boşlukları ve emoji gibi analizde tutarsızlığa yol açabilecek unsurlardan arındırılarak standart bir metin formatına dönüştürülmüştür. Böylece kodlama sürecinin tutarlılığı ve güvenilirliği baştan güvence altına alınmıştır.

Kodlama sürecine hazırlık amacıyla her gönderi için standart bir veri formu oluşturulmuş ve tüm gönderiler bu form üzerinden kayıt altına alınmıştır. Toplanan veriler; paylaşımın sürdürülebilirlik boyutuna göre (sosyal, çevresel, ekonomik) ve Birleşmiş Milletler'in 17 Sürdürülebilir Kalkınma Amacı (SKA) çerçevesinde sistematik biçimde sınıflandırılmıştır. Kodlama süreci araştırmacı tarafından sistematik bir biçimde yürütülmüş olup iç tutarlılığı

sağlamak amacıyla kodlama işlemi belirli aralıklarla gözden geçirilmiş ve önceden belirlenen kodlama kriterlerine bağlı kalmıştır (Krippendorff, 2019).

4.4. Veri Analiz Yöntemi

Bu araştırmada nicel ve nitel yöntemler birlikte kullanılmıştır (Creswell, 2014). Veri analizi süreci; içerik analizi, Triple Bottom Line (TBL) sınıflandırması, Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları (SKA) ile eşleştirme ve tematik analiz olmak üzere dört temel aşamadan oluşmaktadır. Tüm bu aşamalar, MAXQDA 2026 nitel veri analizi yazılımı aracılığıyla sistematik biçimde yürütülmüştür. MAXQDA'nın bu araştırma için tercih edilmesinin temel gerekçeleri şu şekilde açıklanabilir: Yazılım, karma yöntemli araştırmaları destekleyen kapsamlı bir altyapıya sahip olup metin, görsel ve medya içeriklerini eş zamanlı analiz edebilme kapasitesi sunmaktadır. Bunun yanı sıra kod sıklığı, eş-oluşum ve ağırlıklı skorlara dayalı istatistiksel analiz araçlarını bünyesinde barındırmakta; takım çalışmasına ve kodlayıcılar arası güvenilirlik ölçümüne olanak tanıyan özellikleriyle de araştırma sürecinin güvenilirliğini desteklemektedir. Araştırmada kullanılan MAXQDA proje arayüzü ve proje dosyalarının görünümü EK-2'de yer almaktadır.

4.4.1. İçerik analizi yöntemi

İçerik analizi; sosyal bilim araştırmalarında iletişim içeriklerini sistematik, nesnel ve tekrarlanabilir biçimde incelemeye imkân tanıyan köklü bir araştırma yöntemidir (Berelson, 1952; Krippendorff, 2019). Yöntem, özellikle kurumsal iletişim içeriklerinin sınıflandırılması ve belirli temaların görünürlüğünün ölçülmesi amacıyla yaygın biçimde kullanılmaktadır (Neuendorf, 2017). Bu çalışmada hem nicel hem de nitel içerik analizi teknikleri bir arada uygulanmıştır. Nicel boyutta her sürdürülebilirlik temasının paylaşım sıklığı ve oranı hesaplanmış; nitel boyutta ise içeriklerin çerçeveleme biçimi, kullanılan dil ve söylem örüntüleri incelenmiştir.

Kodlama süreci iki aşamadan oluşmuştur: İlk aşamada her paylaşım için sürdürülebilirlik temasının varlığı belirlenmiş; ikinci aşamada sürdürülebilirlik içeren paylaşımlar Triple Bottom Line modeli ve SKA çerçevesi kapsamında detaylı biçimde kodlanmıştır. Kodlama sürecinde kapsamlı bir kod kitabı (codebook) geliştirilmiştir. Kod kitabı; her kategorinin tanımını, örnek gönderi alıntılarını ve kodlama kararlarında yol gösterici kuralları içermektedir. Kod kitabının geliştirilmesinde nitel içerik analizi yaklaşımı (Mayring, 2000, 2014) ile nicel içerik analizi ilkeleri (Holsti, 1969) dikkate alınmıştır.

MAXQDA, nitel veri analizinde kodlama, kategorize etme ve veri yönetimini sistematik biçimde gerçekleştirmeye imkân tanıyan bir bilgisayar destekli analiz programıdır (Kuckartz ve Rädiker, 2019). MAXQDA ortamında oluşturulan kodlama şeması hiyerarşik bir yapıya sahip olup üst kodlar, alt kodlar ve in-vivo kodlardan oluşmaktadır. Kodlama sürecinde esas alınan temel kategoriler; TBL boyutları için Tablo 4.2'de, SKA eşleştirmesi için ise Tablo 4.3'te ayrıntılı biçimde sunulmaktadır. Bu kategoriler, her bir Instagram gönderisinin kodlanmasında temel ölçüt olarak kullanılmış; bir gönderi birden fazla kategoriye aynı anda dahil edilebilmiştir. Örneğin sağlık alanındaki bir paylaşım hem Sosyal Sürdürülebilirlik boyutunda hem de SKA 3 (Sağlık ve Kaliteli Yaşam) kapsamında kodlanabilmektedir. MAXQDA ortamında kodlanmış bir Instagram gönderisi örneği EK-3'te gösterilmektedir.

4.4.2. Triple Bottom Line (sosyal, ekonomik, çevresel) sınıflandırması

Triple Bottom Line (TBL) modeli, ilk olarak Elkington (1997) tarafından kavramsallaştırılmış ve sürdürülebilirlik performansının yalnızca ekonomik boyutla sınırlı kalmaksızın sosyal ve çevresel boyutları da kapsayan bütüncül bir çerçevede değerlendirilmesini ön görmektedir. Bu çerçeve, yerel yönetimlerin sürdürülebilirlik performanslarının çok boyutlu değerlendirilmesinde yaygın biçimde başvuru kavramsal bir araç olarak kabul görmektedir (Guarini vd., 2022). Bu çalışmada TBL modeli, paylaşımların içerik sınıflandırması için temel analitik çerçeve olarak benimsenmiştir.

Her üç boyut için operasyonel tanımlar şu şekilde belirlenmiştir: Sosyal Sürdürülebilirlik kapsamında toplumsal hizmetler, eğitim, sağlık ve kültürel faaliyetlere ilişkin içerikler değerlendirilmektedir. Ekonomik Sürdürülebilirlik kapsamında altyapı, turizm, tarım ve ekonomik kalkınmaya yönelik içerikler ele alınmaktadır. Çevresel Sürdürülebilirlik kapsamında ise çevre, iklim, atık yönetimi ve yeşil alanlara ilişkin içerikler incelenmektedir. TBL boyutlarına yönelik kodlama şeması ve alt kategoriler Tablo 4.2'de sunulmaktadır:

Tablo 4.2. Triple Bottom Line Boyutlarına Yönelik Kodlama Şeması

Ana Kategori	Alt Kategori	Örnek Kodlar
Sürdürülebilirlik Boyutu	Sosyal	Hayvan Hakları, Afet / Acil Müdahale, Sosyal Yardım, Kadın ve Aile, Gençlik ve Çocuk, Yaşlılar / Engelliler, Sağlık, Eğitim, Kültür-Sanat / Etkinlik, Spor
Sürdürülebilirlik Boyutu	Ekonomik	Ulaşım, Altyapı ve Üstyapı, Turizm, Tarım / Kırsal Kalkınma, Esnaf / Üretici Desteği, Ekonomik Kalkınma
Sürdürülebilirlik Boyutu	Çevresel	Çevre ve İklim, Atık Yönetimi / Geri Dönüşüm, Yeşil Alan / Ağaçlandırma, Su Yönetimi

Tablo 4.2'de görüldüğü üzere sosyal sürdürülebilirlik boyutu 10 alt kategori, ekonomik sürdürülebilirlik boyutu 6 alt kategori ve çevresel sürdürülebilirlik boyutu ise 4 alt kategoriyle temsil edilmektedir. Bu kategoriler, BEBKA bölgesi belediyelerinin Instagram paylaşımlarının sistematik biçimde sınıflandırılmasında temel ölçüt olarak kullanılmıştır.

Birden fazla sürdürülebilirlik boyutunu aynı anda içeren paylaşımlar için tek bir kategoriye atama yapılmamış; bunun yerine söz konusu gönderiler, kapsadıkları tüm boyutlar altında eş zamanlı olarak kodlanmıştır. MAXQDA'nın çoklu kodlama özelliği sayesinde bu çakışmalar sistematik biçimde takip edilmiştir. Bu yaklaşım, sürdürülebilirlik boyutları arasındaki kesişimlerin daha bütüncül ve kapsamlı biçimde analiz edilmesine olanak sağlamıştır.

4.4.3. Sürdürülebilir kalkınma amaçları (SKA) ile eşleştirme

Birleşmiş Milletler'in 2030 Sürdürülebilir Kalkınma Gündemi kapsamında benimsenen 17 SKA, yerel yönetimlerin sürdürülebilirlik faaliyetlerini uluslararası bir çerçevede değerlendirmek için standart bir referans sistemi sunmaktadır. Yerel yönetimlerin SKA'larla uyumunun analizi, belediye faaliyetlerinin küresel sürdürülebilirlik hedefleriyle ne ölçüde örtüştüğünü ortaya koymak açısından önem taşımaktadır (Haberal ve Işık, 2024; Yereli ve Ünal, 2022). Bu araştırmada belediye Instagram içerikleri, Tablo 4.3'te sunulan kodlama şemasında yer alan tüm 17 SKA ile sistematik olarak eşleştirilmiştir:

Tablo 4.3. Sürdürülebilir Kalkınma Amaçlarına (SKA) Yönelik Kodlama Şeması

Ana Kategori	Alt Kategori	Örnek Kodlar	İçerik Alanı
SKA Uyumu	SKA 1	Yoksulluğa Son	Sosyal yardım, dayanışma ve ihtiyaç destekleri
SKA Uyumu	SKA 2	Açlığa Son	Gıda yardımları, tarım ve üretim faaliyetleri
SKA Uyumu	SKA 3	Sağlık ve Kaliteli Yaşam	Sağlık hizmetleri, spor ve sosyal destek faaliyetleri
SKA Uyumu	SKA 4	Nitelikli Eğitim	Eğitim faaliyetleri, kurslar, öğrenci destekleri
SKA Uyumu	SKA 5	Toplumsal Cinsiyet Eşitliği	Kadın destek projeleri ve sosyal eşitlik faaliyetleri
SKA Uyumu	SKA 6	Temiz Su ve Sanitasyon	Su yönetimi, altyapı ve temiz su hizmetleri
SKA Uyumu	SKA 7	Erişilebilir ve Temiz Enerji	Enerji verimliliği ve sürdürülebilir enerji uygulamaları
SKA Uyumu	SKA 8	İnsana Yakışır İş ve Ekonomik Büyüme	İstihdam, üretim ve ekonomik kalkınma faaliyetleri
SKA Uyumu	SKA 9	Sanayi, Yenilikçilik ve Altyapı	Teknolojik yatırımlar, altyapı ve yenilikçilik çalışmaları
SKA Uyumu	SKA 10	Eşitsizliklerin Azaltılması	Sosyal eşitlik ve dezavantajlı gruplara yönelik hizmetler
SKA Uyumu	SKA 11	Sürdürülebilir Şehirler ve Topluluklar	Şehircilik, ulaşım ve yaşam alanı düzenlemeleri
SKA Uyumu	SKA 12	Sorumlu Üretim ve Tüketim	Geri dönüşüm ve sürdürülebilir tüketim faaliyetleri
SKA Uyumu	SKA 13	İklim Eylemi	Çevre koruma ve iklim değişikliği faaliyetleri
SKA Uyumu	SKA 14	Sudaki Yaşam	Su kaynakları ve deniz temizliği faaliyetleri
SKA Uyumu	SKA 15	Karasal Yaşam	Ağaçlandırma, yeşil alan ve doğal yaşam faaliyetleri
SKA Uyumu	SKA 16	Barış, Adalet ve Güçlü Kurumlar	Katılımcı yönetim ve toplumsal güvenlik faaliyetleri
SKA Uyumu	SKA 17	Amaçlar İçin Ortaklıklar	Kurumlar arası iş birlikleri ve ortak projeler

Tablo 4.3'te görüldüğü üzere kodlama şeması, BM tarafından belirlenen 17 SKA'nın tamamını kapsamakta; her SKA için örnek kodlar ve ilgili içerik alanları tanımlanmaktadır. Bu yapı, belediye Instagram içeriklerinin küresel sürdürülebilirlik hedefleriyle sistematik biçimde ilişkilendirilmesine olanak sağlamaktadır.

SKA eşleştirmesi, BM'nin resmi SKA rehber belgeleri ve yerel yönetim odaklı SKA uygulama çerçeveleri esas alınarak gerçekleştirilmiştir (UN-Habitat, 2022). Her gönderi, içerdiği anahtar kavramlar ve bağlam dikkate alınarak ilgili SKA veya SKA'larla eşleştirilmiş; birden fazla amaca karşılık gelen içerikler ise eş zamanlı olarak birden fazla SKA kodu altında sınıflandırılmıştır. MAXQDA'da her SKA için ayrı bir kod oluşturulmuş ve bu kodlar ilgili paylaşımlara sistematik biçimde atanmıştır.

4.4.4. Tematik analiz

Nicel içerik analizini tamamlayıcı nitelikte, sürdürülebilirlik iletişimde öne çıkan anlatsal kalıpları ve tekrarlayan temaları tespit etmek amacıyla tematik analiz yöntemi uygulanmıştır. Bu yöntem, veri setindeki örüntüleri, tekrar eden anlamları ve örtülü söylemleri ortaya çıkarmaya yönelik tümevarımsal bir analiz sürecini içermektedir (Braun ve Clarke, 2006). Bununla birlikte kodlama süreci, TBL ve SKA çerçevelerinden türetilen kuramsal (tumdengelimsel) kodlar ile veri setinden ortaya çıkan (tümevarımsal) kodların bir arada kullanılması bakımından hibrit bir nitelik taşımakta; bu yönüyle analiz, Fereday ve Muir-Cochrane'in (2006) tumdengelimsel ve tümevarımsal kodlamayı birleştiren hibrit tematik analiz yaklaşımıyla da uyumluluk göstermektedir. Nitekim güncel metodoloji literatüründe bu hibrit yaklaşımın, nicel ve nitel bileşenleri bir arada kullanan karma yöntem araştırmalarıyla uyumu özellikle vurgulanmaktadır (Proudfoot, 2023).

Tematik analiz, Braun ve Clarke (2006) tarafından geliştirilen altı aşamalı tematik analiz modeli izlenerek yürütülmüştür. Bu model sırasıyla; verilerle tanışma ve ilk okuma, ilk kodların sistematik biçimde üretilmesi, olası temaların araştırılması, temaların gözden geçirilmesi ve ayıklanması, temaların tanımlanması ve adlandırılması ile bulguların raporlanması aşamalarından oluşmaktadır.

Bu süreç, belediyelerin iletişimde öne çıkan söylemsel örüntülerin derinlemesine anlaşılmasına katkı sağlamıştır. Tematik analiz hem bireysel belediye düzeyinde hem de karşılaştırmalı çoklu-durum perspektifinde yürütülmüş; MAXQDA'nın kelime bulutu ve Kod-Alt Kod Ağı gibi görsel araçlarından kodlar arasındaki ilişkilerin haritalanmasında yararlanılmıştır. Belediyeler arası karşılaştırmalı değerlendirmede MAXQDA ile gerçekleştirilen çapraz tablo analizine ilişkin bir örnek EK-4'te verilmiştir.

4.5. Geçerlilik ve Güvenirlik

Araştırmanın geçerlilik ve güvenirliliğini sağlamak amacıyla çeşitli önlemler alınmıştır. İçerik geçerliliği açısından kod kitabı, ilgili literatür (Krippendorff, 2019; Neuendorf, 2017) ve uzman görüşleri temelinde geliştirilmiş; kategori tanımları açık, kapsamlı ve kavramsal olarak birbirinden ayırt edilebilir biçimde formüle edilmiş; bununla birlikte çok boyutlu içeriklerin niteliği gereği bir gönderiye birden fazla kodun atanabilmesine imkân tanınmıştır. Yapısal geçerlilik açısından TBL çerçevesi ve SKA sınıflandırması uluslararası alanda kabul görmüş kavramsal çerçeveler temelinde oluşturulmuştur (Elkington, 1997; UN, 2015). Dış geçerlilik bağlamında ise bulguların aktarılabilirliğini artırmak amacıyla her kategoriden temsili içerik örneklerine bulgular bölümünde yer verilmektedir.

Güvenirliliği sağlamak amacıyla çeşitli kontrol mekanizmaları uygulanmıştır. Pilot Kodlama kapsamında tam ölçekli kodlamaya geçilmeden önce tüm belediyeleri temsil eden küçük bir gönderi alt kümesi üzerinde pilot uygulama yapılmış; kodlama şeması bu aşamadan elde edilen bulgular doğrultusunda revize edilmiştir. Kodlayıcılar Arası Güvenirlik açısından kodlama şemasının güvenirliliği, bağımsız bir kodlayıcı tarafından gerçekleştirilen paralel kodlama süreciyle sınanmıştır. Kodlayıcılar arasındaki uyum düzeyi, güçlü bir kodlayıcılar arası güvenirliliğe işaret eden eşik değerler çerçevesinde değerlendirilmiştir (Landis ve Koch, 1977). Kodlayıcı ile araştırmacı arasında görüş ayrılığı yaşanan durumlarda uzlaşma görüşmeleri yoluyla nihai kodlama kararlarına ulaşılmış; bu süreç kodlama tutarlılığının artırılmasına katkı sağlamıştır. Kavramsal Geçerlilik bağlamında teorik çerçeve ve SKA eşleştirme süreci, bu alanda uzmanlaşmış bir akademisyenin değerlendirmesine sunulmuş ve alınan geri bildirimler doğrultusunda gerekli düzenlemeler yapılmıştır. Son olarak, farklı veri türlerinin ve analiz yöntemlerinin birlikte kullanılmasının bulguların güvenirliliğini güçlendirdiği yönündeki yaklaşımdan hareketle (Patton, 2002) üçgenleme (triangulation) yöntemine başvurulmuş; nicel sayım verileri nitel tematik bulgularla karşılaştırılarak iki analiz yöntemi arasındaki tutarlılık doğrulanmıştır.

Araştırmanın sınırlılıkları değerlendirildiğinde; içerik analizinin araştırmacının yorumlama sürecine bağlı doğası gereği belirli bir öznel etki taşıdığı, veri toplama sürecinin yalnızca kamuya açık Instagram içeriklerini kapsamaması nedeniyle platformun algoritmik yapısından kaynaklanabilecek görünürlük etkilerinin göz ardı edilebileceği ve tüm sürdürülebilirlik faaliyetlerinin sosyal medyaya yansıtılmıyor olabileceği göz önünde bulundurulmalıdır.

(Neuendorf, 2017). Ayrıca araştırma tasarımı, vatandaşların söz konusu içeriklere ilişkin görüş ve algılarını kapsamamakta; bu nedenle bulgular, sürdürülebilirlik iletişiminin yalnızca üretim boyutuna ışık tutmaktadır.

5. BULGULAR VE ANALİZ

5.1. Genel Bulgular ve Analiz Çerçevesi

Bu bölüm, BEBKA bölgesindeki üç belediyenin 01.04.2024–01.04.2026 tarihleri arasındaki Instagram paylaşımlarından elde edilen bulguları sistematik biçimde sunmaktadır. Analiz çerçevesi üç katmandan oluşmaktadır: (1) Triple Bottom Line yaklaşımı temelinde sürdürülebilirlik boyutlarına göre içerik dağılımı, (2) BM Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları ile içerik eşleştirmesi ve (3) tematik analiz bulgularından elde edilen söylemsel örüntüler.

Araştırma döneminde incelenen üç belediyenin Instagram paylaşımları MAXQDA yazılımı aracılığıyla sistematik biçimde analiz edilmiş; bulgular sürdürülebilirlik boyutları, SKA dağılımı ve belediyeler arası karşılaştırmalı değerlendirme çerçevesinde ele alınmıştır.

Araştırma kapsamında incelenen toplam 4.875 Instagram gönderisinin belediyeler bazındaki dağılımı Tablo 5.1'de sunulmaktadır:

Tablo 5.1. Araştırma Verilerine İlişkin Genel Bilgiler

Belediye	Gönderi Sayısı	Yüzde
Bursa Büyükşehir Belediyesi	2204	%45.2
Eskişehir Büyükşehir Belediyesi	1571	%32.2
Bilecik Belediyesi	1100	%22.6
Toplam	4875	%100

Tablo 5.1'de görüldüğü üzere gönderi dağılımı belediyeler arasında belirgin farklılıklar sergilemektedir. Bursa Büyükşehir Belediyesi toplam gönderilerin %45,2'sini oluştururken Eskişehir Büyükşehir Belediyesi %32,2 ve Bilecik Belediyesi %22,6 oranında katkı sağlamıştır.

Genel bulgular incelendiğinde belediyeler arasında paylaşım sıklığı, içerik çeşitliliği ve sürdürülebilirlik temalı içerik oranları bakımından belirgin farklılıkların bulunduğu görülmektedir.

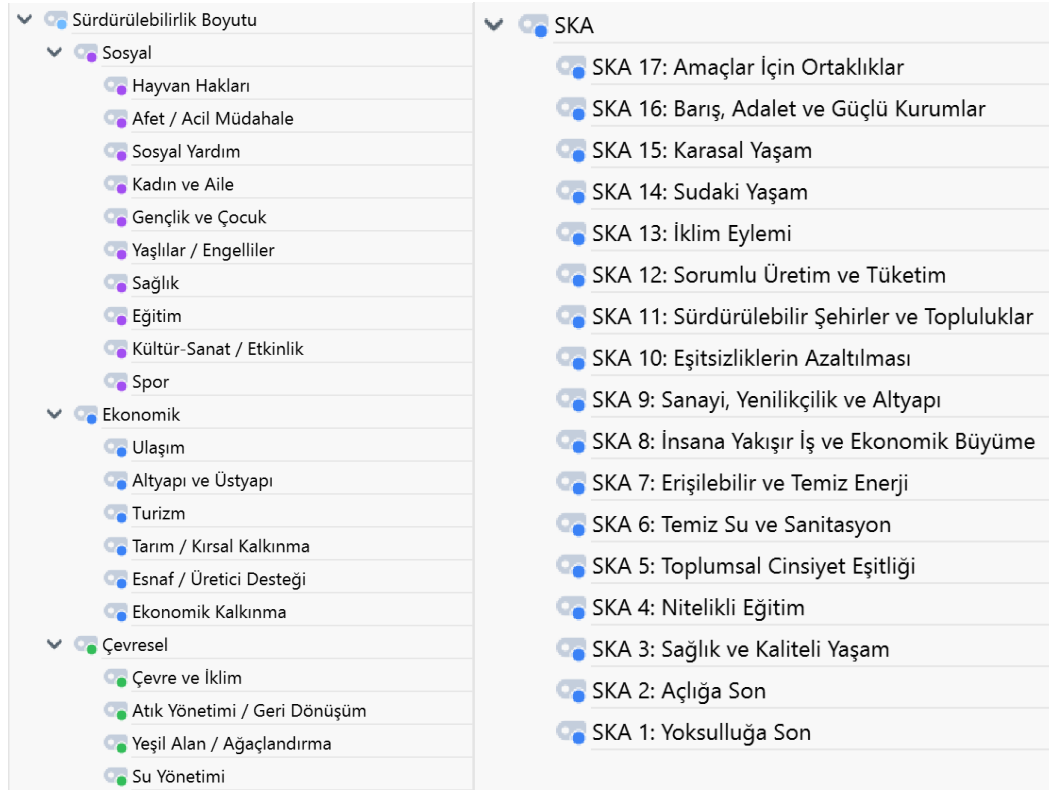
Araştırmada kullanılan kodlama sistemi toplamda 37 koddan oluşmakta olup Tablo 5.2'de özetlenmektedir:

Tablo 5.2. Araştırmada Kullanılan Kodlama Sistemi

Kodlama Kategorisi	Kod Sayısı
Sosyal Boyut	10
Ekonomik Boyut	6
Çevresel Boyut	4
Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları (SKA)	17

Tablo 5.2'de görüldüğü üzere kodlama sistemi; 10 alt koddan oluşan Sosyal Boyut, 6 alt koddan oluşan Ekonomik Boyut, 4 alt koddan oluşan Çevresel Boyut ve 17 koddan oluşan Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları (SKA) olmak üzere dört ana kategoriden oluşmaktadır.

Kodlama sisteminin hiyerarşik yapısı ise Şekil 5.1'de görsel olarak aktarılmaktadır:

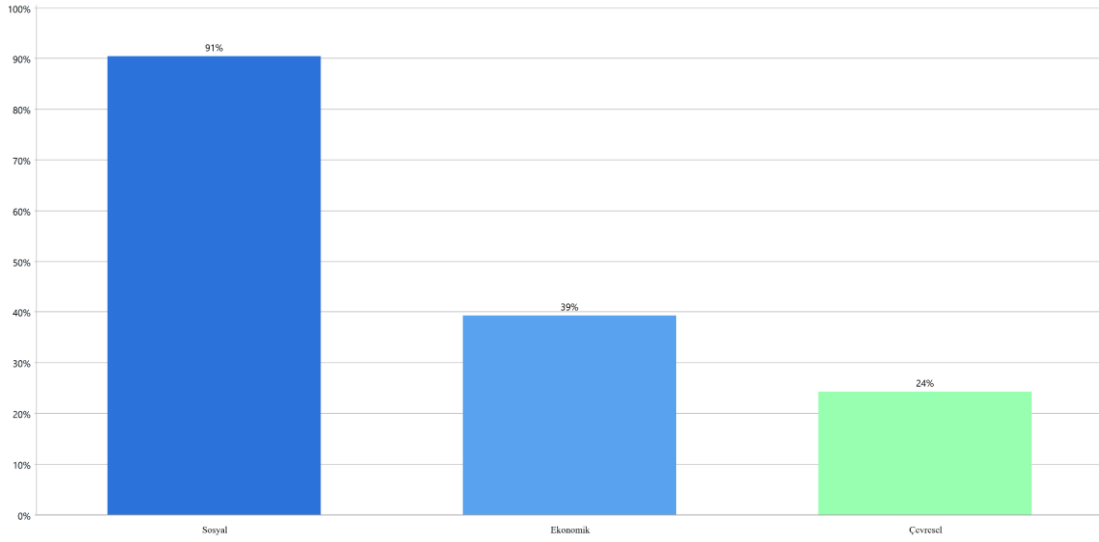
Şekil 5.1. MAXQDA Kod Sistemi Yapısı

Şekil 5.1'de araştırmada kullanılan MAXQDA kod sistemi yapısı gösterilmektedir. Kod sistemi; sürdürülebilirlik boyutları (sosyal, ekonomik ve çevresel) ile sürdürülebilir kalkınma amaçları (SKA) çerçevesinde oluşturulmuştur.

Bu genel çerçeve doğrultusunda izleyen bölümlerde belediyeler bazında ayrıntılı bulgular sunulmakta ve karşılaştırmalı bir perspektiften değerlendirilmektedir.

5.2. Sürdürülebilirlik Boyutlarına Göre İçerik Analizi

Bu bölümde BEBKA bölgesi belediyelerinin Instagram paylaşımları Triple Bottom Line (TBL) çerçevesinde üç sürdürülebilirlik boyutu olan sosyal, ekonomik ve çevresel boyutlar açısından analiz edilmektedir. Şekil 5.2'de BEBKA bölgesi genelinde sürdürülebilirlik boyutlarına göre içerik dağılımı sunulmaktadır:

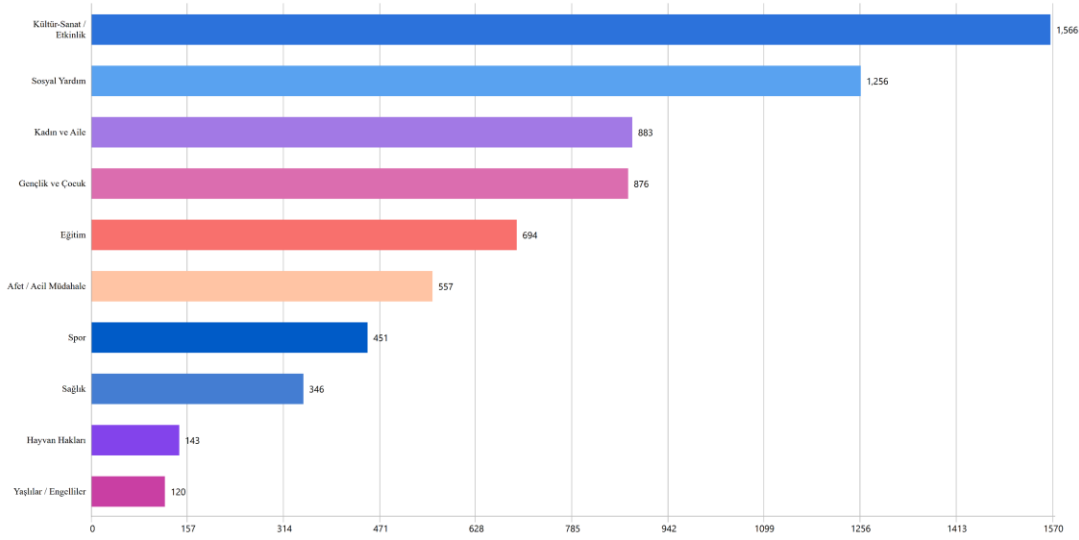
Şekil 5.2. BEBKA Bölgesi Sürdürülebilirlik Boyutu Dağılımı - Kod Sıklıkları Analizi (%)

Şekil 5.2'de MAXQDA yazılımının Kod Sıklıkları analizi aracılığıyla elde edilen BEBKA bölgesi genelindeki sürdürülebilirlik boyutu dağılımı görülmektedir. Buna göre sosyal boyut %91 ile açık ara en baskın sürdürülebilirlik boyutu olarak öne çıkmaktadır. Ekonomik boyut %39 ile ikinci sırada yer alırken çevresel boyut %24 ile en düşük temsil oranına sahip boyut olarak dikkat çekmektedir.

Toplam oranın %100'ü aşması, bazı gönderilerin birden fazla sürdürülebilirlik boyutunda eş zamanlı olarak kodlanmasından kaynaklanmaktadır. Bu bulgular, bölge belediyelerinin dijital sürdürülebilirlik iletişimde sosyal konulara belirgin biçimde öncelik verdiğine işaret etmektedir.

5.2.1. Sosyal sürdürülebilirlik bulguları

Sosyal sürdürülebilirlik boyutu, BEBKA bölgesi belediyelerinin Instagram iletişiminde en baskın tema olarak öne çıkmaktadır. Bu boyut kapsamındaki kodların BEBKA bölgesi genelindeki frekans dağılımı Şekil 5.3'te, belediyeler bazındaki karşılaştırmalı dağılımı ise Tablo 5.3'te sunulmaktadır:

Şekil 5.3. BEBKA Bölgesi Sosyal Sürdürülebilirlik Kodları Frekans Dağılımı - Kod Sıklıkları Analizi

Şekil 5.3'te görüldüğü üzere BEBKA bölgesi genelinde sosyal sürdürülebilirlik boyutunda en fazla kodlanan kategori Kültür-Sanat / Etkinlik'tir (1.566 kodlama, %40). Bu kategoriyi Sosyal Yardım (1.256 kodlama, %32) ve Kadın ve Aile (883 kodlama, %23) izlemektedir. Gençlik ve Çocuk (876 kodlama, %22) ve Eğitim (694 kodlama, %18) kategorileri de belirgin biçimde öne çıkan temalar arasında yer almaktadır. Öte yandan Afet / Acil Müdahale (557 kodlama, %14), Spor (451 kodlama, %11) ve Sağlık (346 kodlama, %9) orta düzeyde temsil edilen kategoriler olarak değerlendirilebilir. Hayvan Hakları (143 kodlama, %4) ve Yaşlılar / Engelliler (120 kodlama, %3) ise sosyal boyutun en düşük temsil edilen kategorileri olarak dikkat çekmektedir.

Tablo 5.3. Sosyal Sürdürülebilirlik Kodlarının Belediyeler Bazında Dağılımı - Çapraz Tablo Analizi

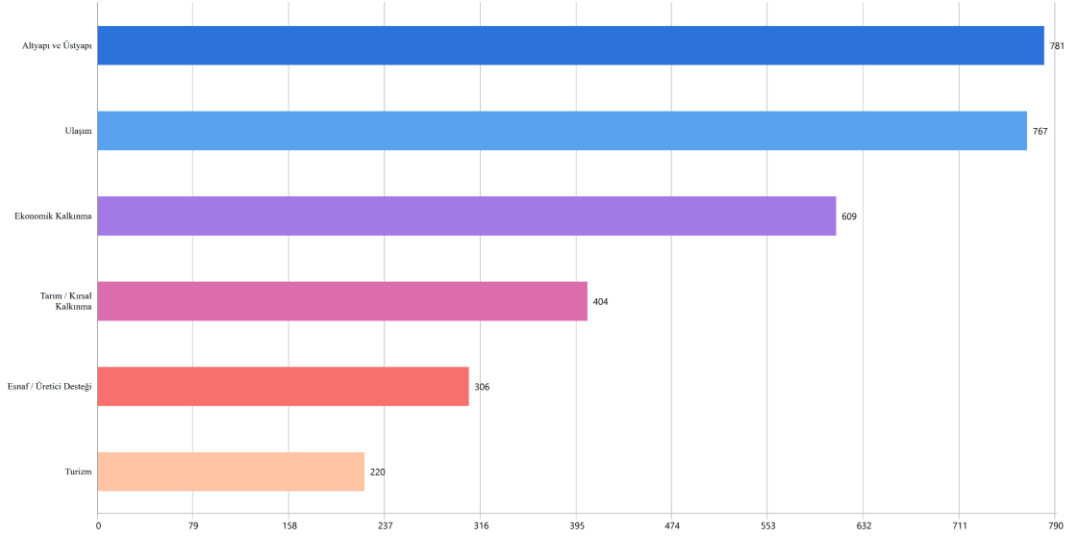
	Belediye\Bilecik Belediyesi	Belediye\Eskişehir Büyükşehir Belediyesi	Belediye\Bursa Büyükşehir Belediyesi
▼ Sürdürülebilirlik Boyutu			
▼ Sosyal			
Hayvan Hakları	19	77	47
Afet / Acil Müdahale	66	165	326
Sosyal Yardım	277	344	635
Kadın ve Aile	260	295	328
Gençlik ve Çocuk	226	351	299
Yaşlılar / Engelliler	28	46	46
Sağlık	51	127	168
Eğitim	175	277	242
Kültür-Sanat / Etkinlik	446	457	663
Spor	43	225	183
# N = Documents	1100 (22.6%)	1571 (32.2%)	2204 (45.2%)

Tablo 5.3 incelendiğinde sosyal sürdürülebilirlik boyutunda en yüksek kodlama frekansına sahip kategorinin Kültür-Sanat / Etkinlik olduğu görülmektedir. Bu kategori Bilecik Belediyesi'nde 446, Eskişehir Büyükşehir Belediyesi'nde 457 ve Bursa Büyükşehir Belediyesi'nde 663 kodlamayla üç belediyede de birinci sıraya yerleşmiştir. Sosyal Yardım kategorisi ise Bilecik'te 277, Eskişehir'de 344 ve Bursa'da 635 kodlamayla ikinci en yüksek frekansa sahip kategori olarak dikkat çekmektedir. Buna karşın Yaşlılar / Engelliler (Bilecik: 28, Eskişehir: 46, Bursa: 46) ve Hayvan Hakları (Bilecik: 19, Eskişehir: 77, Bursa: 47) kategorileri üç belediyede de en düşük frekansa sahip kategoriler olarak öne çıkmaktadır.

Bu bulgular, BEBKA bölgesi belediyelerinin sosyal sürdürülebilirlik iletişiminde kültürel etkinlikler ve sosyal yardım faaliyetlerini ön plana çıkardığını ortaya koymaktadır. Buna karşın Yaşlılar / Engelliler ve Hayvan Hakları kategorilerinin üç belediyede de en düşük temsil edilen kategoriler arasında yer alması, sosyal sürdürülebilirlik iletişiminde bu gruplara yönelik içeriklerin görece sınırlı kaldığını ortaya koymaktadır.

5.2.2. Ekonomik sürdürülebilirlik bulguları

Ekonomik sürdürülebilirlik boyutu, BEBKA bölgesi belediyelerinin Instagram iletişiminde %39 oranıyla ikinci sırada yer alan sürdürülebilirlik boyutunu oluşturmaktadır. Bu boyut kapsamındaki kodların BEBKA bölgesi genelindeki frekans dağılımı Şekil 5.4'te, belediyeler bazındaki karşılaştırmalı dağılımı ise Tablo 5.4'te sunulmaktadır:

Şekil 5.4. BEBKA Bölgesi Ekonomik Sürdürülebilirlik Kodları Frekans Dağılımı - Kod Sıklıkları Analizi

Şekil 5.4'te görüldüğü üzere BEBKA bölgesi genelinde ekonomik sürdürülebilirlik boyutunda en fazla kodlanan kategori Altyapı ve Üstyapı'dır (781 kodlama, %44). Bu kategoriye oldukça yakın bir frekansla Ulaşım (767 kodlama, %43) izlemektedir. Ekonomik Kalkınma (609 kodlama, %34) üçüncü sırada yer alırken Tarım / Kırsal Kalkınma (404 kodlama, %23) ve Esnaf / Üretici Desteği (306 kodlama, %17) orta düzeyde temsil edilen kategoriler olarak öne çıkmaktadır. Turizm (220 kodlama, %12) ise ekonomik boyutun en düşük temsil edilen kategorisi olarak dikkat çekmektedir.

Tablo 5.4. Ekonomik Sürdürülebilirlik Kodlarının Belediyeler Bazında Dağılımı - Çapraz Tablo Analizi

	Belediye\Bilecik Belediyesi	Belediye\Eskişehir Büyükşehir Belediyesi	Belediye\Bursa Büyükşehir Belediyesi
▼ Sürdürülebilirlik Boyutu			
▼ Ekonomik			
Ulaşım	63	366	338
Altyapı ve Üstyapı	72	337	372
Turizm	20	50	150
Tarım / Kırsal Kalkınma	33	198	173
Esnaf / Üretici Desteği	49	119	138
Ekonomik Kalkınma	76	216	317
# N = Documents	1100 (22.6%)	1571 (32.2%)	2204 (45.2%)

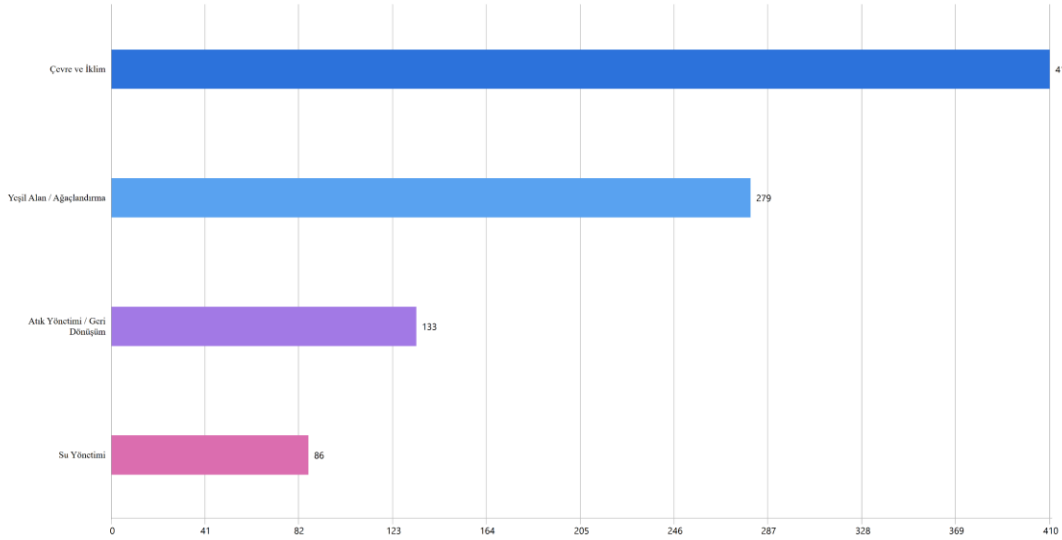
Tablo 5.4 incelendiğinde belediyeler arasında ekonomik sürdürülebilirlik kodlamalarında belirgin farklılıkların bulunduğu görülmektedir. Altyapı ve Üstyapı kategorisinde Bursa Büyükşehir Belediyesi 372 kodlamayla birinci sıraya yerleşirken Eskişehir Büyükşehir Belediyesi

337 ve Bilecik Belediyesi 72 kodlamayla bu kategoriye izlemektedir. Ulaşım kategorisinde ise Eskişehir Büyükşehir Belediyesi 366 kodlamayla öne çıkarken Bursa Büyükşehir Belediyesi 338 ve Bilecik Belediyesi 63 kodlamayla bu kategoriye takip etmektedir. Ekonomik Kalkınma kategorisinde Bursa 317, Eskişehir 216 ve Bilecik 76 kodlamayla sıralanmaktadır. Turizm kategorisi ise üç belediyede de en düşük frekansa sahip kategori olarak dikkat çekmekte olup Bilecik Belediyesi'nde yalnızca 20 kodlamayla oldukça sınırlı düzeyde kalmaktadır.

Bu bulgular, BEBKA bölgesi belediyelerinin ekonomik sürdürülebilirlik iletişimde altyapı, üstyapı ve ulaşım yatırımlarını ön plana çıkardığını ortaya koymaktadır. Buna karşın Turizm kategorisinin üç belediyede de en düşük temsil edilen kategori olarak öne çıkması, ekonomik sürdürülebilirlik iletişimde turizme yönelik içeriklerin görece sınırlı düzeyde kaldığına işaret etmektedir.

5.2.3. Çevresel sürdürülebilirlik bulguları

Çevresel sürdürülebilirlik boyutu, BEBKA bölgesi belediyelerinin Instagram iletişimde %24 oranıyla en düşük temsil edilen sürdürülebilirlik boyutunu oluşturmaktadır. Bu boyut kapsamındaki kodların BEBKA bölgesi genelindeki frekans dağılımı Şekil 5.5'te, belediyeler bazındaki karşılaştırmalı dağılımı ise Tablo 5.5'te sunulmaktadır:

Şekil 5.5. BEBKA Bölgesi Çevresel Sürdürülebilirlik Kodları Frekans Dağılımı - Kod Sıklıkları Analizi

Şekil 5.5'te görüldüğü üzere BEBKA bölgesi genelinde çevresel sürdürülebilirlik boyutunda en fazla kodlanan kategori Çevre ve İklim'dir (410 kodlama, %54). Bu kategoriye Yeşil Alan / Ağaçlandırma (279 kodlama, %37) izlemektedir. Atık Yönetimi / Geri Dönüşüm (133 kodlama, %18) orta düzeyde temsil edilen kategori olarak öne çıkarken Su Yönetimi (86 kodlama, %11) çevresel boyutun en düşük temsil edilen kategorisi olarak dikkat çekmektedir.

Tablo 5.5. Çevresel Sürdürülebilirlik Kodlarının Belediyeler Bazında Dağılımı - Çapraz Tablo Analizi

	Belediye\Bilecik Belediyesi	Belediye\Eskişehir Büyükşehir Belediyesi	Belediye\Bursa Büyükşehir Belediyesi
✓ Sürdürülebilirlik Boyutu			
✓ Çevresel			
✓ Çevre ve İklim	48	170	192
✓ Atık Yönetimi / Geri Dönüşüm	21	57	55
✓ Yeşil Alan / Ağaçlandırma	39	107	133
✓ Su Yönetimi	8	10	68
# N = Documents	1100 (22.6%)	1571 (32.2%)	2204 (45.2%)

Tablo 5.5 incelendiğinde çevresel sürdürülebilirlik kodlamalarında belediyeler arasında belirgin farklılıkların bulunduğu görülmektedir. Çevre ve İklim kategorisinde Bursa Büyükşehir Belediyesi 192 kodlamayla birinci sıraya yerleşirken Eskişehir Büyükşehir Belediyesi 170 ve Bilecik Belediyesi 48 kodlamayla bu kategoriye izlemektedir. Yeşil Alan / Ağaçlandırma kategorisinde Bursa 133, Eskişehir 107 ve Bilecik 39 kodlamayla sıralanmaktadır. Su Yönetimi kategorisinde ise dikkat çekici bir farklılık göze çarpmaktadır; Bursa Büyükşehir Belediyesi 68 kodlamayla bu kategoride öne çıkarken Bilecik Belediyesi yalnızca 8 ve Eskişehir Büyükşehir Belediyesi 10 kodlamayla oldukça sınırlı düzeyde kalmaktadır.

Bu bulgular, BEBKA bölgesi belediyelerinin çevresel sürdürülebilirlik iletişiminde çevre ve iklim ile yeşil alan konularını ön plana çıkardığını ortaya koymaktadır. Buna karşın Su Yönetimi kategorisinin en düşük temsil edilen kategori olarak öne çıkması, su kaynaklarının korunmasına yönelik içeriklerin görece sınırlı düzeyde kaldığına işaret etmektedir.

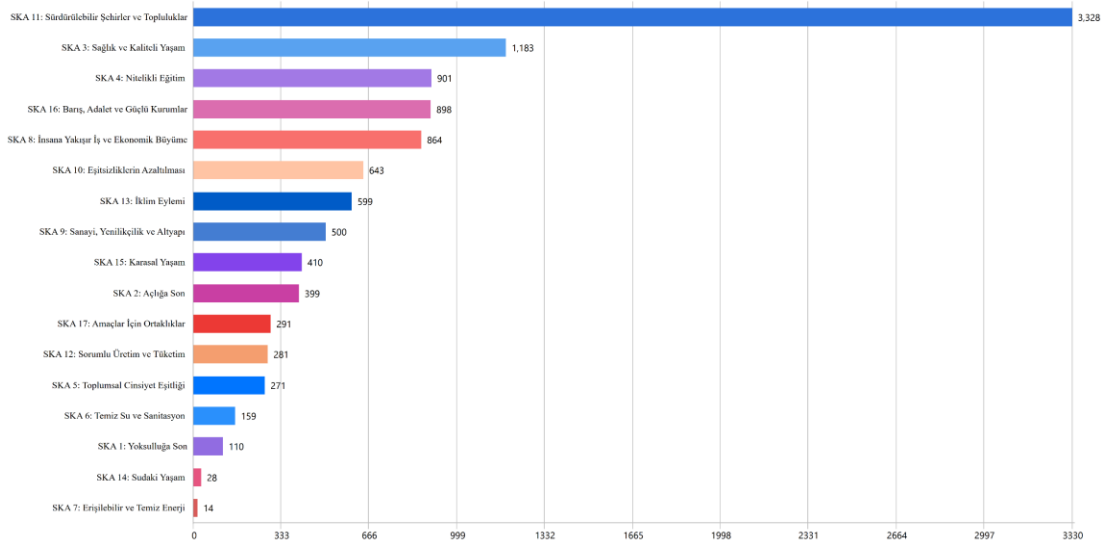
5.3. Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları (SKA) Analizi

Bu bölümde BEBKA bölgesi belediyelerinin Instagram paylaşımları, Birleşmiş Milletler'in 17 Sürdürülebilir Kalkınma Amacı (SKA) çerçevesinde analiz edilmektedir. Her gönderi, içerdiği temalar doğrultusunda ilgili SKA veya SKA'larla eşleştirilmiş; bu sayede belediyelerin dijital iletişiminin küresel sürdürülebilirlik hedefleriyle ne ölçüde örtüştüğü ortaya konulmaya

çalışılmıştır. İzleyen alt bölümlerde SKA'ların genel dağılımı, öne çıkan SKA'lar ve düşük temsil edilen SKA'lar sırasıyla ele alınmaktadır.

5.3.1. SKA dağılımı

Bu alt bölümde BEBKA bölgesi belediyelerinin Instagram paylaşımlarının 17 SKA çerçevesindeki genel dağılımı ele alınmaktadır. SKA'ların BEBKA bölgesi genelindeki frekans dağılımı Şekil 5.6'da, belediyeler bazındaki karşılaştırmalı dağılımı ise Tablo 5.6'da sunulmaktadır:

Şekil 5.6. BEBKA Bölgesi SKA Dağılımı - Kod Sıklıkları Analizi

Şekil 5.6'da görüldüğü üzere BEBKA bölgesi genelinde en fazla kodlanan SKA, SKA 11: Sürdürülebilir Şehirler ve Topluluklar'dır (3.328 kodlama, %68). Bu hedefe atfedilen kodlama sayısının diğer tüm hedeflere kıyasla belirgin biçimde yüksek olduğu dikkat çekmektedir. İkinci sırada SKA 3: Sağlık ve Kaliteli Yaşam (1.183 kodlama, %24) yer alırken SKA 4: Nitelikli Eğitim (901 kodlama, %18), SKA 16: Barış, Adalet ve Güçlü Kurumlar (898 kodlama, %18) ve SKA 8: İnsana Yakışır İş ve Ekonomik Büyüme (864 kodlama, %18) birbirine yakın oranlarda üçüncü grubu oluşturmaktadır. SKA 10: Eşitsizliklerin Azaltılması (643 kodlama, %13) ve SKA 13: İklim Eylemi (599 kodlama, %12) orta-üst düzeyde temsil edilen hedefler arasında yer almaktadır. SKA 9: Sanayi, Yenilikçilik ve Altyapı (500 kodlama, %10), SKA 15: Karasal Yaşam (410 kodlama, %8) ve SKA 2: Açlığa Son (399 kodlama, %8) orta düzeyde temsil edilen hedefler olarak öne çıkmaktadır. SKA 17: Amaçlar İçin Ortaklıklar (291 kodlama, %6), SKA 12: Sorumlu Üretim ve Tüketim (281 kodlama, %6) ve SKA 5: Toplumsal Cinsiyet Eşitliği (271 kodlama, %6) benzer

oranlarda temsil edilmektedir. SKA 6: Temiz Su ve Sanitasyon (159 kodlama, %3) ve SKA 1: Yoksulluğa Son (110 kodlama, %2) düşük temsil edilen hedefler arasında yer alırken SKA 14: Sudaki Yaşam (28 kodlama, %1) ve SKA 7: Erişilebilir ve Temiz Enerji (14 kodlama, %0) en düşük temsil edilen hedefler olarak dikkat çekmektedir.

Tablo 5.6. SKA'ların Belediyeler Bazında Dağılımı - Çapraz Tablo Analizi

	Belediye\Bilecik Belediyesi	Belediye\Eskişehir Büyükşehir Belediyesi	Belediye\Bursa Büyükşehir Belediyesi
SKA 1: Yoksulluğa Son	14	54	42
SKA 2: Açlığa Son	47	166	186
SKA 3: Sağlık ve Kaliteli Yaşam	278	479	426
SKA 4: Nitelikli Eğitim	327	330	244
SKA 5: Toplumsal Cinsiyet Eşitliği	69	104	98
SKA 6: Temiz Su ve Sanitasyon	16	28	115
SKA 7: Erişilebilir ve Temiz Enerji	2	6	6
SKA 8: İnsana Yakışır İş ve Ekonomik Büyüme	115	239	510
SKA 9: Sanayi, Yenilikçilik ve Altyapı	71	221	208
SKA 10: Eğitsizliklerin Azaltılması	103	237	303
SKA 11: Sürdürülebilir Şehirler ve Topluluklar	675	962	1691
SKA 12: Sorumlu Üretim ve Tüketim	45	121	115
SKA 13: İklim Eylemi	75	216	308
SKA 14: Sudaki Yaşam	3	6	19
SKA 15: Karasal Yaşam	65	178	167
SKA 16: Barış, Adalet ve Güçlü Kurumlar	292	163	443
SKA 17: Amaçlar İçin Ortaklıklar	88	69	134
# N = Documents	1100 (22.6%)	1571 (32.2%)	2204 (45.2%)

Tablo 5.6 incelendiğinde SKA 11: Sürdürülebilir Şehirler ve Topluluklar'ın üç belediyede de açık ara birinci sırada yer aldığı görülmektedir. Bursa Büyükşehir Belediyesi 1.691, Eskişehir Büyükşehir Belediyesi 962 ve Bilecik Belediyesi 675 kodlamayla bu hedefe en fazla atıfta bulunan belediyeler olarak öne çıkmaktadır. SKA 7: Erişilebilir ve Temiz Enerji ve SKA 14: Sudaki Yaşam kategorileri ise üç belediyede de en düşük kodlama frekansına sahip hedefler olarak dikkat çekmektedir. Öne çıkan ve düşük temsil edilen SKA'lara ilişkin ayrıntılı bulgular izleyen alt bölümlerde ele alınmaktadır.

5.3.2. Öne çıkan SKA'lar

BEBKA bölgesi belediyelerinin Instagram paylaşımlarında en yüksek temsil oranına sahip beş SKA; SKA 11: Sürdürülebilir Şehirler ve Topluluklar, SKA 3: Sağlık ve Kaliteli Yaşam, SKA 4: Nitelikli Eğitim, SKA 16: Barış, Adalet ve Güçlü Kurumlar ve SKA 8: İnsana Yakışır İş ve Ekonomik Büyüme olarak belirlenmiştir. Bu hedeflerin belediyeler bazındaki dağılımı Tablo 5.7'de sunulmaktadır:

Tablo 5.7. Öne Çıkan SKA'ların Belediyeler Bazında Dağılımı

Sürdürülebilir Kalkınma Amacı (SKA)	Bilecik Belediyesi	Eskişehir Büyükşehir Belediyesi	Bursa Büyükşehir Belediyesi
SKA 11: Sürdürülebilir Şehirler ve Topluluklar	675	962	1.691
SKA 3: Sağlık ve Kaliteli Yaşam	278	479	426
SKA 4: Nitelikli Eğitim	327	330	244
SKA 16: Barış, Adalet ve Güçlü Kurumlar	292	163	443
SKA 8: İnsana Yakışır İş ve Ekonomik Büyüme	115	239	510

Tablo 5.7 incelendiğinde SKA 11: Sürdürülebilir Şehirler ve Topluluklar'ın 3.328 kodlamayla (%68) diğer tüm hedeflerin çok üzerinde seyrettiği görülmektedir. Bu hedef üç belediyede de açık ara birinci sırada yer almakta olup Bursa Büyükşehir Belediyesi 1.691, Eskişehir Büyükşehir Belediyesi 962 ve Bilecik Belediyesi 675 kodlamayla öne çıkmaktadır. SKA 3: Sağlık ve Kaliteli Yaşam 1.183 kodlamayla (%24) ikinci sırada yer alırken bu kategoride Eskişehir Büyükşehir Belediyesi 479 kodlamayla birinci sıraya yerleşmekte, Bursa 426 ve Bilecik 278 kodlamayla izlemektedir. SKA 4: Nitelikli Eğitim kategorisinde dikkat çekici bir bulgu öne çıkmaktadır; Bilecik Belediyesi 327 kodlamayla Eskişehir Büyükşehir Belediyesi'nin (330) hemen ardında yer alarak büyükşehir belediyelerine yakın bir performans sergilemektedir. SKA 16: Barış, Adalet ve Güçlü Kurumlar kategorisinde ise bir diğer dikkat çekici bulgu gözlemlenmektedir; Bilecik Belediyesi 292 kodlamayla Eskişehir Büyükşehir Belediyesi'ni (163) geride bırakarak ikinci sıraya yerleşmektedir. SKA 8: İnsana Yakışır İş ve Ekonomik Büyüme kategorisinde Bursa Büyükşehir Belediyesi 510 kodlamayla açık ara birinci sıradadır.

Bu bulgular, BEBKA bölgesi belediyelerinin SKA iletişiminde kentsel yaşam kalitesi, sağlık ve eğitim gibi temel sosyal hizmetleri ön plana çıkardığını ortaya koymaktadır. Bilecik Belediyesi'nin SKA 4 ve SKA 16 kategorilerinde büyükşehir belediyelerine yakın hatta zaman zaman üstün bir performans sergilemesi, ölçek farkına rağmen sürdürülebilirlik iletişiminde etkin bir strateji izlediğine işaret etmektedir.

5.3.3. Düşük temsil edilen SKA'lar

BEBKA bölgesi belediyelerinin Instagram paylaşımlarında en düşük temsil oranına sahip dört SKA; SKA 6: Temiz Su ve Sanitasyon, SKA 1: Yoksulluğa Son, SKA 14: Sudaki Yaşam ve SKA 7: Erişilebilir ve Temiz Enerji olarak belirlenmiştir. Bu hedeflerin belediyeler bazındaki dağılımı Tablo 5.8'de sunulmaktadır:

Tablo 5.8. Düşük Temsil Edilen SKA'ların Belediyeler Bazında Dağılımı

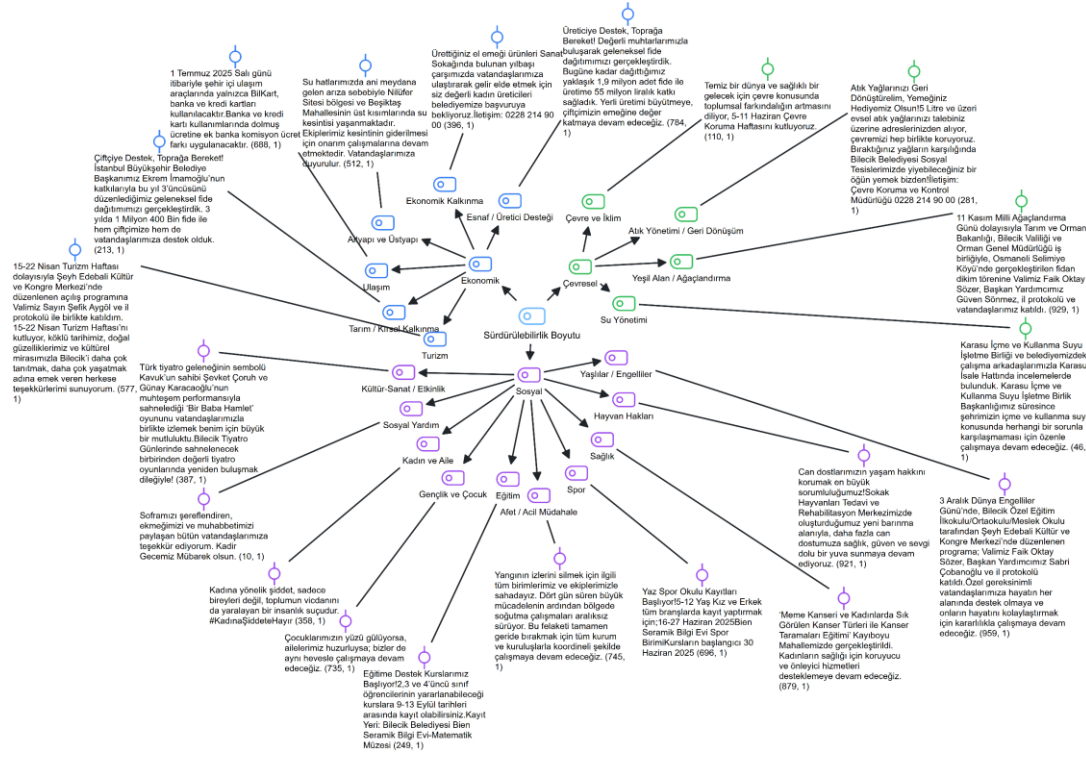
Sürdürülebilir Kalkınma Amacı (SKA)	Bilecik Belediyesi	Eskişehir Büyükşehir Belediyesi	Bursa Büyükşehir Belediyesi
SKA 6: Temiz Su ve Sanitasyon	16	28	115
SKA 1: Yoksulluğa Son	14	54	42
SKA 14: Sudaki Yaşam	3	6	19
SKA 7: Erişilebilir ve Temiz Enerji	2	6	6

Tablo 5.8 incelendiğinde SKA 7: Erişilebilir ve Temiz Enerji'nin 14 kodlamayla (%0) tüm SKA'lar arasında en düşük temsil edilen hedef olduğu görülmektedir. Bu hedef üç belediyede de oldukça sınırlı düzeyde kalmakta olup Bilecik Belediyesi'nde yalnızca 2, Eskişehir ve Bursa Büyükşehir Belediyelerinde ise 6'şar kodlamayla temsil edilmektedir. SKA 14: Sudaki Yaşam 28 kodlamayla (%1) ikinci en düşük temsil edilen hedef olarak öne çıkmaktadır. SKA 1: Yoksulluğa Son kategorisinde dikkat çekici bir bulgu gözlemlenmektedir; Eskişehir Büyükşehir Belediyesi 54 kodlamayla Bursa Büyükşehir Belediyesi'ni (42) geride bırakarak birinci sıraya yerleşmektedir. SKA 6: Temiz Su ve Sanitasyon kategorisinde ise Bursa Büyükşehir Belediyesi 115 kodlamayla diğer belediyelerden belirgin biçimde ayrılmakta; Eskişehir 28 ve Bilecik 16 kodlamayla oldukça sınırlı düzeyde kalmaktadır.

Bu bulgular, BEBKA bölgesi belediyelerinin dijital sürdürülebilirlik iletişimde enerji, su ve yoksullukla mücadele gibi kritik küresel hedeflere yeterince yer vermediğini ortaya koymaktadır. Söz konusu hedeflerin düşük temsil edilmesi, belediyelerin Instagram iletişimde çevresel ve ekonomik kırılganlıklara ilişkin farkındalık oluşturma konusunda önemli bir boşluğun bulunduğuna işaret etmektedir.

5.4. Tematik Analiz Bulguları

Bu bölümde BEBKA bölgesi belediyelerinin Instagram paylaşımları tematik analiz yöntemi çerçevesinde incelenmektedir. Tematik analiz, MAXQDA yazılımı aracılığıyla gerçekleştirilmiş; her belediye için Kod-Alt Kod Ağı ve Kelime Bulutu oluşturulmuştur. Bulgular önce BEBKA bölgesi geneli, ardından Bilecik Belediyesi, Eskişehir Büyükşehir Belediyesi ve Bursa Büyükşehir Belediyesi düzeyinde ayrı ayrı sunulmaktadır:

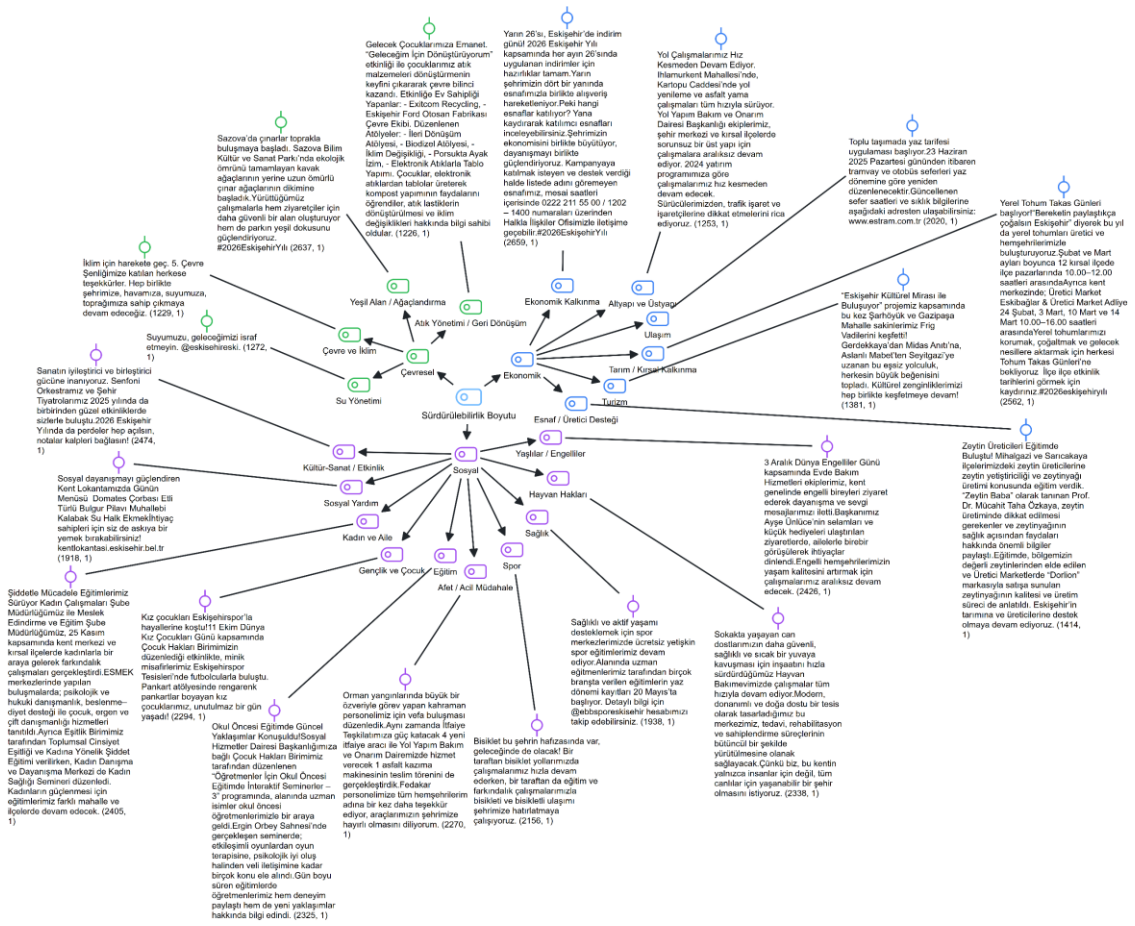
Şekil 5.9. Bilecik Belediyesi Kod-Alt Kod Ağı

Şekil 5.9'da Bilecik Belediyesi'ne ait Kod-Alt Kod Ağı görülmektedir. Ağ incelendiğinde Sürdürülebilirlik Boyutu ana kodu altında üç temel dal olan Sosyal, Ekonomik ve Çevresel kodlarının yer aldığı görülmektedir. Sosyal boyut altında en fazla bağlantıya sahip kodların Kültür-Sanat/Etkinlik, Sosyal Yardım, Kadın ve Aile ve Gençlik ve Çocuk olduğu dikkat çekmektedir. Ekonomik boyut altında Ulaştırma, Altyapı ve Üstyapı ve Tarım/Kırsal Kalkınma kodlarının öne çıktığı görülürken Çevresel boyut altında Çevre ve İklim, Atık Yönetimi/Geri Dönüşüm ve Yeşil Alan/Ağaçlandırma kodlarının belirgin biçimde öne çıktığı gözlemlenmektedir. Kod-Alt Kod Ağı üzerinde yer alan paylaşım alıntıları incelendiğinde Bilecik Belediyesi'nin sürdürülebilirlik iletişiminde sosyal hizmetler, tarımsal destek ve çevre faaliyetlerini ön plana çıkardığı anlaşılmaktadır.

"Atık Yağlarınızı Geri Dönüştürelim, Yemeğiniz Hediye Olsun! 5 Litre ve üzeri evsel atık yağlarınızı talebiniz üzerine adreslerinizden alıyor, çevremizi hep birlikte koruyoruz. Bıraktığınız yağların karşılığında Bilecik Belediyesi Sosyal Tesislerimizde yiyebileceğiniz bir öğün yemek bizden!" (@bilecikbeltr, 04.10.2024)

Genel değerlendirme yapıldığında Bilecik Belediyesi'nin dijital sürdürülebilirlik iletişiminin Triple Bottom Line çerçevesinin sosyal boyutu ağırlıklı bir yapı sergilediği görülmektedir. Kültürel etkinlikler ve sosyal yardım faaliyetleri öne çıkan temalar arasında yer alırken tarihsel ve kültürel kimliğin iletişimde belirleyici bir işlev üstlendiği dikkat çekmektedir. Bu profil, Bilecik Belediyesi'ni bölgedeki büyükşehir belediyeleriyle karşılaştırıldığında kimlik odaklı ve topluluk merkezli bir iletişim stratejisi izleyen bir yerel yönetim olarak konumlandırmaktadır.

Eskişehir Büyükşehir Belediyesi'nin 1.571 Instagram gönderisi tematik analiz kapsamında incelenmiş; paylaşımların genel çerçevesini kültürel etkinlikler ve kentsel dönüşüm faaliyetlerinin oluşturduğu tespit edilmiştir.

Şekil 5.11. Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Kod-Alt Kod Ağı

Şekil 5.11'de Eskişehir Büyükşehir Belediyesi'ne ait Kod-Alt Kod Ağı görülmektedir. Ağ incelendiğinde Sürdürülebilirlik Boyutu ana kodu altında üç temel dal olan Sosyal, Ekonomik ve Çevresel kodlarının yer aldığı görülmektedir. Sosyal boyut altında en fazla bağlantıya sahip kodların Kültür-Sanat/Etniklik, Sosyal Yardım, Gençlik ve Çocuk ve Kadın ve Aile olduğu dikkat çekmektedir. Ekonomik boyut altında Altyapı ve Üstyapı, Ulaşım ve Ekonomik Kalkınma kodlarının öne çıktığı görülürken Çevresel boyut altında Çevre ve İklim, Yeşil Alan/Ağaçlandırma ve Atık Yönetimi/Geri Dönüşüm kodlarının belirgin biçimde öne çıktığı gözlemlenmektedir. Kod-Alt Kod Ağı üzerinde yer alan paylaşım alıntıları incelendiğinde Eskişehir Büyükşehir Belediyesi'nin sürdürülebilirlik iletişimde kültürel zenginlik, çevre bilinci ve kentsel hizmetleri ön plana çıkardığı anlaşılmaktadır.

"Yol Çalışmalarımız Hız Kesmeden Devam Ediyor. İhlamurkent Mahallesi'nde, Kartopu Caddesi'nde yol yenileme ve asfalt yama çalışmaları tüm hızıyla sürüyor. Yol Yapım Bakım ve Onarım Dairesi Başkanlığı ekiplerimiz, şehir merkezi ve kırsal ilçelerde sorunsuz bir üst yapı için çalışmalara aralıksız devam ediyor. 2024 yatırım programımıza göre çalışmalarımız hız kesmeden devam edecek. Sürücülerimizden, trafik işaret ve işaretçilerine dikkat etmelerini rica ediyoruz." (@eskisehirbb, 26.06.2024)

"İklim için harekete geç. 5. Çevre Şenliğimize katılan herkese teşekkürler. Hep birlikte şehrimize, havamıza, suyumuza, toprağımıza sahip çıkmaya devam edeceğiz." (@eskisehirbb, 08.06.2024)

Genel değerlendirme yapıldığında Eskişehir Büyükşehir Belediyesi'nin dijital sürdürülebilirlik iletişiminin Triple Bottom Line çerçevesinin sosyal boyutu ağırlıklı olmakla birlikte kültürel etkinlikler ve kentsel ulaşım ekseninde belirgin bir çeşitlilik sergilediği görülmektedir. "opera", "senfoni" ve "tramvay" gibi kelimelerin öne çıkması, bu belediyenin bölgedeki diğer belediyelerden farklı olarak kültürel sürdürülebilirlik ve akıllı kentsel ulaşım odaklı bir iletişim profili çizdiğine işaret etmektedir.

Bursa Büyükşehir Belediyesi'nin 2.204 Instagram gönderisi tematik analiz kapsamında incelenmiş; paylaşımların genel çerçevesini sosyal hizmetler, spor etkinlikleri ve kentsel altyapı faaliyetlerinin oluşturduğu tespit edilmiştir.

çıkışlarında, gün gün farklı mahallelerde olmak üzere 15 bin kişiyi tatlı ikramımızla buluşturuyoruz.#SizinİçinÇalışıyoruz" (@bursabuyuksehir, 06.03.2026)

"Acemler'i Rahatlatacak Yatırım. Acemler ve çevresindeki trafik sıkışıklığını azaltmak için çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Soğukkuyu Kavşağı'nda başlattığımız yol genişletme ve ilave şerit çalışmalarıyla, Mudanya ve İzmir yönüne giden araçlar için daha akıcı bir ulaşım sağlayacağız.Trafik sorunlarını bilimsel verilerle analiz ediyor, en doğru çözümleri hayata geçiriyoruz. Acemler başta olmak üzere Orhaneli ve Beşevler kavşaklarında da yeni düzenlemeler yaparak kent içi ulaşımı rahatlatacağız. Bursa'nın her noktasında konforlu ve güvenli bir ulaşım için çalışmaya devam ediyoruz." (@bursabuyuksehir, 03.02.2025)

"Çevre Haftası kapsamında Bursa Büyükşehir Belediyemizin düzenlediği Süslü Bisikletler Festivali'ne değerli eşim Seden Bozbey ile birlikte katıldık. 3 Haziran Bisiklet Günü'ne özel olarak hazırlanan rengârenk süslenmiş bisikletlerimizle pedal çevirerek, doğaya ve çevreye olan duyarlılığımızı hep birlikte gösterdik.Bu anlamlı etkinlikte hemşehrilerimizle birlikte aynı heyecanı paylaşmak, çevre bilincini güçlendirmek ve temiz bir gelecek için farkındalık yaratmak bizler için büyük bir mutluluktur.Emeği geçen herkese teşekkür ediyor, doğayla dost, sürdürülebilir bir yaşam için hep birlikte çalışmaya devam edeceğimizi bir kez daha vurgulamak istiyorum." (@bursabuyuksehir, 03.06.2025)

Genel değerlendirme yapıldığında Bursa Büyükşehir Belediyesi'nin dijital sürdürülebilirlik iletişiminin Triple Bottom Line çerçevesinin üç boyutunu da kapsayan geniş bir içerik yelpazesi sergilediği görülmektedir. Sosyal dayanışma ve spor etkinliklerinin yanı sıra kentsel altyapı yatırımları ve gastronomi turizmine yönelik içeriklerin iletişimde belirgin bir yer tutması, bu belediyeyi bölgedeki diğer belediyelerden farklı kılan çok boyutlu bir sürdürülebilirlik iletişim profili olarak öne çıkarmaktadır.

5.5. Bulguların Genel Değerlendirilmesi

Bu bölümde araştırmanın 5.2, 5.3 ve 5.4 numaralı alt bölümlerinde elde edilen bulgular bütüncül bir perspektiften değerlendirilerek belediyeler arası karşılaştırmalı bir analiz sunulmaktadır. Bulgular; Triple Bottom Line (TBL) boyutları, Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları (SKA) ve tematik analiz çerçeveleri ekseninde ele alınmış; araştırma sorularına yanıt verecek biçimde kuramsal çerçeveye ilişkilendirilmiştir.

Araştırma bulgularının TBL çerçevesinde değerlendirilmesinde, sosyal boyutun %91 ile baskın sürdürülebilirlik eksenini olduğu görülmektedir. Bunu ekonomik boyut (%39) ve çevresel boyut (%24) izlemektedir. Toplam oranın %100'ü aşması, bazı gönderilerin birden fazla boyutta eş zamanlı olarak kodlanmasından kaynaklanmaktadır. Sosyal boyutun bu denli baskın çıkması, belediyelerin Instagram iletişiminin ağırlıklı olarak vatandaşa yönelik hizmet duyuruları, kültürel etkinlikler ve sosyal yardım faaliyetleri ekseninde şekillendiğini ortaya koymaktadır. Bu bulgu, yerel yönetimlerin sosyal medyayı öncelikli olarak toplumsal görünürlük ve hizmet meşruiyeti sağlama aracı olarak kullandığına işaret etmektedir. Nitekim literatürde de belediyelerin sosyal medya iletişiminin ağırlıklı olarak sosyal hizmet ve bilgilendirme odaklı olduğu vurgulanmaktadır (Sobacı ve Hatipoğlu, 2017; Özen ve Tekin, 2025). Çevresel boyutun en düşük temsil oranına sahip olması ise dikkat çekici bir bulgudur. Bu durum, Elkington (1997) tarafından ortaya konan TBL yaklaşımının öngördüğü dengeli sürdürülebilirlik iletişiminden belirgin biçimde uzaklaşıldığına işaret etmektedir. Öte yandan literatürde belirtildiği üzere kurumların sürdürülebilirlik iletişiminde çevresel boyutu öne çıkarma eğilimi gösterdiği bilinmektedir (Du vd., 2010); ancak bu araştırmanın bulguları söz konusu eğilimin BEBKA bölgesindeki belediyeler için geçerli olmadığını ortaya koymaktadır. Belediyeler bazında değerlendirildiğinde, her üç belediyenin de sosyal boyutu ön planda tuttuğu görülmektedir. Bununla birlikte Bursa Büyükşehir Belediyesi'nin TBL çerçevesinin üç boyutunu da kapsayan daha geniş bir içerik yelpazesi sunduğu; Eskişehir Büyükşehir Belediyesi'nin kültürel etkinlikler ve kentsel ulaşım ekseninde belirgin bir çeşitlilik sergilediği; Bilecik Belediyesi'nin ise kimlik odaklı ve topluluk merkezli bir iletişim stratejisi izlediği tespit edilmiştir.

SKA analizi sonuçları incelendiğinde, SKA 11: Sürdürülebilir Şehirler ve Topluluklar'ın 3.328 kodlama ve %68 oranıyla diğer tüm hedeflerin çok üzerinde seyrettiği görülmektedir. Bu bulgu, yerel yönetimlerin doğası gereği kentsel hizmetler ve topluluk odaklı faaliyetlere yöneldiğini yansıtmakta; SKA 11'in belediye yetki alanlarıyla en doğrudan örtüşen hedef olduğunu bir kez daha teyit etmektedir (UN, 2015; Haberal ve Işık, 2024). İkinci sırada yer alan SKA 3: Sağlık ve Kaliteli Yaşam (1.183 kodlama, %24) ile SKA 4: Nitelikli Eğitim (901 kodlama, %18), SKA 16: Barış, Adalet ve Güçlü Kurumlar (898 kodlama, %18) ve SKA 8: İnsana Yakışır İş ve Ekonomik Büyüme (864 kodlama, %18) sosyal ve ekonomik boyutların SKA düzeyindeki yansımalarını oluşturmaktadır. Bu hedeflerin öne çıkması, TBL analizinde tespit edilen sosyal boyut baskınlığıyla tutarlılık göstermekte; iki analitik çerçevenin birbirini tamamlayıcı niteliğini

ortaya koymaktadır. Buna karşın SKA 7: Erişilebilir ve Temiz Enerji (14 kodlama, %0) ve SKA 14: Sudaki Yaşam (28 kodlama, %1) en düşük temsil edilen hedefler olarak dikkat çekmektedir. Bu bulgu, belediyelerin enerji dönüşümü ve su ekosistemi koruma konularında dijital iletişim platformlarını yeterince araçsallaştıramadığına işaret etmektedir. Sinyal Teorisi (Spence, 1973) perspektifinden değerlendirildiğinde, bu alanlara yönelik içeriklerin yokluğu belediyelerin söz konusu küresel hedefler konusundaki kurumsal taahhütlerini paydaşlarına yeterince sinyal edemediğine işaret etmektedir. Belediyeler bazında değerlendirildiğinde dikkat çekici bir bulgu öne çıkmaktadır: Bilecik Belediyesi, SKA 4 kategorisinde 327 kodlamayla Eskişehir Büyükşehir Belediyesi'nin (330) hemen ardında yer almakta; SKA 16 kategorisinde ise 292 kodlamayla Eskişehir'i (163) geride bırakmaktadır. Bu bulgu, ölçek ve nüfus büyüklüğünden bağımsız olarak daha küçük ölçekli belediyelerin de belli alanlarda güçlü bir sürdürülebilirlik iletişimi profili sergileyebildiğini göstermektedir.

Tematik analiz bulguları ele alındığında, söz konusu bulguların TBL ve SKA analizlerinin nicel sonuçlarını nitel bir derinlikle tamamladığı görülmektedir. BEBKA bölgesi genelinde tematik analiz, belediyelerin iletişiminde kurumsal kimlik, coğrafi aidiyet ve toplumsal etkinliklerin belirleyici temalar olduğunu ortaya koymaktadır. "atatürk", "ramazan" ve yerel yönetici isimlerinin Kelime Bulutu'nda öne çıkması, belediyelerin iletişiminde tarihsel ve milli kimliğin, dini günlerin ve kurumsal temsilin sürdürülebilirlik iletişimiyle iç içe geçtiğini göstermektedir. Belediye düzeyinde değerlendirildiğinde üç farklı iletişim profili belirginleşmektedir: Bilecik Belediyesi kimlik odaklı ve topluluk merkezli bir profil çizerken, Eskişehir Büyükşehir Belediyesi kültürel sürdürülebilirlik ve akıllı kentsel ulaşım ekseninde farklılaşmaktadır. Bursa Büyükşehir Belediyesi ise sosyal dayanışma, kentsel altyapı ve gastronomi turizmi boyutlarını kapsayan çok katmanlı bir iletişim stratejisi sergilemektedir.

Araştırmanın dört temel sorusu çerçevesinde elde edilen bulgular şu şekilde özetlenebilir: Birinci araştırma sorusu kapsamında bulgular, sürdürülebilirlik temalarının üç belediyenin Instagram iletişiminde belirgin biçimde yer aldığını ortaya koymaktadır. Sosyal boyutun %91 oranıyla baskın konumda olması, belediyelerin sürdürülebilirlik iletişimini ağırlıklı olarak sosyal hizmetler ekseninde kurguladığına işaret etmektedir. İkinci araştırma sorusu kapsamında paylaşımların çevresel, sosyal ve ekonomik boyutlar arasında dengeli bir dağılım sergilemediği; sosyal boyutun (%91) ekonomik (%39) ve çevresel (%24) boyutlara kıyasla belirgin biçimde

baskın olduğu tespit edilmiştir. Bu dengesizlik, belediyelerin sürdürülebilirliği bütüncül bir çerçevede değil seçici bir gündem olarak kurguladığına işaret etmektedir. Üçüncü araştırma sorusu kapsamında SKA 11'in baskın biçimde öne çıkması, belediyelerin küresel sürdürülebilirlik gündemini kentsel hizmetler ekseninde içselleştirdiğini; ancak enerji, su ve biyoçeşitlilik gibi kritik alanlarda iletişim boşlukları bulunduğunu ortaya koymaktadır. Dördüncü araştırma sorusu kapsamında ise bulgular belediyeler arasında içerik çeşitliliği, tematik odak ve SKA uyumu bakımından anlamlı farklılıklar bulunduğunu göstermektedir. Bununla birlikte her üç belediyenin de sosyal boyutu öncelikli konumlandırması ve SKA 11'i baskın hedef olarak benimsemesi, bölgesel bir iletişim örüntüsünün varlığına işaret etmektedir.

Bulgular kuramsal çerçeve açısından değerlendirildiğinde, Sinyal Teorisi (Spence, 1973) bağlamında belediyelerin Instagram paylaşımlarının kurumsal sürdürülebilirlik taahhütlerini paydaşlara iletmek amacıyla araçsallaştırıldığı görülmektedir. Ancak SKA 7 ve SKA 14 gibi kritik çevresel hedeflerin düşük temsil edilmesi, bu sinyallerin bütüncül bir sürdürülebilirlik taahhüdünden ziyade kurumsal görünürlük kaygısını yansıttığına işaret etmektedir. Kurumsal Meşruiyet Teorisi (Suchman, 1995) açısından bakıldığında ise belediyelerin Instagram iletişiminin sosyal hizmetler ve kültürel etkinlikler ekseninde yoğunlaşması, kurumların vatandaş beklentileriyle örtüşen bir meşruiyet inşası çabası içinde olduğunu düşündürmektedir. Bu durum, sürdürülebilirlik iletişiminin gerçek politika değişikliklerinden ziyade kurumsal imaj kaygısıyla şekillenme riskini de beraberinde getirmektedir (Lyon ve Maxwell, 2011). TBL çerçevesi (Elkington, 1997) açısından değerlendirildiğinde ise BEBKA bölgesi belediyelerinin sosyal boyutu ön plana çıkaran ancak çevresel boyutu görece ihmal eden bir iletişim yapısı sergilediği görülmektedir. Bu dengesizlik, sürdürülebilirlik iletişiminin bütüncül bir yaklaşım yerine seçici bir çerçeveleme stratejisi üzerine inşa edildiğine işaret etmektedir.

Bu bulgular bir bütün olarak değerlendirildiğinde, BEBKA bölgesi belediyelerinin dijital sürdürülebilirlik iletişiminin sosyal görünürlük ve kurumsal meşruiyet odaklı bir yapı sergilediği; çevresel ve enerji sürdürülebilirliği gibi alanlarda ise önemli iletişim boşluklarının bulunduğu anlaşılmaktadır. Bu bulgular, izleyen bölümde sunulan sonuç, tartışma ve öneriler çerçevesinde ayrıntılı biçimde ele alınmaktadır.

6. SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER

6.1. Sonuç

Bu araştırma, BEBKA bölgesindeki üç belediyenin 01.04.2024–01.04.2026 tarihleri arasındaki Instagram paylaşımları üzerinden yürütülen sistematik içerik analizi aracılığıyla yerel yönetimlerin dijital sürdürülebilirlik iletişimi pratiklerini incelemiştir. Bulgular, söz konusu belediyelerin sürdürülebilirlik temalarını dijital mecralara taşıma konusunda farklı düzeylerde çaba gösterdiğini; ancak bütüncül, stratejik ve SKA odaklı bir iletişim modelinin henüz kurumsal bir pratik olarak yerleşmediğini açıkça ortaya koymaktadır.

Araştırma bulgularının bütünsel bir değerlendirmesi yapıldığında üç temel örüntü dikkat çekmektedir:

Birinci temel örüntü, sürdürülebilirlik iletişiminin boyutlar arası dengesizliğidir. Sosyal sürdürülebilirlik içerikleri sayısal olarak baskın konumda iken çevresel ve ekonomik boyutlar göreceli olarak geri planda kalmaktadır. Bu dengesizlik, belediyelerin sürdürülebilirliği bütünlük bir çerçevede değil seçici bir gündem olarak kurguladığına işaret etmekte ve Elkington (1997)'in TBL modelinin gerektirdiği çok boyutlu ve dengeli yaklaşımdan uzaklaşıldığını göstermektedir.

İkinci temel örüntü, SKA farkındalığının sınırlılığıdır. Belediyelerin paylaşımlarında SKA'lara doğrudan atıf yapılmadığı, eşleştirmenin araştırmacı tarafından içerik temelinde gerçekleştirildiği gözlemlenmiştir. Bu bulgu, Türkiye bağlamında Yereli ve Ünal (2022)'in stratejik planlardaki SKA entegrasyon yetersizliğine ilişkin tespitinin dijital iletişim pratiğine de yansıdığını ortaya koymakta; aynı zamanda Allen vd. (2018)'in SKA'ların uygulanmasında yerel düzeyde sistematik bir iletişim stratejisinin henüz geliştirilemediğine ilişkin tespitini desteklemektedir.

Üçüncü temel örüntü, iletişim stratejisi yerine etkinlik odaklı yaklaşımın benimsenmesidir. Belediyelerin sürdürülebilirlik içeriklerini büyük ölçüde etkinlik duyuruları, proje haberleri ve hizmet bildirimleri formatında sunduğu; ancak bu içeriklerin kapsamlı bir sürdürülebilirlik vizyonu ile ilişkilendirilmesinin oldukça sınırlı kaldığı tespit edilmiştir. Bu durum, İbrahim (2022)'in belediyelerin dijital iletişimde stratejik kapasite geliştirme gerekliliğine yönelik vurgusunu doğrulamaktadır.

Araştırmanın dört temel sorusu bağlamında elde edilen bulgular 5.5 numaralı bölümde ayrıntılı biçimde ele alınmış olmakla birlikte genel bir değerlendirme yapıldığında belediyelerin

sürdürülebilirlik iletişiminde sosyal boyutun (%91) baskın olduğu, SKA uyumunun sınırlı kaldığı ve belediyeler arasında içerik çeşitliliği, tematik odak ve SKA uyumu bakımından anlamlı farklılıklar bulunduğu görülmektedir. Bununla birlikte her üç belediyenin de sosyal boyutu öncelikli konumlandırması ve SKA 11'i baskın hedef olarak benimsemesi, bölgesel bir iletişim örüntüsünün varlığına işaret etmektedir.

Son olarak araştırmanın, BEBKA bölgesinde yerel yönetimlerin dijital sürdürülebilirlik iletişimini doğrudan ele alan ilk akademik çalışmalardan biri olma niteliğiyle alana özgün bir katkı sunduğu değerlendirilmektedir. Elde edilen bulgular, bu alandaki araştırmaların genişletilmesi ve kurumsal pratiklerin güçlendirilmesi için sağlam bir başlangıç noktası oluşturmaktadır.

6.2. Tartışma

Bu bölümde araştırma bulguları, ilgili literatür çerçevesinde karşılaştırmalı olarak değerlendirilmekte ve mevcut akademik yazına sağlanan katkılar tartışılmaktadır.

Araştırma bulguları, yerel yönetimlerin sosyal medya iletişimine ilişkin literatürle büyük ölçüde örtüşmektedir. Türkiye'deki belediyelerin sosyal medyayı ağırlıklı olarak tek yönlü iletişim aracı olarak kullandığı ve vatandaşla etkileşim düzeyinin oldukça sınırlı kaldığı ortaya konmuştur (Sobacı ve Hatipoğlu, 2017; Eryeşil vd., 2021). Bu araştırmanın bulguları da benzer bir örüntüyü doğrulamaktadır: BEBKA bölgesi belediyelerinin Instagram paylaşımları incelendiğinde, içeriklerin büyük bölümünün etkinlik duyuruları, hizmet bildirimleri ve proje haberleri formatında kurgulandığı; stratejik ve diyalog odaklı bir iletişim anlayışının ise oldukça sınırlı kaldığı görülmektedir. Erzurum belediyeleri üzerinde yürütülen araştırma da belediyelerin düzenli içerik üretimi ve farklı içerik türlerini kullanma konusunda yetersiz kaldığını ortaya koymuş; bu bulgu da mevcut araştırmanın tespitleriyle örtüşmektedir (Özen ve Tekin, 2025). Ayrıca sürdürülebilirlik iletişiminde çerçeveleme kalitesinin vatandaş katılımı üzerinde belirleyici bir etki yarattığı da bu araştırmanın bulgularıyla örtüşmektedir (Nisbet, 2009). Belediyelerin iletişiminde stratejik bir çerçeveleme anlayışının yeterince gelişmemiş olması, vatandaş katılımını sınırlayan önemli bir etken olarak değerlendirilebilir.

TBL boyutlarının dağılımı açısından bakıldığında, araştırma bulgularının uluslararası literatürle kısmen uyumlu kısmen de farklılaşan bir tablo ortaya koyduğu görülmektedir. Avrupa'daki yerel yönetimlerin sürdürülebilirlik iletişiminde ekonomik, sosyal ve çevresel boyutlar arasında belirgin farklılıklar bulunduğu tespit edilmiştir (Navarro-Galera vd., 2017). Bu

araştırmada da benzer bir dengesizlik gözlemlenmiş; sosyal boyutun (%91) ekonomik (%39) ve çevresel (%24) boyutlara kıyasla çok daha baskın bir konumda olduğu belirlenmiştir. Bununla birlikte uluslararası literatürde çevresel boyutun ön plana çıktığı bulgularının aksine (Du vd., 2010), BEBKA bölgesi belediyelerinin çevresel sürdürülebilirlik içeriklerine görece sınırlı yer verdiği dikkat çekmektedir. Bu durum, Türkiye'deki yerel yönetimlerin sürdürülebilirlik iletişimde çevresel farkındalığın henüz yeterince içselleştirilmediğine işaret etmekte ve Türkiye'de belediyelerin çevresel sürdürülebilirlik kapasitesinin güçlendirilmesi gerektiğine yönelik tespiti desteklemektedir (Köseoğlu, 2026).

Gündem belirleme teorisi (McCombs ve Shaw, 1972) perspektifinden değerlendirildiğinde, belediyelerin Instagram paylaşımlarında sosyal içerikleri yoğun biçimde öne çıkarırken çevresel konulara sınırlı yer vermesi, vatandaşların yerel sürdürülebilirlik gündemine ilişkin algısını sosyal hizmetler ekseninde biçimlendirme potansiyeli taşımaktadır. Medyanın seçip vurguladığı konuların kamuoyu gündemini şekillendirdiği yönündeki temel önerme, kurumsal sosyal medya hesapları bağlamında da geçerliliğini korumakta; belediyelerin içerik tercihleri, hangi sürdürülebilirlik konularının toplumsal gündemde görünür olacağını dolaylı biçimde belirlemektedir. Bu açıdan çevresel içeriklerin düşük payı, yalnızca bir iletişim tercihi değil, aynı zamanda yerel kamuoyunun çevresel sürdürülebilirlik farkındalığını sınırlayabilecek bir gündem kurma örüntüsünü de yansıtmaktadır.

Sinyal Teorisi (Spence, 1973) perspektifinden değerlendirildiğinde, belediyelerin çevresel ve enerji sürdürülebilirliğine ilişkin içeriklere yeterince yer vermemesi, bu alanlardaki kurumsal taahhütlerini paydaşlara güvenilir biçimde sinyal edemediğine işaret etmektedir. Bu durum, sürdürülebilirlik iletişiminin gerçek politika değişikliklerinden ziyade kurumsal görünürlük kaygısıyla şekillendiği izlenimini doğurmakta ve Meşruiyet Teorisi (Suchman, 1995) çerçevesinde belediyelerin meşruiyet inşası arayışını yansıtmaktadır.

Meşruiyet teorisinin üç boyutlu yapısı üzerinden değerlendirildiğinde, BEBKA bölgesi belediyelerinin iletişimde pragmatik meşruiyetin baskın olduğu görülmektedir: Sosyal yardım, hizmet duyurusu ve etkinlik içerikleri, vatandaşın gündelik çıkar ve beklentilerine doğrudan seslenmektedir. Buna karşılık kültürel miras ile milli ve manevi değerlere ilişkin yoğun içerik üretimi, ahlaki ve bilişsel meşruiyet inşasının araçları olarak okunabilir. Çevresel içeriklerin düşük payı ise çevresel sürdürülebilirliğin belediyeler tarafından henüz güçlü bir meşruiyet kaynağı

olarak algılanmadığını; meşruiyet stratejilerinin ağırlıklı olarak kısa vadeli ve somut getirisi görünür alanlar üzerine kurulduğunu düşündürmektedir (Suchman, 1995).

SKA analizi bulguları açısından değerlendirildiğinde, araştırma sonuçlarının Türkiye'deki belediyelerin SKA'ları eşit düzeyde benimsemediğini; özellikle SKA 11'in yerel yönetim pratiklerinde belirgin biçimde öne çıktığını ortaya koyan bulgular tarafından desteklendiği görülmektedir (Haberal ve Işık, 2024; Göçoğlu ve Göçoğlu, 2025). Bu çalışmada da SKA 11'in 3.328 kodlama ve %68 oranıyla baskın konumda olduğu tespit edilmiştir. Türkiye'deki 30 büyükşehir belediyesinin web siteleri üzerinden gerçekleştirilen içerik analizinde de belediyelerin SKA'larla ilişkili faaliyetlerde sosyal alanlara yoğunlaştığı görülmüş; bu bulgu mevcut araştırmanın sosyal boyut baskınlığı tespitiyle örtüşmektedir (Taşkiran, 2022). Öte yandan yerel yönetimlerde sürdürülebilir kalkınma uygulamalarının yalnızca çevresel değil sosyal ve ekonomik boyutları da içeren bütüncül bir yaklaşım gerektirdiği vurgulanmaktadır (Kanaat, 2022). Bu bağlamda Almanya örneğinde yerel yönetimlerin SKA'ları yenilikçi bir yönetim aracı olarak benimsediğini ortaya koyan bulgu, bu araştırmanın BEBKA bölgesi özelinde tespit ettiği sınırlı SKA farkındalığıyla belirgin bir karşıtlık oluşturmaktadır (Raffer vd., 2022). Bu araştırmanın bulguları, söz konusu bütüncül yaklaşımın dijital iletişim pratiğine henüz yansımadığını göstermektedir.

Tematik analiz bulguları açısından bakıldığında, her üç belediyenin de kurumsal kimlik, coğrafi aidiyet ve toplumsal etkinlikler ekseninde iletişim kurduğu görülmektedir. Bu bulgu, belediyelerin sosyal medyayı öncelikli olarak kurumsal görünürlük ve meşruiyet inşası aracı olarak kullandığına işaret etmektedir. Dijital sürdürülebilirlik iletişimde özgünlük ve süreklilik beklentilerinin belirleyici olduğu vurgulanmaktadır (Şişman ve Bilgici, 2023). Dijital halkla ilişkiler süreçlerinde hedef kitleye uygun içerik üretiminin ve stratejik tutarlılığın kritik bir öneme sahip olduğu da ortaya konmuştur (Başçalışkan ve Vural, 2025). Bu araştırmanın bulguları, BEBKA bölgesi belediyelerinin söz konusu stratejik tutarlılığı henüz tam anlamıyla sağlayamadığını ortaya koymaktadır.

Belediyeler arası farklılıklar, araştırmanın öne çıkan tartışma eksenlerinden birini oluşturmaktadır. Bulgular, üç belediyenin ölçek, kurumsal kapasite ve kent kimliği bakımından birbirinden ayrışan üç farklı iletişim profili sergilediğini ortaya koymaktadır. Bursa Büyükşehir Belediyesi; sosyal dayanışma, kentsel altyapı ve gastronomi turizmini kapsayan çok katmanlı bir

içerik yapısıyla TBL'nin üç boyutuna da görece dengeli biçimde temas eden en geniş iletişim yelpazesini sunmaktadır. Bu durum, büyükşehir ölçeğinin sağladığı bütçe imkânları, uzmanlaşmış iletişim birimleri ve içerik üretim kapasitesiyle ilişkilendirilebilir. Eskişehir Büyükşehir Belediyesi ise kültürel etkinlikler ve kentsel ulaşım ekseninde yoğunlaşan bir profil çizmektedir; bu yönelim, kentin üniversite ve kültür kenti olarak inşa edilen markası ile raylı sistem odaklı ulaşım kimliğinin dijital iletişime yansımaları olarak yorumlanabilir. Bilecik Belediyesi ise kimlik odaklı ve topluluk merkezli bir iletişim stratejisi izlemekte; tarihi ve milli değerler ile yerel aidiyet duygusunu iletişiminin merkezine yerleştirmektedir.

Söz konusu farklılıklar yalnızca ölçek büyüklüğüyle açıklanamayacak niteliktedir. Bilecik Belediyesi'nin SKA 4 ve SKA 16 kategorilerinde büyükşehir belediyeleriyle rekabet edebilir düzeyde içerik üretebilmesi, kurumsal irade ve stratejik önceliklendirmenin ölçekten bağımsız bir belirleyici olduğunu göstermektedir. Bu farklılaşma, meşruiyet teorisi (Suchman, 1995) çerçevesinde her belediyenin kendi toplumsal tabanının beklentilerine uygun bir meşruiyet stratejisi geliştirdiği biçiminde yorumlanabilir: Büyükşehir belediyeleri geniş ve heterojen kitlelere yönelik çok temalı bir meşruiyet inşasına yönelirken, küçük ölçekli belediyeler görece homojen topluluk yapısına seslenen kimlik temelli bir meşruiyet stratejisi benimsemektedir. Kamu değeri teorisi (Moore, 1995) açısından ise bu tablo, her belediyenin kendi operasyonel kapasitesi ve yerel destek ortamı çerçevesinde farklı değer üretim alanlarına yöneldiğine işaret etmektedir.

Yeni Kamu Yönetimi (YKY) perspektifinden bakıldığında, belediyelerin Instagram iletişiminin kurumsal imaj ve verimlilik kaygılarıyla şekillendiği görülmektedir. Buna karşın Yeni Kamu Hizmeti (YKH) yaklaşımının öngördüğü demokratik katılım ve kamusal sorumluluk boyutlarının dijital iletişim pratiğine henüz yeterince yansımadağı anlaşılmaktadır (Denhardt ve Denhardt, 2015).

Kamu değeri teorisi (Moore, 1995) perspektifinden değerlendirildiğinde, belediyelerin Instagram iletişiminin ağırlıklı olarak kurumsal görünürlük ve hizmet duyurusu işlevi gördüğü; bilgilendirme yoluyla belirli bir kamu değeri üretilmekle birlikte katılım, diyalog ve ortak değer üretimi boyutlarının zayıf kaldığı söylenebilir. Dijital teknolojilerin kamu değeri üretiminde dönüştürücü bir potansiyel taşıdığına ilişkin literatür (Criado ve Gil-Garcia, 2019) dikkate alındığında, BEBKA bölgesi belediyelerinin bu potansiyeli henüz sınırlı biçimde kullandığı

anlaşılmaktadır. Bu tespit, YKH yaklaşımının öngördüğü katılımcı iletişim modelinin dijital pratiğe yeterince yansımadağına ilişkin değerdendirmeyle de tutarlılık göstermektedir.

Bu araştırmanın özgün katkısı değerdendirildiğinde, çalışmanın BEBKA bölgesi özelinde yerel yönetimlerin dijital sürdürülebilirlik iletişimini TBL, SKA ve tematik analiz çerçeveslerini bir arada kullanarak sistematik biçimde ele alan ilk çalışmalardan biri olduğı görülmektedir. Mevcut literatürde belediyelerin sosyal medya kullanımı ve sürdürülebilirlik iletişimi çoğunlukla birbirinden bağımsız araştırma alanları olarak ele alınmaktadır. Bu araştırma, söz konusu iki alanı bütünleşik bir analitik çerçevede bir araya getirerek literatürdeki bu boşluğu gidermeye katkı sağlamaktadır. Ayrıca Bilecik Belediyesi gibi il düzeyindeki küçük ölçekli bir belediyenin bazı SKA kategorilerinde büyükşehir belediyeleriyle rekabet edebilir düzeyde içerik üretebilmesi, ölçek büyüklüğünün değil kurumsal kapasite ve stratejik iradenin belirleyici değışken olduğunu ortaya koymaktadır. Bu bulgu, literatürde belediye büyüklüğü ile dijital iletişim kalitesi arasında pozitif bir ilişki olduğunu öne süren çalışmalara (Kılıç ve Dikmen, 2021) önemli bir katkı sunmaktadır.

6.3. Öneriler

Bu araştırmanın bulguları doğrultusunda geliştirilen öneriler; yerel yönetimlere, araştırmacılara ve politika yapıcılara yönelik olmak üzere üç kategori altında sunulmaktadır.

6.3.1. Yerel yönetimlere yönelik öneriler

Belediyelerin sürdürülebilirlik iletişim stratejilerini yıllık etkinlik takviminden bağımsızlaştırarak süreklilik ilkesi temelinde kurumsal bir yapıya kavuşturmaları önerilmektedir. Bu doğrultuda Instagram içerik üretim süreçlerinin planlı, tutarlı ve sürdürülebilirlik odaklı bir strateji çerçevesinde yürütülmesi büyük önem taşımaktadır. Belediyelerin TBL çerçevesini rehber alarak sosyal, çevresel ve ekonomik boyutları dengeli biçimde iletişime yansıtmaları; özellikle çevresel sürdürülebilirlik ve enerji dönüşümü gibi alanlarda içerik üretimine daha fazla yer vermeleri gerekmektedir.

İletişim içeriklerinin SKA'larla sistematik biçimde ilişkilendirilmesi, bu kapsamdaki en öncelikli önerilerden birini oluşturmaktadır. Belediyelerin yıllık içerik takvimlerini 17 SKA ile eşleştirmeleri; ilgili paylaşımlarda Birleşmiş Milletler'in resmi SKA logolarını, renk kodlarını ve etiketlerini kullanmaları; belirli dönemlerde tek bir hedefe odaklanan tematik içerik serileri geliştirmeleri önerilmektedir. Bu uygulama hem vatandaşların küresel sürdürülebilirlik gündemine

ilişkin farkındalığını artıracak hem de belediye faaliyetlerini uluslararası bir referans çerçevesine bağlayarak iletişimin stratejik değerini güçlendirecektir. Araştırmada en düşük temsil edilen hedefler olarak öne çıkan SKA 7 (Erişilebilir ve Temiz Enerji) ve SKA 14 (Sudaki Yaşam) başta olmak üzere, ihmal edilen hedeflere yönelik içerik üretiminin özel olarak önceliklendirilmesi gerekmektedir.

Belediyelerin iletişim birimlerinde görev yapan personele yönelik sürdürülebilirlik iletişimi odaklı hizmet içi eğitim programlarının düzenlenmesi önerilmektedir. Bu eğitimlerin; sürdürülebilir kalkınma amaçları, TBL çerçevesi, dijital içerik üretimi ve veri temelli iletişim planlaması gibi konuları kapsamaları, iletişim personelinin sürdürülebilirlik okuryazarlığını kurumsal bir yetkinliğe dönüştüreceklerdir. Ayrıca basın ve halkla ilişkiler birimleri bünyesinde sürdürülebilirlik iletişiminden sorumlu bir koordinatörlüğün oluşturulması, bu alandaki içerik üretiminin süreklilik ve tutarlılık kazanmasına katkı sağlayacaktır. Bunun yanı sıra belediyelerin vatandaşlarla çift yönlü iletişim kurabilecekleri etkileşimli içerik formatlarına yönelmeleri; sürdürülebilirlik iletişimini salt bilgilendirme ve etkinlik duyurusu düzeyinden çıkararak katılımcı ve diyalog odaklı bir yapıya taşımaları önerilmektedir.

6.3.2. Araştırmacılara yönelik öneriler

Gelecek araştırmalar açısından değerlendirildiğinde, belediye Instagram içeriklerinin diğer sosyal medya platformlarıyla (Twitter/X, YouTube, TikTok) karşılaştırmalı biçimde ele alınması, dijital sürdürülebilirlik iletişiminin platform bazındaki farklılıklarını ortaya koymak açısından önem taşımaktadır. Benzer biçimde araştırmanın farklı belediye türlerinde (büyükşehir, il, ilçe ve belde belediyeleri) tekrarlanması, yönetsel ölçek ve tür farklılıklarının dijital sürdürülebilirlik iletişimine etkisini karşılaştırmalı olarak incelemeye imkân tanıyacaktır. Vatandaşların sürdürülebilirlik içeriklerine ilişkin algı ve tutumlarını inceleyen alıcı odaklı araştırmaların yürütülmesi, bu araştırmanın sınırlılıkları arasında yer alan vatandaş görüşlerinin yokluğunu giderecek ve iletişimin etkinliğini değerlendirme açısından kritik bir katkı sunacaktır. Niteliksel derinlik kazandırmak amacıyla belediye iletişim yöneticileriyle mülakatların araştırma tasarımına dahil edilmesi önerilmektedir. Ayrıca BEBKA bölgesi dışındaki kalkınma ajansı bölgelerini kapsayan karşılaştırmalı çalışmaların yürütülmesi, bulguların genellenebilirliğini artıracaktır.

Literatürde dijital sürdürülebilirlik iletişiminin performansını bütüncül biçimde ölçen standart bir endeksin bulunmaması önemli bir boşluk olarak dikkat çekmektedir. Bu doğrultuda

araştırmacılara, dijital performans göstergelerini bir araya getiren bir "Dijital Sürdürülebilirlik İletişimi Performans Endeksi" geliştirmeleri önerilmektedir. Böyle bir endeks; paylaşım sıklığı, TBL boyutları arasındaki denge katsayısı, SKA kapsama genişliği, etkileşim oranı, içerik formatı çeşitliliği ve çift yönlü iletişim düzeyi gibi ölçülebilir göstergelerden oluşturulabilir. Bu araştırmada ortaya konan TBL dağılımları ve SKA kodlama oranları, söz konusu endeksin geliştirilmesi için başlangıç niteliğinde ampirik bir veri tabanı sunmaktadır. Endeksin geliştirilmesi, belediyelerin dijital sürdürülebilirlik iletişimi performanslarının dönemsel olarak izlenmesine ve belediyeler arası karşılaştırmaların yapılmasına imkân tanıyacaktır. Son olarak sürdürülebilirlik iletişiminin vatandaş katılımı ve kurumsal meşruiyet üzerindeki etkisini ölçen deneysel araştırma tasarımlarının geliştirilmesi önerilmektedir.

6.3.3. Politika yapıcılara yönelik öneriler

Politika yapıcılar açısından öncelikli öneri, yerel yönetimlerin dijital sürdürülebilirlik iletişimine rehberlik edecek ulusal ölçekte bir kılavuzun hazırlanmasıdır. İçişleri Bakanlığı, Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı ile BEBKA gibi kalkınma ajanslarının iş birliğinde geliştirilebilecek bu ulusal rehberin; TBL boyutlarını ve SKA hedeflerini dengeli biçimde kapsayan bir içerik çerçevesi sunması, her sürdürülebilirlik boyutu için asgari içerik standartları tanımlaması ve iyi uygulama örneklerine yer vermesi önerilmektedir. Belediyelerin SKA raporlamasını dijital iletişim çıktılarıyla entegre edebileceği standart bir izleme ve değerlendirme mekanizmasının oluşturulması, sürdürülebilirlik iletişiminin ölçülebilir ve hesap verebilir bir yapıya kavuşturulması açısından kritik bir öneme sahiptir. Belediye iletişim birimlerinin dijital sürdürülebilirlik iletişimi konusunda kapasitelerini artırmalarına yönelik ulusal düzeyde eğitim programları ve en iyi uygulama paylaşım platformlarının oluşturulması önerilmektedir. Son olarak küçük ölçekli belediyelerin dijital iletişim kapasitelerini güçlendirmelerine yönelik özel destek mekanizmalarının geliştirilmesi, bölgeler arası sürdürülebilirlik iletişimi eşitsizliklerinin giderilmesi açısından önem taşımaktadır.

KAYNAKÇA

- Adalı, G. K., & Ünür, E. (2023). Yerel yönetimlerin sosyal medya kullanımlarının metin madenciliği ile analizi. *Duzce University Journal of Science and Technology*, 11(4), 1810-1828. DOI: <https://doi.org/10.29130/dubited.1189037> LİNK: <https://dergipark.org.tr/en/pub/dubited/article/1189037>
- Akbaş, M. Ç. (2022). Sustainability reporting in local governments in Turkey: assessments and recommendations. *Uluslararası İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 8(2), 222-234. DOI: <https://doi.org/10.29131/uiibd.1210103> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/uiibd/article/1210103>
- Akbulut, F., & Çölgeçen, B. (2023). Birleşmiş milletler 2030 sürdürülebilir kalkınma hedeflerinin ulusal kamu politikalarına dönüştürülmesi çerçevesinde bölgesel kalkınma planlarının rolü. *Marmara Üniversitesi Siyasal Bilimler Dergisi*, 11(1), 200-220. DOI: <https://doi.org/10.14782/marmarasbd.1162481> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/marmarasbd/article/1162481>
- Akdeniz, F. N. U., & Cebeci, H. İ. (2021). Belediye hizmetlerin değerlendirilmesinde duygu analizi yaklaşımı: Sakarya ili örneği. *Journal of Intelligent Systems: Theory and Applications*, 4(2), 127-135. DOI: <https://doi.org/10.38016/jista.932762> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/jista/article/932762>
- Al-Asasfeh, M. (2024). Digital transformation in municipalities and promoting sustainable development goals. *Humanities & Natural Sciences Journal*, 5(4), 322-334. العسافه، م. (2024). التحول الرقمي في البلديات وتعزيز أهداف التنمية المستدامة. مجلة العلوم الإنسانية والطبيعية، 5(4)، 322-334. DOI: <https://doi.org/10.53796/hnsj54/21> LİNK: <https://www.hnjjournal.net/ar/5-4-21/>
- Aljarallah, S., & Lock, R. (2020). An investigation into sustainable e-government in Saudi Arabia. *The Electronic Journal of e-Government*, 18(1), 1-16. DOI: <https://doi.org/10.34190/EJEG.18.1.001> LİNK: <https://academic-publishing.org/index.php/ejeg/article/view/668>
- Allen, C., Metternicht, G., & Wiedmann, T. (2018). Initial progress in implementing the sustainable development goals (SDGs): A review of evidence from countries. *Sustainability Science*, 13, 1453-1467. DOI: <https://doi.org/10.1007/s11625-018-0572-3> LİNK: <https://link.springer.com/article/10.1007/s11625-018-0572-3>
- Alpar, N. E., & Aygün, S. K. (2026). Endüstriyel simbiyoz faaliyetleri gelişiminde yakınlık bileşenlerinin rolü: Eskişehir organize sanayi bölgesi örneği. *Planlama Dergisi*, 36(1), 134-153. DOI: <https://doi.org/10.14744/planlama.2025.70487> LİNK: https://pdf.journalagent.com/planlama/pdfs/PLAN_36_1_134_153.pdf
- Arabacı, A. (2021). Yerel yönetimlerde dijitalleşme: Eskişehir Tepebaşı Belediyesi örneği. *Atlas Sosyal Bilimler Dergisi*, 1(7), 65-88. LİNK: <https://dergipark.org.tr/en/pub/atlas/article/904525>
- Arnstein, S. R. (1969). A ladder of citizen participation. *Journal of the American Institute of Planners*, 35(4), 216-224. DOI: <https://doi.org/10.1080/01944366908977225> LİNK: <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/01944366908977225>
- Arslan, A. (2011). Innovative management practices and their impact on local e-government performance: The Turkish provincial municipalities. *African Journal of Business Management*, 5(24), 10190-10197. DOI: [10.5897/AJBM11.776](https://doi.org/10.5897/AJBM11.776) LİNK: <https://mpira.ub.uni-muenchen.de/34368/>
- Arslan, M. (2023). Social media application in local governments: Sample of Gaziantep Metropolitan Municipality. *Uluslararası Yönetim Akademisi Dergisi*, 6(2), 450-468. DOI:

- <https://doi.org/10.33712/mana.1226923> LİNK:
<https://dergipark.org.tr/en/pub/mana/article/1226923>
- Aslan, A., Öztürk, M., & Eryeşil, K. (2024). Mapping and current trends in sustainable communication: A bibliometric view. *Erciyes İletişim Dergisi*, 11(2), 539-562. DOI: <https://doi.org/10.17680/erciyesiletisim.1445304> LİNK:
<https://dergipark.org.tr/en/pub/erciyesiletisim/article/1445304>
- Ateş, M. (2024). Innovative practices for the spatial sustainability and efficiency of smart cities built from ground up. *Kent Akademisi*, 17(1), 137-166. DOI: <https://doi.org/10.35674/kent.1365474> LİNK:
<https://dergipark.org.tr/en/pub/kent/article/1365474>
- Ayaz, O. (2024). *Yerel Yönetimlerde Dijitalleşme ve E-belediyeçilik: Dünya ve Türkiye Örnekleri*. (Yüksek Lisans Tezi). Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Bilecik. LİNK: <https://hdl.handle.net/11552/3431>
- Aydın, B. (2024). Belediyelerin sosyal medya kullanımı: UNESCO dünya mirası Türk kentleri örneği. *Bitlis Eren Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 2(1), 1-31. LİNK:
<https://dergipark.org.tr/en/pub/bersad/article/1525763>
- Aydın, M. P. (2018). *Belediyelerde Halkla İlişkiler Aracı Olarak Sosyal Medya Kullanımı: Büyükşehir Belediyelerinin Twitter Hesapları Üzerine Bir İnceleme*. (Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul. LİNK:
<https://katalog.marmara.edu.tr/veriler/yordambt/cokluortam/5E/94D141DE-5E5C-E945-91B2-A44F5A1FA5A3.pdf>
- Aydoğdu, A., & Sezer, M. (2018). Kalkınma ajanslarının turizmin gelişmesine etkileri: Kuzey Anadolu kalkınma ajansı-Kastamonu örneği. *International Journal of Social and Humanities Sciences Research (JSHSR)*, 5(19), 584-601. DOI: <https://doi.org/10.26450/jshsr.396> LİNK:
<https://www.jshsr.org/index.php/pub/article/view/1797>
- Bakırcıoğlu, İ. O., & Ömürgönülşen, U. (2024). Bürokratik duvarlardan dijital dönüşüme: Türkiye’de e-devlet kapısı ve e-belediye bilgi sistemi’nin serüveni. *Kamu Yönetimi ve Teknoloji Dergisi*, 6(2), 172-193. DOI: <https://doi.org/10.58307/kaytek.1501726> LİNK:
<https://dergipark.org.tr/tr/pub/kaytek/article/1501726>
- Baraçlı, H., & Yıldırım, R. Ö. (2023). Yerel yönetimler için kurumsal sürdürülebilirlik yaklaşımı. *Verimlilik Dergisi*, 57(4), 623-640. DOI: <https://doi.org/10.51551/verimlilik.1287031> LİNK:
<https://dergipark.org.tr/tr/pub/verimlilik/article/1287031>
- Başçalışkan, A., & Vural, Z. B. A. (2025). Dijital çağın halkla ilişkiler stratejileri: Sürdürülebilir iletişimde yenilikçi teknolojiler. *Uluslararası Medya ve İletişim Araştırmaları Hakemli Dergisi*, 8(1), 283-315. DOI: <https://doi.org/10.33464/mediaj.1653591> LİNK:
<https://dergipark.org.tr/en/pub/mediaj/article/1653591>
- Berelson, B. (1952). *Content analysis in communication research*. Free Press, USA. LİNK:
<https://archive.org/details/contentanalysisi0000bern/page/36/mode/2up>
- Berispek, E. (2019). *Yatırım Teşvik Uygulamalarının Ulusal İktisat Politikaları İçindeki Yeri: TR-41 BEBKA Bölgesi Üzerindeki Etkinliği*. (Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul. LİNK:
<https://www.proquest.com/docview/2499374847?pq-origsite=gscholar&fromopenview=true&sourcetype=Dissertations%20&%20Theses>

- Bonsón, E., Torres, L., Royo, S., & Flores, F. (2012). Local e-government 2.0: Social media and corporate transparency in municipalities. *Government Information Quarterly*, 29(2), 123–132. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.giq.2011.10.001> LİNK: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0740624X1200010X?via%3Dihub>
- Bostancı, S. H., & Erdoğan, S. (2017). Environmental sustainability in local governments: A case of Turkish municipalities. *Journal of Geography and Regional Planning*, 10(12), 330-339. DOI: <https://doi.org/10.5897/JGRP2017.0668> LİNK: <https://academicjournals.org/journal/JGRP/article-full-text/BEF7B7467069>
- Bozkurt, A. (2023). Akıllı kentlerde dijital yönetim: e-belediyeçilik uygulamaları. *Urban 21 Journal*, 1(1), 69-80. LİNK: <https://dergipark.org.tr/en/pub/urbanjournal/article/1453411>
- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77-101. DOI: <https://doi.org/10.1191/1478088706qp063oa> LİNK: <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1191/1478088706qp063oa>
- Bulkeley, H., & Betsill, M. (2005). Rethinking sustainable cities: Multilevel governance and the urban politics of climate change. *Environmental Politics*, 14(1), 42–63. DOI: <https://doi.org/10.1080/0964401042000310178> LİNK: <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/0964401042000310178>
- Bursa Eskişehir Bilecik Kalkınma Ajansı. (2024). *2018 Yılı Mali Destek Programları Etki Değerlendirme Raporu*. Bursa Eskişehir Bilecik Kalkınma Ajansı (BEBKA). LİNK: <https://bebka.org.tr/wp-content/uploads/2024/11/BEBKA-2018-Yili-MDP-Etki-Değerlendirme-Raporu.pdf>
- Can, E. (2021). *Sağlıklı Kentler ve Yerel Yönetim İlişkisi: Bursa Büyükşehir Örneği*. (Yüksek Lisans Tezi). Düzce Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Düzce. LİNK: <https://dlwqtxts1xzle7.cloudfront.net/100190842/710861-libre.pdf>
- Cesur, K. (2025). *Bölgesel Kalkınma Sürecinde Akıllı Uzmanlaşma Yaklaşımı ve Bursa Bölgesi Üzerine Bir Araştırma*. (Yüksek Lisans Tezi). Bursa Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bursa. LİNK: <https://acikerisim.uludag.edu.tr/entities/publication/363aab2e-0965-4100-aab1-6b64f5404031>
- Connelly, B. L., Certo, S. T., Ireland, R. D., & Reutzel, C. R. (2011). Signaling theory: A review and assessment. *Journal of Management*, 37(1), 39-67. DOI: <https://doi.org/10.1177/0149206310388419> LİNK: <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0149206310388419>
<https://www.scribd.com/document/738857949/Signaling-Theory-A-Review-and-Assessment>
- Coombs, W. T. (2007). Protecting organization reputations during a crisis: The development and application of situational crisis communication theory. *Corporate Reputation Review*, 10(3), 163-176. DOI: <https://doi.org/10.1057/palgrave.crr.1550049> LİNK: <https://link.springer.com/article/10.1057/palgrave.crr.1550049>
- Creswell, J. W. (2014). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches*, SAGE Publications, USA. LİNK: https://www.academia.edu/86151704/Research_Design_Qualitative_Quantitative_and_Mixed_Methods_Approaches?rhid=39412961926&swp=rr-rw-wc-57201640&nav_from=88b47d90-0c23-4617-9a66-07873b2139c7
- Criado, J. I., & Gil-Garcia, J. R. (2019). Creating public value through smart technologies and strategies: From digital services to artificial intelligence and beyond. *International Journal of Public Sector Management*, 32(5), 438-450. DOI: <https://doi.org/10.1108/IJPSM->

- 07-2019-0178 LİNK: <https://www.emerald.com/ijpsm/article/32/5/438/151593/Creating-public-value-through-smart-technologies>
- Daly, H. E. (1990). Toward some operational principles of sustainable development. *Ecological Economics*, 2(1), 1–6. DOI: [https://doi.org/10.1016/0921-8009\(90\)90010-R](https://doi.org/10.1016/0921-8009(90)90010-R) LİNK: <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/092180099090010R?via%3Dihub>
- Dempsey, N., Bramley, G., Power, S., & Brown, C. (2011). The social dimension of sustainable development: Defining urban social sustainability. *Sustainable Development*, 19(5), 289-300. DOI: <https://doi.org/10.1002/sd.417> LİNK: <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1002/sd.417>
- Denhardt, J. V., & Denhardt, R. B. (2015). *The new public service: Serving, not steering*. Routledge, USA. DOI: <https://doi.org/10.4324/9781315709765> LİNK: <https://www.taylorfrancis.com/books/mono/10.4324/9781315709765/new-public-service-janet-denhardt-robert-denhardt>
- Diksoy, İ., & Mercin, L. (2025). Dijital medya tasarımlarında sürdürülebilirlik: Kuramsal bir değerlendirme. *International Journal of Social and Humanities Sciences Research*, 12(121), 1384-1396. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.15753217> LİNK: <https://zenodo.org/records/15753217>
- Dowling, J., & Pfeffer, J. (1975). Organizational legitimacy: Social values and organizational behavior. *Pacific Sociological Review*, 18(1), 122-136. DOI: <https://www.jstor.org/stable/1388226?seq=1> LİNK: <https://www.jstor.org/stable/1388226?seq=1>
- Du, S., Bhattacharya, C. B., & Sen, S. (2010). Maximizing business returns to corporate social responsibility. (CSR): The role of CSR communication. *International Journal of Management Reviews*, 12(1), 8-19. DOI: <https://doi.org/10.1111/j.1468-2370.2009.00276.x> LİNK: <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1468-2370.2009.00276.x>
- Dunleavy, P., Margetts, H., Bastow, S., & Tinkler, J. (2006). New public management is dead—long live digital-era governance. *Journal of Public Administration Research and Theory*, 16(3), 467-494. DOI: <https://doi.org/10.1093/jopart/mui057> LİNK: https://www.researchgate.net/publication/228301216_New_Public_Management_Is_Dead_-_Long_Live_Digital-Era_Governance
- Elkington, J. (1997). The Triple Bottom Line: Sustainability's Accountants, *The Big Picture, Part 1, Environmental Management: Readings and Cases*, M. V. Russo (Ed.), Sage Publications, Thousand Oaks, California, s. 49–66. LİNK: [https://books.google.com.tr/books?hl=ar&lr=&id=hRJGrsGnMXcC&oi=fnd&pg=PA49&dq=Elkington,+J.+\(1997\).+The+triple+bottom+line.+Environmental+Management:+Readings+and+Cases,+2,+49%E2%80%9366.&ots=0grBFRrvhK&sig=SCmCit0ubNjKcPCemaBP_0joG6c&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false](https://books.google.com.tr/books?hl=ar&lr=&id=hRJGrsGnMXcC&oi=fnd&pg=PA49&dq=Elkington,+J.+(1997).+The+triple+bottom+line.+Environmental+Management:+Readings+and+Cases,+2,+49%E2%80%9366.&ots=0grBFRrvhK&sig=SCmCit0ubNjKcPCemaBP_0joG6c&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false)
- Er, D. E., & Taydaş, O. (2024). Belediyelerin iletişim ve bilgilendirme aracı olarak sosyal medya kullanımlarına yönelik bir inceleme. *Communicata*, (28), 31-38. DOI: <https://doi.org/10.32952/communicata.1526786> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/communicata/article/1526786>
- Erdoğan, Ö. (2017). *Bölgesel Kalkınma Sürecinde Kalkınma Ajanslarının Rolü ve Finansal Destek Mekanizmalarının Etkinliği: BEBKA Örneği*. (Yüksek Lisans Tezi). Bursa Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bursa. LİNK: <https://www.proquest.com/docview/2583112477?pq-origsite=gscholar&fromopenview=true>

- Ertan, B. (2002). Yerel yönetim kavramı. *Çağdaş Yerel Yönetimler*, 11(1), 22-30. LİNK: https://www.researchgate.net/profile/Birol-Ertan/publication/238097303_Demokrasi_ve_Yerel_Yonetimler/links/5841760608ae2d2175613859/Demokrasi-ve-Yerel-Yoenetimler.pdf
- Eryeşil, K., Alptürker, H., & Taşpınar, Y. (2021). Yerel yönetimlerde sosyal medya kullanımı üzerine bir araştırma: Van Edremit belediyesi örneği. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (Van Özel Sayısı), 831-854. LİNK: <https://dergipark.org.tr/en/pub/yyusbed/article/927926>
- Fereday, J., & Muir-Cochrane, E. (2006). Demonstrating rigor using thematic analysis: A hybrid approach of inductive and deductive coding and theme development. *International Journal of Qualitative Methods*, 5(1), 80-92. DOI: <https://doi.org/10.1177/160940690600500107> LİNK: <https://journals.sagepub.com/doi/full/10.1177/160940690600500107>
- Fombrun, C. J., & Van Riel, C. B. (2004). *Fame & fortune: How successful companies build winning reputations*. FT Press, USA. LİNK: [https://books.google.com.tr/books?hl=ar&lr=&id=7iZcLsu5HxgC&oi=fnd&pg=PR17&dq=Fombrun,+C.+J.,+%26+Van+Riel,+C.+B.+\(2004\).+Fame+%26+fortune:+How+successful+companies+build+winning+reputations.+FT+press.%E2%80%8F+&ots=HXvRh55JiS&sig=LhUkmJdPfpdFQewWKMzTDQVIAW0&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false](https://books.google.com.tr/books?hl=ar&lr=&id=7iZcLsu5HxgC&oi=fnd&pg=PR17&dq=Fombrun,+C.+J.,+%26+Van+Riel,+C.+B.+(2004).+Fame+%26+fortune:+How+successful+companies+build+winning+reputations.+FT+press.%E2%80%8F+&ots=HXvRh55JiS&sig=LhUkmJdPfpdFQewWKMzTDQVIAW0&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false)
- Frandsen, F., & Johansen, W. (2011). The study of internal crisis communication: towards an integrative framework. *Corporate Communications: An International Journal*, 16(4), 347-361. DOI: <https://doi.org/10.1108/13563281111186977> LİNK: https://www.researchgate.net/publication/239781504_The_study_of_internal_crisis_communication_Towards_an_integrative_framework
- Glass, L. M. ve Newig, J. (2019). Governance for achieving the sustainable development goals: How important are participation, policy coherence, reflexivity, adaptation and democratic institutions? *Earth System Governance*, 2, 100031. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.esg.2019.100031> LİNK: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2589811619300308?via%3Dihub>
- Gobierno de la República. (2013). *National digital strategy*. Mexico. LİNK: <https://embamex.sre.gob.mx/hungria/images/stories/docs/nds.pdf>
- Göçoğlu, V., & Göçoğlu, İ. D. (2025). Local potentials for achieving sustainable development goals: Qualitative evidence from local governments in Türkiye. *Local Government Studies*, 51(4), 651-672. DOI: <https://doi.org/10.1080/03003930.2024.2380028> LİNK: <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/03003930.2024.2380028>
- Gök, F., & Durkal, M. E. (2025). Digital governance practices in local governments: The case of Sivas province. *Journal of Emerging Economies and Policy*, 10(2), 361-376. LİNK: <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/5055998>
- GRI, Global Reporting Initiative. *GRI 1: Foundation 2021*. Netherlands: Global Reporting Initiative, Kabul 05 Ekim 2021, GRI 1. LİNK: <https://www.globalreporting.org/how-to-use-the-gri-standards/gri-standards-english-language/>
- Guarini, E., Mori, E., & Zuffada, E. (2022). Localizing the sustainable development goals: A managerial perspective. *Journal of Public Budgeting, Accounting & Financial Management*, 34(5), 583-601. DOI: <https://doi.org/10.1108/JPBAFM-02-2021-0031> LİNK: <https://www.emerald.com/jpbafm/article/34/5/583/235653/Localizing-the-Sustainable-Development-Goals-a>

- Güç, E. (2024). Kamu yönetiminde dijital dönüşüm bağlamında yerel yönetimler: Vatandaşa yakın merkeze uzak mı? *Urban 21 Journal*, 2(2), 113-129. LİNK: <https://dergipark.org.tr/en/pub/urbanjournal/article/1559494>
- Gültekin, Z. ve Korkmaz, F. (2024). “Dijital sürdürülebilirlik” başlıklı uluslararası çalışmaların bibliyometrik analizi. *Denetisim Dergisi*, 31, 248-261. DOI: <https://doi.org/10.58348/denetisim.1541499> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/denetisim/article/1541499>
- Haberal, Z., & Işık, A. (2024). Birleşmiş milletler sürdürülebilir kalkınma amaçları çerçevesinde Türkiye’deki büyükşehir belediyelerinin faaliyetlerinin değerlendirilmesi. *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 24(3), 1193-1222. DOI: <https://doi.org/10.18037/ausbd.1485975> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ausbd/article/1485975>
- Hansen, A., & Machin, D. (2013). *Media & communication research methods*. Basingstoke: Palgrave Macmillan, UK. LİNK: <https://archive.org/details/mediacommunicati0000hans>
- Holsti, O. R. (1969). *Content analysis for the social sciences and humanities*. Reading, MA: Addison-Wesley, USA. LİNK: https://books.google.com.tr/books/about/Content_Analysis_for_the_Social_Sciences.html?id=IMpCAAAIAAJ&redir_esc=y
- Hood, C. (1991). A public management for all seasons?. *Public Administration*, 69(1), 3-19. DOI: <https://doi.org/10.1111/j.1467-9299.1991.tb00779.x> LİNK: <https://eclclass.uoa.gr/modules/document/file.php/PSPA108/4NMP%20all%20seasonsfulltext.pdf>
- Hooghe, L., & Marks, G. (2003). Unraveling the central state, but how? Types of multi-level governance. *American Political Science Review*, 97(2), 233–243. LİNK: https://garymarks.web.unc.edu/wp-content/uploads/sites/13018/2016/09/hooghe.marks_unravelingcentralstate.apsr_2003.pdf DOI: [10.1017/S0003055403000649](https://doi.org/10.1017/S0003055403000649)
- Ibrahim, A. M. (2022). *Municipal Platforms: An Investigative Case Study from A Norwegian Municipality*. E. Loukis, M. A. Macadar, M. M. Nielsen & M. Peixoto (Ed.). ICEGOV 2021: 14th International Conference on Theory and Practice of Electronic Governance, Athens, Greece, s. 275–284. DOI: <https://doi.org/10.1145/3494193.3494231> LİNK: <https://dl.acm.org/doi/epdf/10.1145/3494193.3494231>
- International Council for Local Environmental Initiatives (ICLEI) (1994). *Aalborg Charter of European Cities & Towns Towards Sustainability*. International Council for Local Environmental Initiatives. LİNK: https://conferences.sustainablecities.eu/fileadmin/user_upload/Materials/Aalborg_Charter_English.pdf
- ISO, International Organization for Standardization. *Environmental Management Systems – Requirements with Guidance for Use*. Switzerland: International Organization for Standardization, Kabul 15 Eylül 2015, ISO 14001:2015. LİNK: <https://cdn.standards.iteh.ai/samples/60857/f9ac826b7ada4f5292dcea7f86e9316b/ISO-14001-2015.pdf>
- İncekara, G., & Bozkurt, Ö. Ç. (2024). Belediyelerde dijital dönüşüm süreçlerinin ve E-belediyeçilik uygulamalarının örnek olay kapsamında değerlendirilmesi. *Çağdaş Yerel Yönetimler*, 33(4), 101-142. LİNK: <https://dergipark.org.tr/en/pub/cyy/article/1450788>

- Kanaat, E. E. (2022). Yenilik perspektifinden yerel yönetimlerde sürdürülebilir kalkınma amaçları çalışmalarının değerlendirilmesi. *International Journal of Cultural and Social Studies (IntJCSS)*, 8(2), 189-208. DOI: <https://doi.org/10.46442/intjcss.1176109> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/intjcss/article/1176109>
- Kaplan, A. M., & Haenlein, M. (2010). Users of the world, unite! The challenges and opportunities of social media. *Business Horizons*, 53(1), 59-68. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.bushor.2009.09.003> LİNK: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0007681309001232?via%3Dihub>
- Karacaoğlu, S. (2023). Bilecik ilinin turizm potansiyelinin değerlendirilmesi: Yerel paydaşlar üzerine bir araştırma. *Turar Turizm ve Araştırma Dergisi*, 12(1), 52-93. LİNK: <https://dergipark.org.tr/en/pub/turar/article/1292603>
- Karaçorlu, A. (2021). Türk kamu yönetim sisteminde dijital dönüşüm. *Medeniyet Araştırmaları Dergisi*, 6(1), 163-178. DOI: <https://doi.org/10.52539/mad.894922> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/mad/article/894922>
- Karakoç, H. (2019). *Halkla İlişkiler Aracı Olarak Sosyal Medya Kullanımı: Türkiye'deki Büyükşehir Belediyelerinin Sosyal Medya Hesapları Üzerine Bir Araştırma*. (Yüksek Lisans Tezi). Akdeniz Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Antalya. LİNK: https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tezDetay.jsp?id=-upUsq_X-8TwGn3HSSoBcA&no=v_xmoLntjorlBiVvoqsuw
- Kayan, F., Bilişli, Y., Kayakuş, M., Açıkgöz, F. Y., Başdeğirmen, A., & Güler, M. (2025). Analysing sustainability and green energy with artificial intelligence: A Turkish English social media perspective. *Sustainability*, 17(5), 1882. DOI: <https://doi.org/10.3390/su17051882> LİNK: <https://www.mdpi.com/2071-1050/17/5/1882>
- Kaygısız, Ü., & Sarı, S. (2015). Belediyelerin sosyal medya kullanımı: Burdur belediyesi ve Burdur ilçe belediyeleri üzerine bir araştırma. *International Journal of Social Sciences and Education Research*, 1(2), 309-317. DOI: <https://doi.org/10.24289/ijsser.106417> LİNK: <https://dergipark.org.tr/en/pub/ijsser/article/106417>
- Kılıç, N. P., & Dikmen, E. Ş. (2021). Sayısal belediyecilik: Türkiye'deki belediyelerin yeni medya kullanımları. *Erciyes İletişim Dergisi*, 8(2), 795-811. DOI: <https://doi.org/10.17680/erciyesiletisim.896129> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/erciyesiletisim/article/896129>
- Köseoğlu, İ. (2026). Türkiye'de belediyelerin sürdürülebilir çevre politikalarındaki rolü ve kapasitesi. *Kent Akademisi*, 19(1), 1-21. DOI: <https://doi.org/10.35674/kent.1715160> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/kent/article/1715160>
- Krippendorff, K. (2019). *Content analysis: An introduction to its methodology*. Sage Publications, USA. DOI: <https://doi.org/10.4135/9781071878781> LİNK: <https://methods.sagepub.com/book/mono/content-analysis-4e/toc>
- Kuckartz, U., & Rädiker, S. (2019). *Analyzing qualitative data with MAXQDA: Text, audio, and video*. Springer International Publishing, Switzerland. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-030-15671-8_1 LİNK: https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-030-15671-8_1
- Küçükşen, M., & Firidin, E. (2021). Büyükşehir belediyeleri ve sosyal medya kullanım etkinliği: Trabzon Büyükşehir Belediyesi'nin Twitter kullanımına ilişkin bir analiz. *Giresun Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 7(3), 491-514. DOI: <https://doi.org/10.46849/guiibd.995803> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/guiibd/article/995803>

- Landis, J. R., & Koch, G. G. (1977). The measurement of observer agreement for categorical data. *Biometrics*, 33(1), 159-174. DOI: <https://doi.org/10.2307/2529310> LINK: <https://www.jstor.org/stable/2529310>
- Lee, E., Lee, J. A., Moon, J. H., & Sung, Y. (2015). Pictures speak louder than words: Motivations for using Instagram. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 18(9), 552-556. DOI: <https://doi.org/10.1089/cyber.2015.0157> LINK: <https://journals.sagepub.com/doi/10.1089/cyber.2015.0157>
- Lovejoy, K., & Saxton, G. D. (2012). Information, community, and action: How nonprofit organizations use social media. *Journal of Computer-Mediated Communication*, 17(3), 337-353. DOI: <https://doi.org/10.1111/j.1083-6101.2012.01576.x> LINK: <https://academic.oup.com/jcmc/article/17/3/337/4067685>
- Lyon, T. P., & Maxwell, J. W. (2011). Greenwash: Corporate environmental disclosure under threat of audit. *Journal of Economics & Management Strategy*, 20(1), 3-41. DOI: <https://doi.org/10.1111/j.1530-9134.2010.00282.x> LINK: <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1530-9134.2010.00282.x>
- Mahiwal, A., Khan, S. U., & Khan, S. (2024). Navigating the digital landscape: Social media's influence on climate activism and environmental awareness. *Global Media Journal-Indian Edition*, 16(1). LINK: https://www.researchgate.net/publication/383395168_Navigating_The_Digital_Landscape_Social_Media's_Influence_on_Climate_Activism_and_Environmental_Awareness
- Mayring, P. (2000). Qualitative content analysis. *Forum: Qualitative Social Research*, 1(2), 1-10. LINK: https://www.researchgate.net/publication/215666096_Qualitative_Content_Analysis
- Mayring, P. (2014). *Qualitative content analysis: Theoretical foundation, basic procedures and software solution*. Alpen-Adria-Universität Klagenfurt, Austria. LINK: https://www.researchgate.net/publication/266859800_Qualitative_content_analysis_-_theoretical_foundation_basic_procedures_and_software_solution
- McCombs, M. E., & Shaw, D. L. (1972). The agenda-setting function of mass media. *Public Opinion Quarterly*, 36(2), 176-187. DOI: <https://doi.org/10.1086/267990> LINK: <https://www.jstor.org/stable/2747787?seq=1>
- McCombs, M., Shaw, D. L., & Weaver, D. H. (2014). New directions in agenda-setting theory and research. *Mass Communication and Society*, 17(6), 781-802. DOI: <https://doi.org/10.1080/15205436.2014.964871> LINK: <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/15205436.2014.964871>
- Meadows, D. H., Meadows, D. L., Randers, J., & Behrens, W. W. (1972). *The limits to growth*. Universe Books, USA. LINK: <https://www.donellameadows.org/wp-content/userfiles/Limits-to-Growth-digital-scan-version.pdf>
- Mebratu, D. (1998). Sustainability and sustainable development: Historical and conceptual review. *Environmental Impact Assessment Review*, 18(6), 493-520. DOI: [https://doi.org/10.1016/S0195-9255\(98\)00019-5](https://doi.org/10.1016/S0195-9255(98)00019-5) LINK: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0195925598000195?via%3Dihub>
- Medaglia, R. (2012). eParticipation research: Moving characterization forward (2006-2011). *Government Information Quarterly*, 29(3), 346-360. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.giq.2012.02.010> LINK: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0740624X12000378?via%3Dihub>

- Meijer, A. J. (2014). Transparency. *The Oxford Handbook of Public Accountability*, M. Bovens, R. E. Goodin & T. Schillemans (Eds.), Oxford University Press, Oxford, s. 507–524. LİNK: https://www.researchgate.net/publication/277331657_The_Oxford_Handbook_of_Public_Accountability
- Meijer, A., & Bolívar, M. P. R. (2016). Governing the smart city: A review of the literature on smart urban governance. *International Review of Administrative Sciences*, 82(2), 392-408. DOI: <https://doi.org/10.1177/0020852314564308> LİNK: <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0020852314564308>
- Mergel, I. (2013). Social media adoption and resulting tactics in the US federal government. *Government Information Quarterly*, 30(2), 123-130. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.giq.2012.12.004> LİNK: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0740624X13000063?via%3Dihub>
- Mergel, I., & Bretschneider, S. I. (2013). A three-stage adoption process for social media use in government. *Public Administration Review*, 73(3), 390-400. DOI: <https://doi.org/10.1111/puar.12021> LİNK: https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/puar.12021?casa_token=68Y36l_yYOUA_AAAA:frsBXbzyrX4K4v9giQG-UC0LDrJCLUwja5lHPIWjRsMfGo7of-F03PILCy4qCwUoIxoze84uYvMZvJMX
- Moore, M. H. (1995). *Creating public value: Strategic management in government*. Harvard University Press, Cambridge, USA. LİNK: [https://books.google.com.tr/books?hl=ar&lr=&id=itAuEAAQBAJ&oi=fnd&pg=PR11&dq=Moore,+M.+H.+\(1995\).+Creating+public+value:+Strategic+management+in+government.+Harvard+University+Press,+USA.&ots=UITwJLf5Oh&sig=wBH8yxnRPWrNlw4xO6W296WRMk&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false](https://books.google.com.tr/books?hl=ar&lr=&id=itAuEAAQBAJ&oi=fnd&pg=PR11&dq=Moore,+M.+H.+(1995).+Creating+public+value:+Strategic+management+in+government.+Harvard+University+Press,+USA.&ots=UITwJLf5Oh&sig=wBH8yxnRPWrNlw4xO6W296WRMk&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false)
- Navarro-Galera, A., Ruiz-Lozano, M., Tirado-Valencia, P., & de los Ríos-Berjillos, A. (2017). Promoting sustainability transparency in European local governments: An empirical analysis based on administrative cultures. *Sustainability*, 9(3), 432. DOI: <https://doi.org/10.3390/su9030432> LİNK: <https://www.mdpi.com/2071-1050/9/3/432>
- Neuendorf, K. A. (2017). *The content analysis guidebook*. Sage Publications, USA. DOI: <https://doi.org/10.4135/9781071802878> LİNK: <https://methods.sagepub.com/book/mono/the-content-analysis-guidebook-2e/toc>
- Nisbet, M. C. (2009). Communicating climate change: Why frames matter for public engagement. *Environment: Science and Policy for Sustainable Development*, 51(2), 12–23. DOI: <https://doi.org/10.3200/ENVT.51.2.12-23> LİNK: <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.3200/ENVT.51.2.12-23>
- Norman, W., & MacDonald, C. (2004). Getting to the bottom of “triple bottom line”. *Business Ethics Quarterly*, 14(2), 243–262. DOI: <https://doi.org/10.5840/beq200414211> LİNK: https://www.researchgate.net/publication/261827139_Getting_to_the_Bottom_of_Triple_Bottom_Line
- O’Neill, S., & Nicholson-Cole, S. (2009). “Fear won’t do it”: Promoting positive engagement with climate change through visual and iconic representations. *Science Communication*, 30(3), 355–379. DOI: <https://doi.org/10.1177/1075547008329201> LİNK: https://www.researchgate.net/publication/240699120_Fear_Won't_Do_It_Promoting_Positive_Engagement_With_Climate_Change_Through_Visual_and_Iconic_Representations
- OECD. (2020). *A Territorial Approach to the Sustainable Development Goals: Synthesis Report*. OECD Publishing. DOI: <https://doi.org/10.1787/e86fa715-en> LİNK:

- https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2020/02/a-territorial-approach-to-the-sustainable-development-goals_1109322e/e86fa715-en.pdf
- Ömür, G. A. (2025). Sürdürülebilirlik ve dijital dönüşüm kavramlarının etkileşimine yönelik bir değerlendirme. *Business & Management Studies: An International Journal*, 13(1), 127-147. DOI: <https://doi.org/10.15295/bmij.v13i1.2496> LİNK: <https://www.bmij.org/index.php/1/article/view/2496>
- Özdemir, M. ve Çokluk, N. (2020). *Belediyelerin Sosyal Medya Kullanımı: Kadıköy Belediyesi Üzerine Bir İnceleme*. Middle East International Conference on Contemporary Scientific Studies-III, Beirut, Lebanon, s. 135-149. LİNK: <https://acikerisim.kapadokya.edu.tr/items/6509ccc1-a5be-41fc-bc10-55100a3bb414>
- Özdemir, M., & Erdoğan, Ö. (2018). Bölgesel kalkınmaya yönelik finansal destek mekanizmalarının etkileri: BEBKA üzerine bir araştırma. *Paradoks Ekonomi Sosyoloji ve Politika Dergisi*, 14(2), 59-88. LİNK: <https://dergipark.org.tr/en/pub/paradoks/article/417800>
- Özen, Ü., & Tekin, R. (2025). Instagram özelinde yerel yönetimlerin dijital etkileşimi: Erzurum belediyeleri örneğinde nicel bir araştırma. *Journal of Studies in Advanced Technologies*, 3(2), 73-91. DOI: <https://doi.org/10.63063/jsat.1756943> LİNK: <https://dergipark.org.tr/en/pub/jsat/article/1756943>
- Özkan, L. (2024). Sustainability in the spotlight: Insights from Turkish banks' Sustainability communication campaigns. *İnterdisipliner Medya ve İletişim Çalışmaları*, 1(2), 65-84. LİNK: <https://dergipark.org.tr/en/pub/imcs/article/1560960>
- Özyardımcı, E. E. (2022). Dijitalleşmenin yerel yönetimlere etkisi: Türkiye ve İngiltere yerel yönetimleri örnekleri. *Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 4(2), 35-52. DOI: <https://doi.org/10.46482/ebyuiibfdergi.1206590> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ebyuiibfdergi/article/1206590>
- Parnell, S. (2016). Defining a global urban development agenda. *World Development*, 78, 529-540. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.worlddev.2015.10.028> LİNK: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0305750X15002508?via%3Dihub>
- Patton, M. Q. (2002). *Qualitative research and evaluation methods*. Sage Publications, USA. DOI: <https://doi.org/10.1177/1035719X0300300213> LİNK: <https://aulasvirtuales.wordpress.com/wp-content/uploads/2014/02/qualitative-research-evaluation-methods-by-michael-patton.pdf>
- Pearce, D., Markandya, A. & Barbier, E. (1989). *Blueprint for a green economy*. Earthscan, UK. LİNK: https://books.google.com.tr/books/about/Blueprint_for_a_Green_Economy.html?id=jMTuPDDDeWZ8C&redir_esc=y
- Proudfoot, K. (2023). Inductive/deductive hybrid thematic analysis in mixed methods research. *Journal of Mixed Methods Research*, 17(3), 308-326. DOI: <https://doi.org/10.1177/15586898221126816> LİNK: <https://journals.sagepub.com/doi/full/10.1177/15586898221126816>
- Raffer, C., Scheller, H., & Peters, O. (2022). The UN sustainable development goals as innovation drivers for local sustainability governance? Examples from Germany. *Public Sector Economics*, 46(4), 459-487. DOI: <https://doi.org/10.3326/pse.46.4.2> LİNK: <https://hrcak.srce.hr/286774>
- San Cornelio, G., Martorell, S., & Ardèvol, E. (2024). “My goal is to make sustainability mainstream”: emerging visual narratives on the environmental crisis on

- Instagram. *Frontiers in Communication*, 8, 1265466. DOI: <https://doi.org/10.3389/fcomm.2023.1265466> LİNK: <https://www.frontiersin.org/journals/communication/articles/10.3389/fcomm.2023.1265466/full>
- Sarıhan, Z., & Sarıhan, N. Ö. (2026). Belediyelerin sosyal medya kullanımlarının halkla ilişkiler modelleri perspektifinde irdelenmesi: TR90 bölgesi üzerinde bir araştırma. *Gümüşhane Üniversitesi İletişim Fakültesi Elektronik Dergisi*, 14(1), 489-510. DOI: <https://doi.org/10.19145/e-gifder.1808152> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/e-gifder/article/1808152>
- Sayılganoğlu, S. (2018). Kurumsal iletişim bağlamında belediyelerde kurumsal twitter hesabı kullanımı. *Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi*, 3(2), 389-406. DOI: <https://doi.org/10.31454/usb.476919> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/usb/article/476919>
- Selvi, Ö., Özkan, O., & Yıldız, S. K. (2023). Halkla ilişkiler uygulaması olarak sosyal medyanın kullanımı: Yahşihan Belediyesi örneği. *Middle Black Sea Journal of Communication Studies*, 8(2), 145-164. DOI: <https://doi.org/10.56202/mbsjcs.1359553> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/mbsjcs/article/1359553>
- Sobacı, M. Z., & Hatipoğlu, İ. (2017). Facebook aracılığıyla Türkiye'de belediye-vatandaş etkileşiminin ölçülmesi: Büyükşehir ve il belediyeleri bağlamında bir analiz. *Ankara Üniversitesi SBF Dergisi*, 72(3), 689-713. DOI: https://doi.org/10.1501/SBFder_0000002464 LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ausbf/article/340577>
- Sobacı, M. Z., & Karkin, N. (2013). The use of twitter by mayors in Turkey: Tweets for better public services?. *Government Information Quarterly*, 30(4), 417-425. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.giq.2013.05.014> LİNK: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0740624X13000750?via%3Dihub>
- Spangenberg, P., & Söbke, H. (2025). Bridging the gap: A debate on sustainability aspects of digital media in education. *Education Sciences*, 15(2), 241. DOI: <https://doi.org/10.3390/educsci15020241> LİNK: <https://www.mdpi.com/2227-7102/15/2/241>
- Spence, M. (1973). Job market signaling. *The Quarterly Journal of Economics*, 87(3), 355-374. DOI: <https://doi.org/10.2307/1882010> LİNK: <https://www.jstor.org/stable/1882010?seq=1>
- Suchman, M. C. (1995). Managing legitimacy: Strategic and institutional approaches. *Academy of Management Review*, 20(3), 571-610. DOI: <https://doi.org/10.2307/258788> LİNK: <https://www.jstor.org/stable/258788?origin=crossref&seq=1>
- Şamat, M. Z., & Demirel, N. (2024). Stratejik planlama ve sürdürülebilirlik ilişkisinin yerel yönetimlere yansımaları. *Journal of International Management Educational and Economics Perspectives*, 12(1), 18-28. LİNK: <https://dergipark.org.tr/en/pub/jimeep/article/1487386>
- Şen, E. (2023). Yerel yönetimlerde dijital dönüşüm ve akıllı kent uygulamaları: Eleştirel bir bakış. *Ekonomi İşletme Siyaset ve Uluslararası İlişkiler Dergisi*, 9(2-1), 141-165. LİNK: <https://dergipark.org.tr/en/pub/kkujebp/article/1385894>
- Şenyurt, G. (2016). Belediyelerin halkla ilişkiler uygulamalarında internetin ve sosyal medyanın kullanımı: Konya merkez ilçe belediyeleri üzerine bir inceleme. *İnönü Üniversitesi İletişim Fakültesi Elektronik Dergisi (İnif E-Dergi)*, 1(1), 44-67. LİNK: <https://dergipark.org.tr/en/pub/inifedergi/article/566400>

- Şişman, Ö. Ö., & Bilgici, C. (2023). Marka iletişimi ve dijital sürdürülebilirlik bağlamında sosyal medyadan metaverse ekosistemine: Dijital ortamlar üzerine bir değerlendirme. *Yeni Yüzyıl'da İletişim Çalışmaları*, 2(7), 7-20. LİNK: <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/3318261>
- T.C. Cumhurbaşkanlığı Strateji ve Bütçe Başkanlığı. (2020). *Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları ve Göstergeleri*. Yönetim Hizmetleri Genel Müdürlüğü Bilgi ve Belge Yönetimi Dairesi Başkanlığı. LİNK: <http://www.surdurulebilirlikkalkinma.gov.tr/wp-content/uploads/2021/02/SKA-ve-Gostergeleri-Kapak-Birlestirilmis.pdf>
- Tabak, E. G. (2024). *Eskişehir İli'nde Tarım Sektörünün Sosyo-Ekonomik Yapısının Analizi*. (Yüksek Lisans Tezi). Bursa Uludağ Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Bursa. LİNK: <https://acikerisim.uludag.edu.tr/items/146355d4-e7fb-40d4-b3ff-8b181f1f813c>
- Taşkıran, H. B. (2022). Kamusal halkla ilişkiler bağlamında belediyeler ve sürdürülebilirlik uygulamaları: Türkiye'deki büyükşehir belediyeleri üzerine bir inceleme. *Türkiye İletişim Araştırmaları Dergisi*, (39), 31-53. DOI: <https://doi.org/10.17829/turcom.1017789> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/turcom/article/1017789>
- Tekdere, M., & Gürbüz, A. Ş. (2021). Türkiye'de yerel yönetimlerin mali sürdürülebilirliği: Ampirik bir analiz. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, (70), 77-96. DOI: <https://doi.org/10.51290/dpusbe.932599> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/dpusbe/article/932599>
- Tekgül, Ç. (2024). Yerel yönetimlerde dijital devrim: stratejiler ve uygulamalar. *Journal of Management Theory and Practices Research*, 5(2), 110-126. LİNK: <https://dergipark.org.tr/en/pub/jmtpr/article/1527695>
- Tepecik, A. (2025). Bölgesel sürdürülebilir kalkınma ve yerel yönetimler üzerine bir araştırma. *Kayseri Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 7(1), 52-69. DOI: <https://doi.org/10.51177/kayusosder.1612764> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/kayusosder/article/1612764>
- Tuğaç, Ç. (2021). Kentsel sürdürülebilirlik, dirençlilik ve iklim değişikliğiyle mücadele bağlamında yerel yönetimler üzerine bir değerlendirme. *Çağdaş Yerel Yönetimler*, 30(2), 21-69. LİNK: https://www.researchgate.net/profile/Cigdem-Tugac/publication/351371567_Kentsel_Surdurulebilirlik_Direnclilik_ve_Iklim_Degisikli_giyle_Mucadele_Baglaminda_Yerel_Yonetimler_Uzerine_Bir_Degerlendirme/links/6094efdda6fdccaeabd123e56/Kentsel-Suerdueruelebilirlik-Direnclilik-ve-Iklim-Degisikligiyle-Mucadele-Baglaminda-Yerel-Yonetimler-Uzerine-Bir-Degerlendirme.pdf
- Tuna, M. T., Tuna, T., & Yüce, A. (2026). Sürdürülebilirlik için dijital adımlar: HelpSteps mobil uygulaması üzerine nitel bir inceleme. *GSI Journals Serie A: Advancements in Tourism Recreation and Sports Sciences*, 9(1), 421-440. DOI: <https://doi.org/10.53353/atrss.1802693> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/atrss/article/1802693>
- Tutar, H., & Uzun, İ. (2024). E-municipality and public relations in digitalized cities: An interpretive content analysis on TR42 region municipalities. *Yeni Medya Dergisi*, (16), 19-37. DOI: <https://doi.org/10.55609/yenimedya.1366360> LİNK: <https://dergipark.org.tr/en/pub/yenimedya/article/1366360>
- Türkden, D. K., & Kuşay, Y. (2022). Sürdürülebilirlik uygulamalarının sosyal medya iletişimde kullanımı: Bankacılık sektörü özelinde bir değerlendirme. *Türkiye İletişim Araştırmaları Dergisi*, (39), 216-239. DOI: <https://doi.org/10.17829/turcom.1021679> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/turcom/article/1021679>

- UN-Habitat. (2022). *Local Action for Global Impact: The Role of Local and Regional Governments in SDG Localization (WUF11)*. United Nations Human Settlements Programme. LİNK: https://unhabitat.org/sites/default/files/2022/12/sdg_localization_and_lrgs_at_wuf11_report_1.pdf
- United Nations (UN). (2015). *Transforming Our World: The 2030 Agenda For Sustainable Development*. United Nations. LİNK: <https://sdgs.un.org/2030agenda> LİNK: <https://docs.un.org/en/A/RES/70/1>
- United Nations Conference on Environment and Development (UNCED). (1993). *Agenda 21: Programme of Action for Sustainable Development*. United Nations. LİNK: <https://www.un.org/esa/dsd/agenda21/Agenda%2021.pdf>
- Uzan, H. K. (2025). Sürdürülebilir atık yönetiminde yerel yönetim uygulamaları Türkiye ve dünya örnekleri üzerine inceleme. *Politik Ekonomik Kuram*, 9(4), 1493-1504. DOI: <https://doi.org/10.30586/pek.1672428> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/pek/article/1672428>
- Van Riel, C. B., & Fombrun, C. J. (2007). *Essentials of corporate communication: Implementing practices for effective reputation management*. Routledge, UK. DOI: <https://doi.org/10.4324/9780203390931> LİNK: <https://edinburghcollege.co.ke/wp-content/uploads/2024/08/Essentials-of-Corporate-Communication-PDFDrive-.pdf>
- Varnalı, T. (2025). Türkiye'de e-belediyecilik: Yerel yönetimlerin dijitalleşme yolu ve uygulama analizi. *International Anatolia Academic Online Journal Social Sciences Journal*, 11(1), 237-259. LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/iaaoj/article/1525504>
- Waters, R. D., Burnett, E., Lamm, A., & Lucas, J. (2009). Engaging stakeholders through social networking: How nonprofit organizations are using Facebook. *Public Relations Review*, 35(2), 102-106. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.pubrev.2009.01.006> LİNK: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0363811109000046?via%3Dihub>
- We Are Social & Hootsuite. (2024). *Digital 2024: Turkey*. We Are Social. LİNK: <https://www.guvenliweb.org.tr/dokuman-detay/we-are-social-subat-2024-raporu>
- World Commission on Environment and Development (WCED). (1987). *Our common future*. Oxford University Press. LİNK: <http://www.un-documents.net/our-common-future.pdf>
- Yalabık, R. (2025). *Yaya Akıllarındaki Değişkenlerin Kullanıcılar Üzerindeki Etkileri: Bursa Örneği*. (Yüksek Lisans Tezi). Bursa Uludağ Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Bursa. LİNK: <https://acikerisim.uludag.edu.tr/entities/publication/6827d868-0161-4503-b4e3-2723210cf4da>
- Yazar, F. (2026). Dijital yerlilerin kurumsal sürdürülebilirlik ve sosyal sorumluluk algıları: Güven, samimiyet ve yeşil aklama farkındalığı bağlamında fenomenolojik bir inceleme. *Erciyes İletişim Dergisi*, 13(1), 335-363. DOI: <https://doi.org/10.17680/erciyesiletisim.1761795> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/erciyesiletisim/article/1761795>
- Yereli, A. B., & Ünal, M. (2022). Stratejik yönetim süreçlerinde sürdürülebilir kalkınma amaçları: Bakanlıklar ve büyükşehir belediyeleri üzerinden bir analiz. *Ombudsman Akademik*, 8(16), 13-37. LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ombudsmanakademik/article/1091128>
- Yıldırım, A. (2021). Yerel yönetimlerde dijital dönüşüm uygulamaları. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (54), 61-82. DOI: <https://doi.org/10.53568/yyusbed.1052373> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/yyusbed/article/1052373>

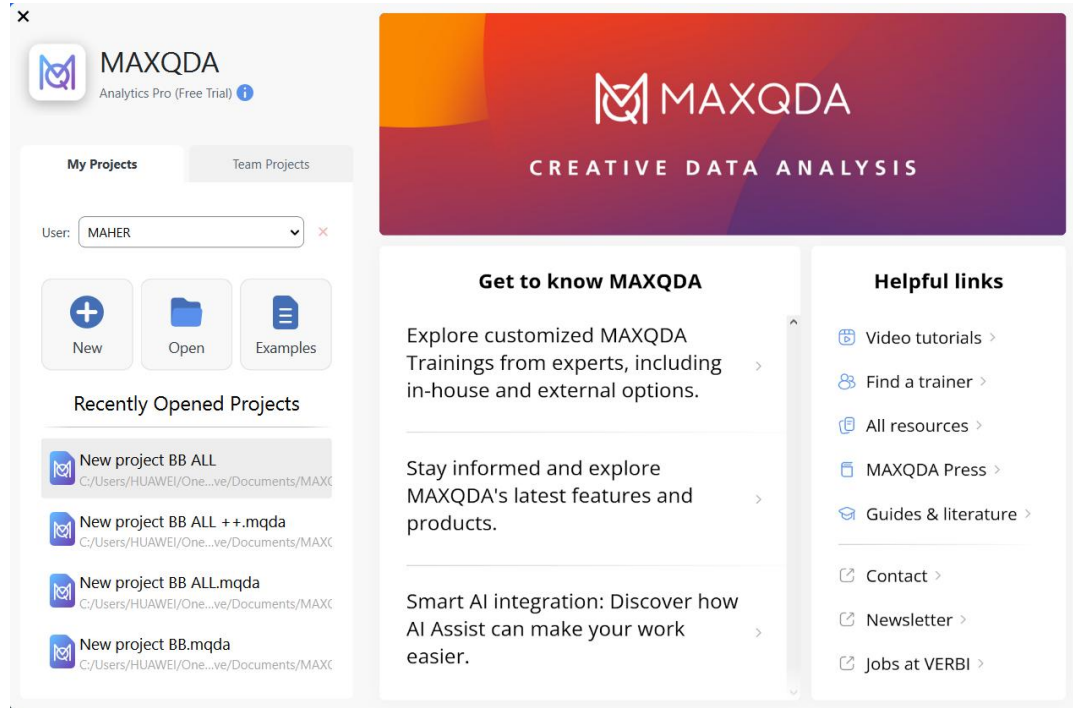
- Yıldız, M., & Gümüş, E. (2023). Yerel yönetimlerde dijital dönüşüm e-belediye uygulamaları. *Ekonomi İşletme Siyaset ve Uluslararası İlişkiler Dergisi*, 9(2-1), 201-221. LİNK: <https://dergipark.org.tr/en/pub/kkujebpir/article/1383826>
- Yüncü, D. K., Kantar, Y. M., Aktaş, S. G., & Sezerel, H. (2017). Turist çekicilikleri ve turist akışı arasındaki ilişkilerin mekânsal bağımlılığa dayalı olarak incelenmesi. *Social Sciences*, 12(4), 232-247. DOI: <http://dx.doi.org/10.12739/NWSA.2017.12.4.3C0168> LİNK: https://dergipark.org.tr/en/pub/nwsasocial/article/345143?issue_id=31527
- Zengin, E. Ç., & Alkan, A. D. (2024). Türkiye’de yerel yönetimlerin dijitalleşmesine ilişkin güncel bir değerlendirme. *İdealkent*, 16(43), 326-359. DOI: <https://doi.org/10.31198/idealkent.1404984> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/idealkent/article/1404984>
- Zeren, D., & Gökdağlı, N. (2019). Sürdürülebilirlikle ilgili bir pazarlama iletişimi aracı olarak Instagram: En değerli 25 marka üzerine bir araştırma. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 28(3), 91-108. DOI: <https://doi.org/10.35379/cusosbil.652833> LİNK: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/cusosbil/article/652833>

EKLER

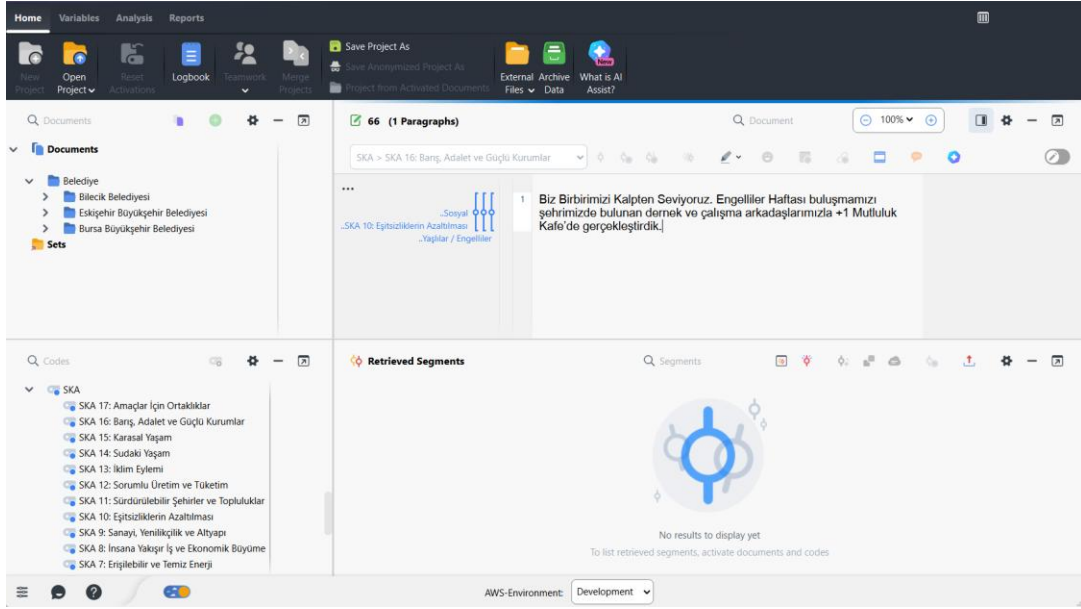
EK-1: EXCEL'DE INSTAGRAM GÖNDERİSİ KODLAMA ÖRNEĞİ

instagram belediyesi - Excel									
File Home WPS PDF Insert Draw Page Layout Formulas Data Review View Help Acrobat									
Clipboard Font Paragraph Alignment Number Styles Cells Editing Add-ins WPS PDF Adobe Acrobat									
C1573									
A	B	C	D	E	F	G	H	I	
Tarih	İçerik	Sosyal	Çevresel	Ekonomik	SKA	SKA	SKA	SKA	
2/4/2024	Otizm bir hastalık değil, farklılıktır. Farkındayız ve daima yanınızdayız.	X			10	3			
3/4/2024	Mazbatalarımız aldıkdan sonra Büyükşehir Belediyemizde Yılmaz Hocamdan görevi devralmanın gururu ve mutluluğunu yaşıyoruz. Yaklaşık 3 aydır X				11	16			
5/4/2024	Masal Satomuzda düzenlenen "Üç Kedi Bir Dilek" atölyesi ile çocuklar öğrenmenin mutluluğunu yaşadılar.	X			3	4			
5/4/2024	Vatandaşlarımızın dikkatine, 9 güne çıkarılan Ramazan Bayramı tatilini Eskişehir'de geçirecekler ve şehir dışında gelecek misafirler için başta turis X		X		9	11			
6/4/2024	Ülkemiz için başarılı sporcular yetiştirmeye devam ediyoruz, Eskişehir Büyükşehir Gençlik ve Spor Kulübü kadın futbol takımımızın başarılı kalecisi E X				3	5			
7/4/2024	Toplumsal hafızanın taze tutulması açısından hayatımızda çok önemli bir yeri olan bayramlarda sevdiğimizle vakit geçirmek hepimiz için çok kıy X		X		11	13			
7/4/2024	Eskişehirsporumuz'un bugün oynayacağı Karadeniz Ereğli BSK maç için saat 13.30 itibarıyla Odunpazarı Alaaddin Park'ndan Eskişehir Atatürk Stadı X				3	11			
7/4/2024	İftar sofralarının bereketini paylaşmaya devam ediyoruz. 12 kırsal ilçemiz, sivil toplum kuruluşları ve ESMK kursiyerlerimizin ardından son iftarımı X				3	10			
8/4/2024	38. Uluslararası Ankara Müzik Festivali'nin açılışında Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Senfoni Orkestramız, şef Ender Sakpınar yönetiminde ve ödüllü X				3	11			
9/4/2024	Ziyaret sizden, çiçekler bizden, Büyükşehir Belediyesi olarak bayramlarda geleneksel hale getirdiğimiz mezarlıklarda çiçek dağıtmamıza katılarak ya X		X		11	12			
9/4/2024	Kıymetli hemşehrilerimiz, yıllardır olduğu gibi bu bayramda da kendi seralarımızda yetiştirdiğiniz rengarenk çiçekleri mezarlık girişlerinde ücretsiz o X		X		11	12			
14/4/2024	Kıymetli hemşehrilerimiz, 31 Mart Yerel Seçimlerinin ardından Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Nisan Ayı Olağan Meclis Toplantısının 1'inci Oturumu X				11				
14/4/2024	"Doğaya Sarılan Eller" etkinliğimiz kapsamında Park ve Bahçeler Dairesi Başkanlığı Fidanlık ve Yeşil Alanlar Şube Müdürlüğümüzde Cemaletin Göku X		X		4	13	15		
15/4/2024	Her zaman ifade ettiğimiz gibi bu güzel şehir için çalışan büyük bir aileyiz. Belediyemizin geleceği haline gelen personel bayramlaşması için ESKİ G X			X	3	8			
15/4/2024	İpek Böcekçiliği Geliştirme Projeimiz kapsamında belediyelerle iş birliği gerçekleştirerek, tüm Türkiye'de İpek Böcekçiliği yaygınlaştırma çalışmalarını sür X		X		8	15			
16/4/2024	Avrupa Birliği'nin "Net Zero Cities Projesi" kapsamında ikiz şehirimiz Budapeşte ile bir araya geldik. Gerçekleştirdiğimiz teknik ziyarette, Budapeşte Cares Proje X		X		7	13	17		
17/4/2024	Dolandırıcılara Dikkat. Belediye bürokratlarımızın adı kullanarak, ihtiyaç sahibi insanlara destek sağlamak adı altında bağış toplandığı yönünde şik X				16				
17/4/2024	Eskişehir Büyükşehir Gençlik ve Spor Kulübümüzün başarılı sporcusu Esra Yarım, kaledeki muhteşem performansıyla millî takımımıza da zaferi getir X				3	5			
20/4/2024	Eskişehrli minyatür sanatçısı Bora Uluoğlu'nun büyüleyici eserlerinden oluşan "Efsanelere Yolculuk" adlı minyatür sergimiz sanatseverlerle buluştu. E X				11				
18/4/2024	Değerli Eskişehirli, Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Nisan Ayı Meclis Toplantımızın 2'inci oturumunu 18 Nisan Perşembe (Bugün) saat 16.00'da Mx X				11				
22/4/2024	Sağlıklı nesiller için Köy Enstitüleri rol model olmaya devam ediyor. Üçüncüsü düzenlenen "Köy Enstitüleri ve Spor Söyleşileri" Taybaşı Kültür Merkezi X				3	4			
18/4/2024	ESMEK Türk Sanat Müzisi Korumuz 100. Yıl Konseri ile sizlerle buluşuyor. 21 Nisan Pazar günü saat 20.00'de Atatürk Kültür Sanat ve Kongre Merkezi X				3	11			
19/4/2024	Eskişehir Büyükşehir Gençlik ve Spor Kulübümüzün başarılı yıldızı İlhanur İnan, bugün başlayan ve 20-21 Nisan tarihlerinde devam edecek olan IX				3	5			
19/4/2024	Sevgili çocuklar, Ata'mızın tüm dünya çocuklarına armağan ettiği 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramımız Sazova Bilim Kültür ve Sanat Paa X				3	4	11		
20/4/2024	Gençlik ve Spor Kulübümüzün Paralimpik Takımı Millî Yüzücüsü SümeYYe Boyacı, 21-27 Nisan tarihlerinde Portekiz'in Madeira Adası'nda düzenlenen X				3	10			
27/4/2024	Seyircilerimizden yoğun talep gelmesi ve internetten satışa sunulan biletlerin hızla tükenmesi nedeniyle, 11.'sini düzenlediğimiz "Opera Bale" festivali X				3	11			

EK-2: MAXQDA PROJE ARAYÜZÜ VE PROJE DOSYALARININ GÖRÜNÜMÜ

EK-3: MAXQDA KODLANMIŞ INSTAGRAM GÖNDERİSİ ÖRNEĞİ

EK-4: MAXQDA ÇAPRAZ TABLO ANALİZİ ÖRNEĞİ

